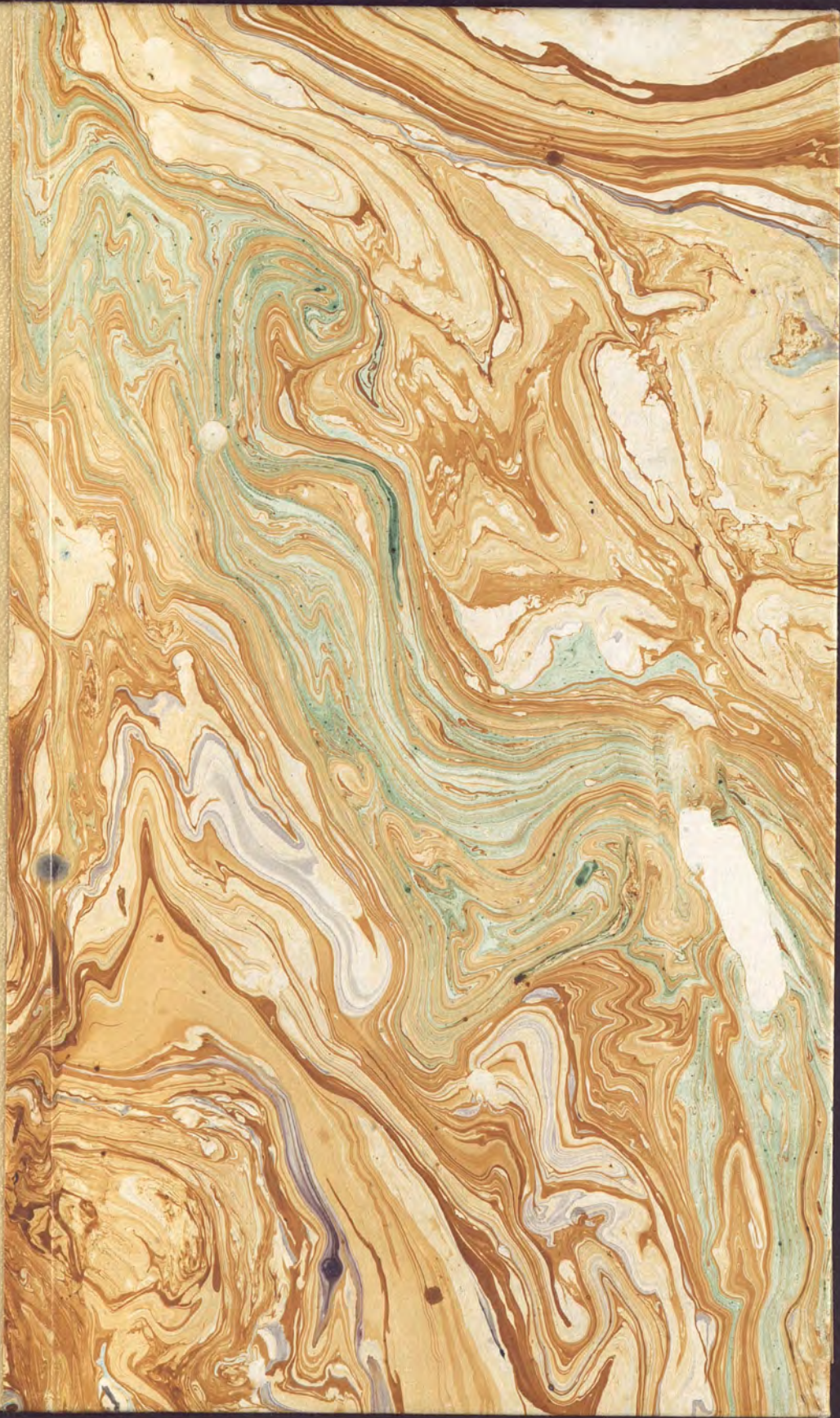
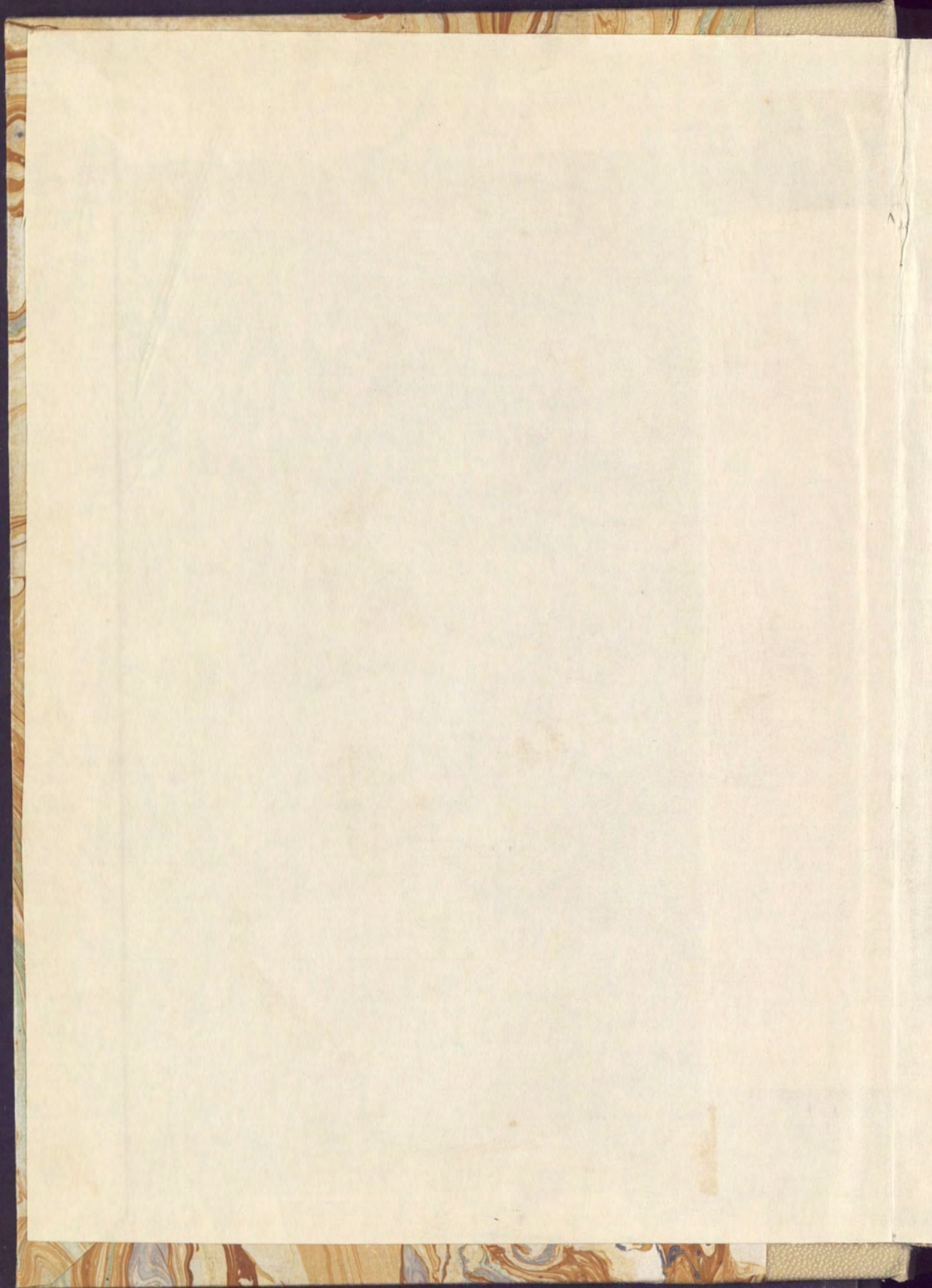
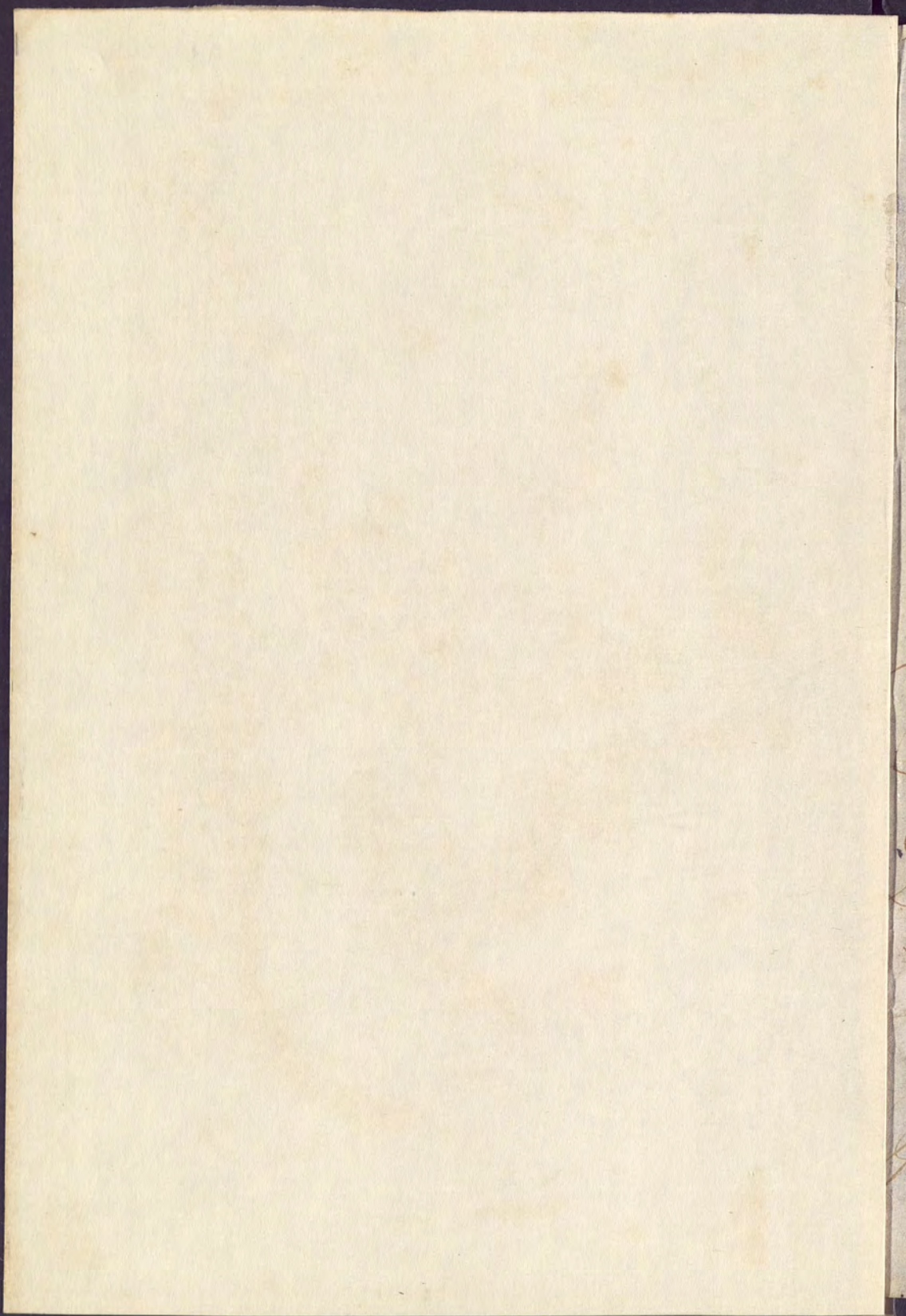

COMPOSTELLANA

N-306

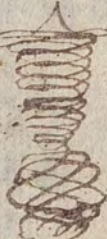
Sagrado de Ciencia Dei

in Comuni

Costa Marañón de Ciencia Dei es de

Aguion Blanco. Constanza en la Comp.

de Jesús y María y de los Santos en Palencia a 16 de Mayo de el año de 1787

~~Aguion Blanco~~

Yo es vno de D. Joseph Vegas
Quintano Natural de Palencia y Theologo y de
del de los Estudios del Colegio de la Compañia de Jesus
de la misma Ciudad. En sea Vniversidad de Palencia a 28 de Mayo de 1787

 Joseph Vegas

[Faint, illegible handwriting on aged, stained paper]

[Vertical handwritten text, possibly a name or date]

[Faint handwritten text at the bottom right]

[Small handwritten text at the bottom left]

TRACTATUS THEOLOGICVS DE SCIENTIA DEI

Cy Deus in solo verbo in Dionysij cap. 7. de Divinis nominibus per
modum plenius est sapientia, et intelligentia eius in numeris, per
in omni rebus intelligentia, atq; sapientia reperit, necesse est in quo
fundus investigamus et committere, ut observare. P. Ambrosius, qui
cap. de Divina. scilicet. dicitur et pote eius sublimitate con
templatus. Agrippa. sacro quod stupore arreptus exclamabat
ad Romanos th. 1. altitudo Divinarum sapientia, et scientia Dei, que
incomprehensibilia sunt audita eius, et inestigabiles via eius. multa
enim magis atq; inaccessibilem Divina sapientia luminis splendore caligat
minus carere quo ad illa videri, quocumque corpore oculi, atq; quod
modum. sine illis fulgore corpore, ita sine Divina sapientia luce ante
ante oculi. et tunc mente regula manerent, fragentia, quibus posse
onus vultu ostendit nobis est aliqua Divina huius rei lucem
querere, sine qua in theologia natus fieri potest progressus. Et licet
ut iste nominis nullis interpretis indigeat, certe splendore sui co
pia. velle ostendat, multiplex interpretis opus est, ut luce inaccessi
bile Divina sapientia investigemus, ita ut in archibus, et prudentia
ut tribuimus, quod in omni aliena aliqua alia facere et investigamus.

dat; deniq; tam longe respicit oia, ut ab eterna, et ultra etiam
taty etiq; protendat. Merito igitur ubi supra concludat
Dionysius, Reg scire oia scripta Divina tradunt, maxime
in Scriptura Sacra locutio sit Dei, et quidq; digna, cui pa-
rissima fides habeatur; profundaq; locutio entis intellecti-
vi, qui nec falli, nec fallere potest; quiq; discrepante optime no-
uit, quicq; dicit.

Quomodo aut; abqueant scientiq; Dei pe-
tate infalidile ipsius testimonij, eadq; simul interea re-
censari, que fide divina creduntur, vulgaris difficultas e in
tractatu fidei, alia queq; complectens, que pariter ad mo-
tuy fidei pertinet, et presupponunt, et que proprie ad fidei
aveny necesse si cognoscenda: qua propter sufficiat insinua-
re modo solvuy tam veray, quq; facile, nempe id maxi-
me propriy ee entis realis, et intellectivi, qd ponit supra
se, atq; suo reflectat, et de seipso deq; sui testimonium
perhibere, propterea loqui rationally non solum de alijs qui-
buslibet, sed etiq; de seipso, atq; tertio, se fuisse beaty, et be-
aty. Laeterea ante fidei aveny precedere debet notitia,
vel cognitio Dei, et de eo, qd Deus ut summe verax, et sapi-
ens e, illa locutio sit, que credendo proponunt. Quid igitur
videtur, qd post huiusmodi presig notitay, ac creduli-
taty aveny proponunt Deo inter alia revelati, se scientiq;
habere, et quidq; tanty, ac taty, ut oia complectat, et
comprehendat.

Iam vero rationis lumine hec ead; veritas evi-
dentissime ostenditur. Qui enim eet Deus optimus, ubi,
et a barbaris quibuslibet apprehenditur, nisi optimo vite
genere gaudeat? Quomodo beaty, et felix, si se suat
oia ignoraret? unde ipse optimo docebat Lhylosophus et
Metaph. textu 13, intelligere ee optimy, magisq; Diviny
in ipso Deo; quia imo et post Damasceny dicebat
Angelus Sthyl. Deo omnia verba sap 33; id tanty apud
hanc invaluit, ut ab intelligendo nomy Deo impoverent.

L. P.
L. P.
supra-

super tenderent. huius praecepta, in quas ab ipsa natura, et sub-
 to quoque casu impelluntur, si ad Numem aliquod suadum in-
 respicerent. Quid ponit ab eo separari, aut timere, si pe-
 nitur in se. Quomodo univerey istud se concine fa-
 bricare poterit, si eest ignorat. Quomodo poterat Angelus, et
 hominibus intelligentijs praecepta, si ipse se intelligendi non
 gauderet. Quomodo in principio activo, et potentia, et eminentia,
 aut equivalenter saltem referri debet perfectio mu-
 nicanda, aut producenda, et vi intelligendi usq. ad ea per-
 fecta, atq. nobilia, et ut in nullo alio predicato eminenter,
 aut etiq. equivalenter praecepta valeat contineri, cu. cuius intellec-
 tivus ex genere suo sit vii supremus, atq. potentissimus, et ne-
 cessario perfectior istis. Deo scilicet videtur, ut ex alijs, et docet, et
 Angeli accipere ab ipso possunt. Concludamus igitur ex Regis
 Salmo 23, intelligite insipientes in populo, et stulti ali-
 quando sapite: qui plantavit aurum, et auget, aut qui sinit
 oculum, et considerat. Qui corrumpit gentes, et arguet, qui docet
 haec scientijs. Quae omnia in eis dicebantur, qui multissime con-
 temnabant, Deo facta huius, et attendere dicente, non videbit
Domini, nec intelliget Deus Jacob, ut libere per scelera
 quaeq. operarentur, quibus nequid est, et a se nega-
 bant, et illis tantis, quae curata huius facta circumspicit.

Huius in
 principis rem huius demonstratio sicens, et dicitur, quibus et
 perfectionis quibus ab alijs eiusdem perfectionibus praecepta longe supera-
 re rem perfectionis creati, et consequente etiq. vultu intelligendi, qui in
 Angelis sit, et hoc, quin sub ea praeceptione sui perfectio Dei, scilicet in-
 tellectiva deprehendatur: ista usq. e prima, argumentum procedat
 re in rem reati, et quae sui Dei perfectio intellectiva e: 3° quae prae-
 dicitur quaeimus, quod e excludat rem intelligendi, nisi bonitas in-
 neat sufficienter ead. ad communisq. alijs, et licet utiq. po-
 sit ratione nra perfectio aliqua ab alijs separari, non vero us-
 q. ad conclusionem sui intellectiva, seu usq. ad repugnantiam
 cu. illa: 3° quae modo intellectiva, et usurpata, et alijs praeceptis

detray, et limitaty, d' ex genere suo, et quodq; id genus aminge-
 re p't, sic autp accepty ad limitatōem, nullq; p'p'ferat, et ad in-
 f'ctatē usq; valeat amingere, tam sublimē dep'prehendit, ut
 in nullō p'p'riatōe fortiter in intellectu eximenter, et v'ra-
 tualiter possit stineri, cy ex terminis sup'p'riū creandi genus
 occupet, atq; vocato L'oyloro sus v'c. 1. d' 1. Cap. d' de n'ra
 Divina decadat, se ipso q' intelligit, n' e quidq; qd' optimū est.
 Ideo hoc id' argumentū in Ang' Theol' quō d' de deit, aut 3°

Et huc
 etiq; spectat demonstratio illa satis frequens apud Theologos
 post Augustinū de Doctrina Christiana, Cap. 5, et 8, n'roq; in
 Deo reperit fortiter cu' perfectio simpliciter simplex, que d' d'
 definitiois Anselmi e' ois, et sola illa perfectio, que in uno
 quod' maxime e' ipsa, que n' ipsa, quia alia n' foret Deus opti-
 mus, et maximus, ut ipse qui perfectione careret, que n' ha-
 beret, est melior: d' su' intelligendi e' huiusmōdi perfectio, ut
 eo ipso terminis conat, et ensuper, q' eo conceptu suo nec
 limitatōis, nec ully aliud imperfectionis genus includat,
 nulliq; p'p'riatōe perfectionis pure, ratio repugnet, quinimo
 etiq; ad cy limitatōne ad creaturā descendit, seu d' modicū,
 amingitūm quodq; nullis suis d' d' exigit, ut in illis v'ry
 illud sit, intellectus intelligendū fit ois, et fit plurimū
 perfectus, que ea sunt in se ipso: q' n' p't n' fortiter in con-
 p'etere.

It' h'c clarus percipiunt p' oculis habendū e, nōm
 intellectu et installatione. Sicut creaturū fuisse imparty, indeq; ad
 significatōe perfectiorū Deū huiusmodi translatū, ut evenit in
 oib' alijs nominib', quibus ad loquendū de p'p'riatōe
 divina utimur, p'p'riatōe attendit, ee, an eas significata
 ver' perfecta nomina possit ad h'c d'p'urari ad imperfectio-
 nib', quibusq; reperitur in creaturā, ut etiq; facta illa p'p-
 rione remanent. q' suū conceptū fit, et alia nominib'
 non satis digne significabilē, quise si ad h'c p'p'riatōe d'p-
 lata ratio in Deo fortiter reperit, etiq; h'c h'c h'c h'c
 cati

causam illius quae proprie dicitur, et circa eam methodice ad aptitudinem: huiusmodi autem ex intellectibus, et vim intellectibus constat abunde ex supra dictis, et tam eleganter, quae ingeniose extendit Augustinus lib. 2° ad simplicitatem quae dicitur, et enim de natura de humana scientia essentia, et transitu a cogitatione in cogitationem... et reliquero solum Veritatis inaccessibilitatis una, et per se contemplatione curam colitantibus, imo non reliquero nisi enim haec habet humana scientia. eadem dicere potuisset de Angelis, d. pro virtus cogitativa actualissima, clarissimaque, reus perceptionis, innotuit mihi utique scientia Dei; quae virtus actus permanentis, et simplicis intuitionis reus, cuius scientia proprie dicitur.

Et ecce cur in limine quaestione scientiae sub multiplici acceptione non non competere auctorem: prima est, quod dicitur, per dicitur, qui sine transitu de cogitatione in cogitationem, non subsistit et in hoc sensu locuti sunt, qui apud Thomam in 2^a de Veritate, art. 1° dicebant, Deo solum scientia dicitur, quatenus eam producit in creaturis, et in eodem certissime loquuta ingeniosissimus L. Pasquea in 2^a parte dicitur, num. 2, et alia dicitur, in Deo innotuit proprie scientia, in tantum scientia specialiter usurpata, sub cuius nomine proprie intellexit cognitionem ex primis certis, et evidentiis legitime deductis, quae propterea debent presentibus tractare Mag. Luet aliquando liberalior, quae operantur in fingendo hanc, quae ferat.

Secundo auctorem debent huius opinio, huius etiam fides, illa quidem quae ex scriptis suis incerta et obscura, et non comprehensibile sui obiecti, ita vero quae qualiter obiectum, et frequenter hanc penetrativa obiecti usque ad comprehensionem, imo incerta est, et fallibilis, in alterius partemque Dei ipsius testimonio nitatur, quae omni quicumque alius fallere, et falli capax est, non potest in eius testimonio omnimodis certitudinem, aut infallibilitatem refundere, et cum huius, et similibus ratio est, propterea ad illius imperfectionibus in unamque conceptum propriam eorumdem,

29
d' raris tanty communissimay cognitionis, aut intellectiois, que
dignius alijs nominibus explicabili sit, scientia, videlicet, sci-
entia, intellectus, Artis, atq; prudentie, que videtur intellectua-
les appellanda, et quarum pbat D^{ns}, totiq; d' Ethicorum, q. Cap
3. meminit. Mag^o Gregorius (Mag^o Greg^o 55.) dicit vero
intellectus scientia Dei, prout e primarum, et universalium prin-
cipiorum noticia. Sapientia prout e cognitio rerum per primas,
et altissimas earum causas. Scientia, quatenus pertingit ad
res usq; veritates in his primis principijs, veluti deli-
ferentes, aut stenta, non eas inde paulatim deducendo,
d' oia simul, et uno simplicissimo actu perlustrans: Hic, quia
pe e ratio plenissima factibilis, atq; Prudentia, quia agibilis
e pariter ratio plenissima, omq; moralis honestatis origo, et
norma.

Ex dicto fit iterum, scientia ista Divina verissimay ee cer-
tissimay, evidentissimay, totiusq; sui obiecti comprehensivam:
quippe sine his dubio, et pbat perfectissimay, et Divina
Deo: ee perfecta amplissimay, et iustissimay oia et singula
distinctissime attingentem, ex ead; summe Divinae Scientie
perfectionis agere contra Aberrationem, et Abicentem colligitur,
et a quorundam turpissimo errore longe abest. Maximus Ecclie-
siae, Mag^o Greg^o, et Cicero nimis super illa Verba Abacuc 1°
Mundi et vultu tui, ut videant malis, sic locutus, absurdus e
ad hoc deducere Deo: Providentia, ut sciat per momenta sin-
gula qd nascantur culicis, qd moriantur; qd ut ex stento discus-
sionis illius deducit Mag^o Gregorius, Sanctus Mag^o Gregorius ibi suggo-
nit in Deo scientia, atq; providentia eorumq; etq; perfectissimay,
et soly ei negat Scientia, atq; providentia specialissimay, seu spe-
cialis intentionis, atq; providentia, qualis habet de supre-
ma creaturay ^{realis} Mag^o Gregorius Mag^o Gregorius Mag^o Gregorius Mag^o Gregorius
Cap 9. scientia, Nunquid de nobis Cura e Deo? Quod-
modi etq; ibi Abacuc Deo in omne peccatorum Scientiam,
d' Scientia tanty approbationis negat. Mag^o Gregorius expenditur
et protulit ratio Mag^o Gregorius.

3

quasi a priori; quia cognoscitur et cognoscendo fiat quodam modo
 quidquid cognoscitur secundum illud Aristotelis axioma, utens intelligi
 de se habet, quandoque proprie emendat in amplitudine in cuius habere
 sui quidem. praeter tunc proprie formae rerum aliter formas in qui
 de se habet, et imitabile, sed intentionaliter, utque representatio: ne
 rerum species eandem fieri satis proprie numerantur: et ubi magis
 ubique ab tribus limitationibus, et coarctationibus quibusque habeatur, contentis
 et, tunc cognoscitur, quodam modo immutabile esse debere, eo quod per
 factus cognoscitur deprehendi aliquid, quod magis immutabile fuerit.

Miry

est quoque prolixo circa efficaciam huius discussionis theologi prope
 tum discussionis disputant alij, ut eorum Dico, Gabriel, et Adm
 minenti impugnant, alij, et protegentes. Et in talis, tamenque in die
 praefati arguti, ut ad perfectam demonstrationem accedat uti conten
 dunt Albertus Dominicanus, et noster Montana, nihilominus di
 ci non potest ex Lonio Schotano nullius momenti; quia si bene prae
 dicitur magis, et sufficienter soliditatis, dignaque proinde tanto
 Doctore reperta. Ceterum

Ceterum in die convenere theologi circa acceptio in
 immutabilitatis, secundum quo Angelici Magistri discussa procedunt.
 Prima igitur alij concludunt immutabilitatem hic pro spiritualita
 te simpliciter dicta negare. Acciuntur vero tunc facta quoque effica
 citate, quia si quidem concedatur omni namque spirituali cognoscitur, et
 quia sub huius est, extra omne dubium est Sancti Doctoris de immu
 tualitate, qui in se cognoscitur in sensitivo invenitur, locum esse;
 quia illius discussionis per omnia cognoscitur genera sagata. Secun
 do alij immutabilitatem hic acceptam debet pro aptitudine recipiendi,
 et habendi facta aliter, eorum saltem intentionaliter, et representati
 ve, et contra: quia huiusmodi species in recipiente in aere, aqua,
 Christalis, et alijs corporibus diafonis, quoque nullatenus cognoscitur
 va sunt: neque recipiunt in se, et species praefatas in illis
 non utiliter, et in utilitate recipi; quia id praeter quod non omnia tunc
 est respa sensus, qui aliquo distantia obicit ad illud recipien
 dy evigant, et huiusmodi sedo namque de thomae, quippe ex illis re;

reperit huiusmodi species est sic easdem recipere, ut ad cognitionem re-
rum descendant atque proinde idem est ac si cognoscitur consen-
sionem immaterialitatis. Ita divergata supponit quibusque præbet cognos-
citur. Accidit à pluribus, et merito negari in Deo ratione speciei
impositæ, et ab omnibus in eo negari debere nisi cuiusque speciei re-
ceptionem, et acceptibilitatem.

Secundo alij immaterialitate accipiunt in præ-
sentia sui recessu ab imperfectione proprii magis primi generis.
Sed contra: quia non explicant qualis, et quantitas ea debeat esse re-
cessus: an sit sufficiens recessus à qualibet eorum imperfectione: an
debeat esse ab omnibus simul acceptis, an tantum ab aliqua defectu non
quidem primo, alias non sit realis cognoscitiva, ut, ut sit actus
non supra perfectionem magis multum univocem. Non ut secundum alias
solum Deus ponet et cognoscitur, ut cetera quecumque in aliqua im-
perfectione conveniant, et magis primo. Non dicitur Sed, quia debeat
vel prius assignari de nota illa imperfectione, ut si in solo uno imperfectione,
quippe alia nunquam sine probatione relinquunt.

Quarto alij, ratione præcedenti-
um volunt argumentum. Sed in absolute, et sic sufficiens, et Deus cognos-
citur sit, procedere, quatenus quidquid sit, an sit, et sic immateriali-
tatis debeat esse factum, quodcumque, quodcumque, et magis, quodcumque
deprehendit, quo immaterialitatis fuerit. Sed magis in ipso, quodcumque
titulo, in quo absolute quodcumque, ut sit, scientia in Deo, et magis
eo corpore actuali, cuius unicus scopus est præcedere. Sed et quodcumque
citur, et sicut perfectior immaterialitatis, ad efficiendum nobilitatis, et in
sensibili, ita immaterialitatis accipit in eo ad demonstrandum debeat
facultate cognoscendi: quodcumque, et immaterialitatis perfectior, et
a priori perfectioris quodcumque, immaterialitatis absolute, accepta in præ-
sentia et ratio inferens a priori quodcumque, et sicut se habet, et magis
citur ad simpliciter, ita magis ad magis, et sic, quando sit
rationibus formalibus, et a priori ratio.

Quinto Novius fecerit
tior contendit. Sed in immaterialitate rerum quodcumque, quate-
nus et reperitur in quodcumque modo immateriali, non vero de immateriali

Intellectus eiusdem ignorantis esse intelligendum. Contra rationem 1^{am} hanc
beati Sancti Doctoris oppositum aperte dicentibus, nempe immateriali-
tas rei est ratio, quod sit ignorativa, que inique de immaterialitate
ignorantis procedunt. Certe et ad hominem, propterea enim apud
ipsum necessarium non potest intelligi 1^{am} de immaterialitate rei igno-
rantis, positive acceptam; quod sic supponeret, quod erat probandum,
et sic se peteret principium: id est, dicitur in sensu sit de im-
materialitate positive rei ignorantis; cum enim non sufficit, res
in alio subiecto immaterialiter, et per species proprias eorum utique in-
veniri; non aliter ut supra agebamus, corpora diaphana, in
quibus etiam hominibus species recipiunt, sunt ignorativa, id ne-
cessary sit sic rei inveniri in subiecto specialiter proportionato
ad potissimum unam partem speciem, qui in perceptione rerum
quarum in illis species, sicut; prout supponeret probandum,
subiectum subiectum illud ignorantis esse.

Secundo idem recentior ad immo-
litas negativam negans et materiam absolute, et presumendo a
sensu, in quo accipi potest quadruplicem eiusdem usurpationem,
recurrat. primum vero conceptus est metaphysice, id est, que mate-
ria idem significat, ac potencialitas, et tunc negatio in solo Deo
ut actu existentia reperitur. Secundo, materia dicitur, ex quo
et huius negatio invenitur in Angelis, et etiam in anima rationali,
ut potest qui per creationem existunt, et tunc materia subiectum potest.
Tertio, materia dicitur, incommensurabilis, et huius conclusio Ange-
lo ut subiectum simpliciter et absolute speciebus. Quarto demum materia
negativa in materia ad operandum, et in hoc sensu quodammodo
illius negatio invenitur etiam in animalibus sensitivis, tunc quod in operan-
do aliquatenus assurgunt supra conditionem materiam; tunc quod capa-
ces sunt, et componunt apti, reddunt recipere formas aliquarum
rerum, et non proprie ad constitutendam unam in se rei. Addit pre-
terea, quod etiam accipi potest negans in abstracto aliquo sensu eo-
rum respectu prout supra dicitur, quod demonstrandum supervi-
det; et concludit negans materiam, ut unquam, in quibus invenitur
in se rei ignorantis, cum prout supra in sequentibus probatur.

ab eodem

ab eodem, inquam, bene tamque esse posse, et esse rursus a posteriori, et quod
non ad probandum ens, in quo illa negatio invenitur, et fundatur, con-
sistens esse, & absolute, & demum, & quadrupliciter sensu iam ex-
positis.

Sed una hanc huiusmodi explicatio obviat potius, quae clar-
ius dicitur, ut hanc generationem, et incomplicatam relinquat, et hanc
animae, inquam, in operibus supra materiam, a qua materia depen-
det, et in eadem materia, et in materia. Contra 2° quod dicitur, in que-
rit, cum Deus a nobis operibus, et materia sit agnoscitur, et cum cog-
noscitur sit. 3° quod in materia sit, et accepit hanc mate-
riam, et hanc pro perfectione, et hanc in perfectione materiae
primae, ut talis, et hanc dicitur, et a priori, quae argumen-
tum potius. Sec. 3^a procedit ad assumptum.

SEC. 3^a

procedit idem assumptum.

Discendum igitur est, sensu immaterialitatis, et hanc. 1° hanc esse
mutuandam, et hanc de loco, et hanc a non agnoscitur, in hanc dicitur,
pura, et hanc agnoscitur nihil habent, nisi hanc esse tantum, et hanc
natum, et hanc habere, et hanc hanc alterius, et hanc hanc esse, et hanc agnoscitur.
unde manifestum est, quod natura rei, et hanc agnoscitur, et hanc agnoscitur
ta, et hanc agnoscitur, natura autem rei, et hanc agnoscitur, habet materiam
amplitudinis, et hanc agnoscitur, quae hanc agnoscitur, in sensu ma-
teriae, proprio, et hanc hanc, nata hanc, et hanc hanc, et hanc
esse rei, et hanc hanc, et hanc hanc, et hanc hanc, et hanc hanc, et hanc hanc,
entitatis recipit, et hanc hanc, et hanc hanc, et hanc hanc, et hanc hanc,
cognitabile, prout fuerit, et hanc hanc, et hanc hanc, et hanc hanc, et hanc hanc.

Discendum, et hanc agnoscitur, et hanc agnoscitur, et hanc agnoscitur,
potenti recipere, et hanc hanc, et hanc hanc, et hanc hanc, et hanc hanc,
precise, et hanc hanc, et hanc hanc, et hanc hanc, et hanc hanc, et hanc hanc,
recipiens, et hanc hanc, et hanc hanc, et hanc hanc, et hanc hanc, et hanc hanc,
ita, et hanc hanc, et hanc hanc, et hanc hanc, et hanc hanc, et hanc hanc,
comparat, et hanc hanc, et hanc hanc, et hanc hanc, et hanc hanc, et hanc hanc,
hanc hanc.

7
prima propria comparata ad has, et convertitur in materia amplius
inducit, quippe se ad quas primo, et per se comparata materia pri-
ma, sunt generis unum, et incomponibiles in eadem materia, et licet
aliis formis, quas veluti 2° respicit illa materia, neque acci-
dentes, plures simul in ea recipi valeant, non tamen adeo multae
propter operari stricte, et non sine limitatione in gradu, quae
potestatis sua subiectiva, cui inserviunt. Et propter hoc ordi-
na hec 1^a et dicitur ratio limitationis; eodem vero fere
institute in ad faciendū unū in se, et physico, plures
uno, et plures sponuntur in eodem modo, ad quosdam am-
plius aliquos supra sunt, utae, quae praesertim, et in ali-
qua immutabilitate gradu colorati. In quibus aliquid, aut quod
subiit ee aptū, ita recipi, seu habere has res aliarū
e ipsi genere fieri in se, et admodum, et in physico tantū.
g Intentionaliter, et representativē, sicut ee ee ipsi cogno-
scitissimū.

Aliter id ipsi exponitur: res, seu natura habens ex se
l exigens has aliarū res, quaeq; illae sunt, nōt habere
l exigere eas has ut pat physice illa, quaeq; fieri, quippe
in sine transformatione illius in hoc alia, et sicut sine
destructione ipsa res nōt: g habet ex se, l exigat illa.
has, ut pluresq; unū, et physice, l modo alio ex terminis
nobiliori fiat illud ipsi, quodq; has habet, et exigat; et ratio
has actū, praesertim, et ali actū, seu actualitates ordinis in aliquo
ee, sicutq; dicitur in modo, et emendi, pluresq; physice, seu ee phy-
sice ee tū sublimata e. modus credendi intentionaliter, seu repre-
sentativē, ut consistat ex ipsi sui: g res, seu naa sū habens
aut exigens, habens has aliarū res in modo ear habens
concoit agitur, utae, quae, atq; sicut aliquo modo et sa-
excent immutabilis, et q; sicutiva. Quod modus ity habendi
has aliarū res ee ex tū nobiliori, quae modus habendi ear
in ee physice physice, et entitatis. ad sequit ee res phy-
sice in se supra ee representativē, sicut, et patet in
Deo, et in Angelo nōt. ad dignitatem humanam ee illi ad regno.

et sui creati componenti, d qd quodcumque imperfecta sunt, que
cognoscuntur in eis necesse coram imperfectione participari a cog
noscente aut inveniri in eo intellectuali intentionali et representa
tivo illorum, ut constat in Deo, qui per summam identitatem inten
tionalitatis, et representativam, et tamen quodlibet alia, et inordinabilia
ma, et imperfectissima, quam similes coram, et imperfectionum par
ticipari fiat.

At in istis, ne superiora immoale omne, et soly cognosci
tivu deprehendit, d in eo magis cognoscitivu, quo immoale dicitur.
eo quippe magis aptu esse, et habere plus aliam rem factam
et consequenter plus aptu inveniri factu plus alia, et nobilitate
proindeq perfectius cognoscitivu. Propterea animu sensitivum, que so
ly exigunt habere factu aliam rem sensibilem, quevis quodam
de immoales que ad eas inveniunt, neque recipiant ut sint pri
nce illa, quevis s perfectu factu, qd in eis ipse factu que
exigent, et recipiunt simplicitate maale in minus immoales sub
indeq minus cognoscitivu s. Anima autem ut pote in depen
dente a ma p hica, ut sit apta rata et habere factu, recipit
eis ignitibus et consequenter in eo cognoscitivu ad gaudy
neque intellectum pertingens, et minus intellectiva
que Anglus, qui in soly in componentibus et suis com
ma, Inque dicitur in dispositionibus hinc p hinc
neque p hinc capax deinde hinc monitibus, et hinc
hinc subinde aliam quevis rem magis p hinc, et
factu. Et hinc dicitur, Anglus talis et Anglus et
magis intellectiva, que minus p hinc hinc
et hinc obtutu intelligere quevis, et hinc neque
ille actus quevis sit, d opus hinc hinc p hinc
habendo hinc p hinc, quevis hinc hinc hinc
per hinc hinc hinc hinc, et hinc hinc hinc hinc
bus hinc hinc hinc hinc, quevis hinc hinc hinc hinc
tatu d. quevis hinc hinc hinc, et quia Deus hinc
potentialitatis hinc hinc hinc, quevis hinc hinc
hinc hinc hinc hinc, quevis hinc hinc hinc hinc

Confessione et scripto perfectione eque religione certis
Certe eorumque perfectionibus, atque in illorumque
et habere melius e que in habere optima summa in
maalis e, et summa pariter cognoscitur et in
tellektus sui potius summa cognoscitur atque in
guro.

In hac a summa perfectione et habere immutabilem
vobis et habitis eorumque supra naturam, et ad eorumque
formam dicitur satis solidam, atque efficacem et
sufficientem et certam e. Et hoc dicitur e. Sed quando
in omni demonstratione potius que aliter clarioribus,
magisque convincitur, et quia post demonstratam
estis Dei operatur, habere immutabilem eorumque et vobis
et quodam eorumque eorumque illius et dicitur eorumque
et hoc dicitur multo magis generaliter et immutabilem eorumque
eorumque et cognoscitur e: et hoc dicitur e cognoscitur e
et ad hoc clara et vobis e ab insipientibus in dicitur
vobis potius: et dicitur eorumque vobis dicitur (si hoc dicitur
magnam) felicitas agitur, et ratione adducitur que
ad hoc dicitur, quod obnoxiis, et que agitur sapientibus
generacionibus obnoxiis e, et hoc dicitur vobis dicitur que
igitur deducitur facile adducitur ad admittendum eam,
de quibus dicitur eorumque.

Ita profecto explicatio, et efficacis
Angelicis dicitur eorumque genera opponitur, quoniam hinc in nulla
incommensurabilem eorumque in materialia, et accidentalia,
et subalternata, que in e cognoscitur et dicitur in vobis
eorumque, et vobis dicitur admittitur ab animis vobis,
habitis eorumque, sine imperio, sine adquisitione ad eorumque vobis
eorumque, quoniam eorumque, atque in substantia hinc li,
sine generibus et vobis dicitur eorumque modo collatur,
atque in vobis dicitur eorumque ad agitur vobis, et
maxime ad hinc generibus eorumque vobis. Vobis
eorumque et substantia hinc li, que vobis dicitur eorumque

Idem que respondet e obiectibus aeris, aquae, et sic de
 alio suspere frax et sibi ppia in alienas sed lucum, ca
 long, et sic de alio: quia in suscipiant eary numerus que
 et in agentibus, et eary species et ut dicitur. In presenti
 ratione efficiunt. ¶

Secundum Species, et e aca suscipiunt da coe
 annuati modis species, quas res annuatis circumspaque
 diffundunt dicuntur, quia cognoscunt sine. Species a dy
 unumodi, et sunt eary rationis et speciebus suscipit in
 Vicia penta concave debent idy numero. Et ubi aquibus
 immittunt. Et inqur, in in e ay. In ece representationis.
 go de. Rudio Species (id de aca) suscipere quid profectus
 Species in eunt videri paxi, et pper quod, quaficandis, atque
 accendunt. Ille mater, et, et tangit, subty pax accendit, et pax
 maclis, et dicitur in aca pax illas pax, que in eenti
 pax, et maclis. Conce a novitius comparata Vicia ad
 ece pax immittuntur igur videri in agitudine. Sa
 bnd pax e pax modo explicato xey Vicia frax.
 Sec 3

go immittuntur in presenti Vicia pax p pax regalia
 agitur, et ece qui quae pax maclis suscipiunt, et pax for
 pax pax videri, seu ad cognoscenda illa pax: tam sic
 et de subnd modo explicato formalissime ratione cognoscit
 in go pax pax medio, non aliquid e cognoscit by et
 pax pax pax pax, seu pax illa e cognoscit by, quia
 cognoscit by.

Rudio in finem mentis D. Nomy ediamate
 et dicitur, quasi ratione aliqua agitione pax pax cognos
 cit by, seu pax cognoscendi; et in omni cognos
 cit by pax pax pax pax sic igur cognoscit by, regur et
 nat aliud pax pax pax in quo radicatur, et videri pax
 in ostendatur; et in omni pax pax pax, immittuntur
 cognoscit by; pax pax pax pax in cognoscit by tum
 et 2. nomy ab immittuntur pax pax pax pax pax.

qua fugimus et ex Definitio obsequio diffony obtingit, vel extra
 demonstrant, ut ex Somnia animal educeo: ad standy
 eny Vitioy circulary, in requisita dictis. Nla intra ratione
 et pbatibz et delectoy pbaty posteaqz gemo implicibz et edpli
 city uno nra in hoc servoy, nequosora accepto, hinc dicit.
 opus 2j d sufficiat, qd mediy asumptoy aliunde pbaty,
 et etiam supponatur ut frequentissimay e in sedis.

Dedicat

subtitulum posse, in materialibz disputare quasi quoy
 ratione cognoscitibz, quomodo cognoscitibz in eadeguate, sicut
 e ipoy in maali, accipit. Valer. nimiry, cy in Sabiamus spe
 gres pparat ray in maali, eadeguate cognoscimus qd egre
 dantur a rebus maaliibz; ut noty pbatimus, incipit
 e pta pponere negatibz, qm quas excludimus a rebus in
 maaliibz. pbatimus illas pparat ray maali; quare
 qm. dum aliquoy substatoy assumimus in maali, sicut
 mus, can tunc noxiositate ee, ut apogme illi pparat
 tis in maali, in sicut in quo maaliis tunc acci
 piatur. indeqz transit facimus ad pparat affirmatibz
 quibus sed idy xi tribuimus hanc, et illi pparatibz
 qm implere attingebatur, et quasi latibz tunc negat
 negatibz.

Unde, et pparat in maaliibz, qm sicut tamen
 positivo positibz accepty, idy sic pparat cognoscimus, et p
 negatibz explicat, sicut quomodo negat in maaliibz
 opposito, quomodo negat ray, qm pta pparat explicat, sicut
 quomodo explicat ratione cognoscitibz, ut e dicitur in pparat
 qm incipit a nobis cognoscit pta pparat, et pparat, ac p
 e in x infinity et simpliy, qm pparat h. explicat pparat
 ty negatibz limitatibz, ac pparat.

I Homz qd pparat fca pparat qm omni in maali e
 potens docet pparat aliay ray, sine pparat, dicitur
 pparat dicitur pparat dicitur, ut ita dicitur, sicut pparat

10
Sensu fieri aliam rem, cognoscitibae, que fuerit
possessio illary spand: go or: res immateriali cognoscitiba
e. sua legitima e; minor. omno certa, quia possessiope
non physica intensionali in se negat: Max satis pba
ta e. Multo a De n finimus sic suscipiendi: l accipiendi
fieri aliam rem apud alios frequentibus, d habendi atque
possidendi: go suscipiendi, pati, et alia similes;
que pofficiantur pegerantur physice; in Deo eadem n go
sunt, quoniam se cognoscitibae, et ad pegerantur intenty: Dig.
e. qualiter dpaner go intellectiva Dei ading intellectioem

Disputatio 2^a
Qualiter comparatur potest intellectiva Dei ad eandem
intellectioem.

Non bene agitur de dpanone intus Dei ad actionem
quo Verby pcedit et negatu cuius in Deo Latit or Theologi
Hic dicitur: ab uno, l altero mentioni subscripty Neq
ratiy physice p q admittunt. nec ity pgerantur de dpanone
eandem intus d actu dinguantur tali; quod hinc inveni
atur decidi n pt qualis sic pstanta dpano; quin dicitur
pante: ubi illa difficultas circa dpanoem actus libero
nq se dinguantur Dei: igitur disputatur soly de intus Di
de dpanone intellectioem essalis, namo maxime ab
soludum.

Commo inveniunt in Deo inty ppe, et vincto de
ty, manente deant Theologi, atque innot id dpany adductis
victis: Ps hinc dig. 3 de scia d. 2°: Ne timentatis in
simulat dicitur in b. d. dist. 35. parte 1^a art 3°: ego
victum innotuatur; et sic evidenter innotuatur Gal
dico hinc innotuatur amilioni, maionique parte Theologo
ty.

Commo vero dicitur p quanta ex in de panti apud
Theologos opinionem vincta; arguuntur dicitur d vix ali
quis d altero dicitur d dpano in no dpano plenus

= Vili: goa igita. Dicitur per se quod, et respicitur Divus
 -- modo actionis, et solus effectus: inter se, et plures
 -- I. in. Dicitur ut goa, et solus ut actiones

eadem respicitur ligatur
 q. 25. articulo 3, q. 2. ad 2. et ad 3. et alia opinio
 omni: uno in hoc q. 2. articulo 4. dicitur et inquit omnia qd
 divina substantia veritatem sicut goa ad intelligere, sicut ad
 actus intelligendi, et inquit qui respicitur intelligentiam, et Veritas
 realiter, et proprius actus h. operantur ad eandem ut Veritas
 goa sicut qui talis sit, in solis ex modo significandi, et
 e. 2. in. Veritatem: go

Ratione est impugnata ad Romam
 secundum accedens: actus h. realis proprius intelligendi goa
 natura ad actus 2. sicut goa physica realiter educantur
 et actus h. per unumquemque informandus atque perficiendus
 ut intelligere. et actus, et profectus intelligenti. Sicut lo
 quitur ad Romam hoc q. 2. articulo 2. Item dicitur per

goa physica et realiter educantur atque perficienda respicitur
 intelligentiam realiter: respicitur et Veritas goa realiter edu
 cta intelligentiam realiter educantur, et intelligentiam in g du
 cuntur.

Ita dicitur ex illiusmodi actus h. realis, et physicum
 et quod, qui realiter operantur, in tota realiter, et proprius via
 realiter educantur. Ita enim est Angli. Itaque utrumque dicitur
 per Dicitur in actu goa respicitur intelligentiam 2. in. Veritas
 et solus 2. modo imperfecit, nam intelligendi, et dicandi;
 et goa physica realiter, et in educantur, et operantur et goa
 2. in. Veritas, et plusquammodo dicandi: go

Ita 2. go
 et 2. in. Veritas q. 2. articulo 2. ad h. quodammodo admitti potest
 namque respicitur actus operantis realiter, quia admitti
 potest, sicut in actu. Item 2. in. Veritas, et 2. in. modo, sicut dicitur:
 addit in g. Veritas dicitur in actu, et aliquid quod nec
 se nec respicitur operantis, et in actu aliquid quod 2. in.

9
Cpbyssy d e ractis pducens; Cur licet dicitur Sabolis
illud ~~sa~~ sustinere ad eam, in quo tunc pducitur tempore
posterior, ac extant: sic quis pducere?

Et sic facile pugnare
pocunt ty rickonaty musante ad distionz forly ex nar rei
et ad eund indelle pducionz; ty lili; quifamiliari sibi
distione Kite intera omnia pducant: pociat
licentia dicitur potuisse Sabolis sic Patry et gonitorem
Lili; ut pducio illa ~~ty~~ dicitur solum sic pociat ex nar rei
l Kramalis intraco; et ricta in infanti distionz racty sicut
dicitur in rix Kramque; l aliaz hanc quidly ractia genera
re atque pducere. Liliunz; inter racty a et racty hanc moti
sufficere dicitur forly ex nar rei ~~l~~ Kramaly intraco; in 9°
ergo in ractis dicitur arguetz quo ~~l~~ p^o ostendebant Sabolium
ne dly apidiz d e ractis lumine diffierz, sed dly
d Kramlo ubi supra, pociat ractis p^o et p^o impota
re distionz racty, quale fuerit racty quz, sicut ractis
Cpog pbyssy racty, acty que l. gonita pbyssy, et ractis, que r
sic pducitibz, ractis qui dicitur ab actu p dudo.

Accidit in
ty, qui sic actus l. ractis, et pbyssy pducit et ad in
tellectionz, r racty ut p^o actibz pbyssy, d e ractis pby
sicy p^o ractis; pociat a p^o ractis nullo p^o ractis. Deo p^o
p^o: alios r ractis actus p^o ractis: dicitur, in p^o ractis
quia intellectio actus, r ractis in ractis ractis. p^o dly
r ractis ut actus l. ractis illius dicitur dicitur ractis ractis
ractis. Sabolis ractis, et p^o ractis, d in ractis ractis.

Oppo
nunt l. ractis ractis p^o ad gentile dicitur dicitur dicitur
Vltio: ~~ty~~ quomodo dicitur pociat a l. ractis, ractis ractis
tar a ractis: et pociat pociat ractis ractis fieri
Cpog, ut ractis ractis ractis, et ractis ractis ractis
et p^o ractis ractis ractis ractis ractis ractis ractis
ractis ractis ractis ractis ractis ractis ractis ractis

Le exordium Panegyricum pro questura Alty Maning sub
1611. Deinde Anglus. De inveniunt intelligunt de qua
Volite, et Kille Divinis operibus ubique stravit.

M. Dominicanas, insignituras et simul. Pisonis et alio
Dni g duciba ad extra identificata. De qua Dina; idque
quod libens ubi supra regere actionis. in se unionem
Latet per in Dno, nisi. Emody. sicandi. Denique ludi
nus. Manis, C quosque. Illius operis. auctore. ibi. insignit
exony. quoniam. dicitur. obit. Volit; et g ducit. a Dno
et. id. q. Volit. Volent. et g ducunt. quare. per. Ly. De
Lunato, et Kille in Volitionem. Divinam, I. Caratum. tra
minant. eand. Ding. Volitione. Sanguis: quo. per. Vero. I.
Causa. dignitas, nulla. que. ratione. identificati. q. De. con
li. Voluntate.

Oppone. 2. Aug. m. lib. 83. quod. quod. lib. 15. lib. 16. Ave
quo. quod. Opinio. causa. e. et. g. sapientie. sue. causa. e. At. qui. n. videat
lectura. et. g. multo. temperata. et. et. g. ab. ad. de. a. i. qui. certe. no
dent. intellectus. Opinio. dicit. simpliciter. causata. et. nec. reate. tra
parata. de. que. et. dicitur. ipse. Lexione. que. re. producta. in
dicante. a. Theologia. simpliciter. causata. quare. N. D. interpretan
das. et. ubi. ubi. dicitur. De. et. causa. sapientie. sue. sicut. e.
causa. sua. em. nempe. negat. qd. n. sufficit. ad. ratione. actus. I.
et. pote. ratione. Physic. Ex. quod. Aug. ibi. de. sapientia. no
tionis. seu. de. Verbo. Divino. locutus. fuisse. videtur. Post. autem
ubi. sunt. dicit. De. p. m. que. re. producta. ita. admitti. pt. non
quis. per. reali. et. g. Physic. et. siliter. exponendi. exunt. Ceteri
de. h. et. g. dicit. Oppone. insinuare. insinigit. quod. ad. m. a. d. tra
nio. et. g. De. negat. De. et. inter. credita. negare. imperationes
De. et. ex. quod. De. per. que. ex. et. n. per. defectu. locuti. et
con. et. De. et. lib. 83. quod. V. art. V. ad. ly. ita. cludere.
pro. tanto. q. negata. de. m. inter. De. proprie. de. nite. qd. n. Ly. ma
dy. creatur. intellectus. et. emanat.

Oppone. 3. et. m. h. g. la. q. quod. De

aut s'ad id dicentur de una Divina et intelligi, et sub nomine actioni,
et sub nomine potestatis, sicut etiam intelligitur, et sub nomine suggesti habetur
hinc nam, et sub nomine naturae. Et quibus sic 1° inferat Goto in Deo
vere, et physice invenitur, et ratio naturae, et ratio suggesti, et inter se se non
disquantur: et etiam ratio potestatis, et rationis, et essentia actu sui, et sui. Nota est
autem, quod etiam actio sui preferuntur. 2° ratio naturae physice, et realiter invenitur
in Deo, et in physice, et quae naturaliter proprietates suas radicem
causam, atque producens: et etiam invenitur in actu per modum actus in rebus
proprie, et in physice, et quae naturaliter productivus intellectus
sui, et actu sui intelligendi.

proinde hoc dicitur nos adducit
etiam istud, et in corpore articuli, ut per errorem refertur dicitur addat
in Deo, saltem ratio potestatis, quae ad hoc, quod est principium effectus, in tantum
quod ad hoc, quod est principium actionis, quae est terminus eius, nisi forte in
modo intelligendi, quare in sensu dicitur, quod dicitur procedunt de ratio-
ne potestatis, et actionis quoad effectus creator, solum invenitur intendit per
Deum quoad eorum intelligi, et sub nomine actionis, et sub nomine potestatis, imo
tunc ut loqueretur, nihil inde dicitur nos inferre valeret, et modo in dis-
putamus de ratione potestatis, et ratione actionis in modo intelligendi,
et in sensu reali, et physico.

¶ Cum autem utraque superior ponderas, quae
prima facile rethorquetur, sic: in Deo invenitur ratio suggesti et naturae
namque: et invenitur ratio potestatis et producentis actus intelligendi: quod absurdum
est: quare dicendum essentia sicut est solum. unde videtur in Deo esse
rationis principium et actionis respectu effectus creatoris, et utraque non eadem
sunt apud eum. Nihil tamen ad praesens assumptum inveniuntur, ma-
gis esse in ratio suggesti, atque physice trantis namque in dicitur hoc tunc
distingui. Quod videtur inter nos, et suggesti, seu ratio potestatis, sicut
sue actus, seu actus in reali, et physice separare ad actum
sui. Intelligitur et Deum a nobis (ut dicitur dicitur ponderas
preocupem) et sub nomine et nomine intellectus, et sub nomine
et nomine intellectus, seu actus intellectus, in prout est actus,
affertur realiter significat, ut apud eum ad ostendit, et in reali, et phy-
sice, et ut sonat actualiter et in actu intelligendi: intelligitur.

In quibus, quatenus Deus, ut ibi dicitur, simpliciter profa-
det quicquid e perfectionis in rebus creatis; hoc e quatenus quasi sim-
plex, et simplicissima fia e Intellexit ut qd, seu percipiens obij, ut in-
tellectus creatus, atq; Intransitive percipio obij, n quidq; adiacens, seu
adveniens per motu phisicu, d ut identificata realiter cy ipso inste, qui
proxime n e sub actu sui phisicu, et actu sui pariter phisicu; nq
in hoc casu, et distinctio reali inter utruq; nexu imbedite, d actu
quidq; unicus, et subsistens.

Secundo, confirmatio falsi avamit, nempe
in Deo inveniri decem naq; gradus, hoc dicitur radiis phisicuam actusq;
proprietate, l operacione immixtu, quocumq; quoad predicata appa, et
actus estiles. Sed ista radiis gradus impossib e, et obij admitti
pt quoad actus rationales, et personae na productas, Parsy st, et
Spiritu Sanctu, ut in narratu de Trinitate pota productiva eay-
de personis substant. Igitur decem naq; in Deo admitti pt in un-
de phisicu, ty actu actusq; rationaly, ty etq; respu actusq; essen-
tis. In averita de decem naq; ratio principij phisicu, d ratio ratio
principij pure sufficientis, quatenus naa Divina sufficientis, inna e;
ut intelligat, et amet per semetipso, veritate gestissime pro intellectu
seu, et velle, unde inveniunt oculi pt in ordine ad hoc, actus ratio
radium, seu principij in verne phisicu.

Et hoc et nihil propterea
voluerunt. Sexte Synodus Generalis, qdo statuebat in Christo
Personas duas reales naas, duas unumq; naates voluntates, et duas de-
que naates operaciones, augustinus in Laeco per ty naales habente phy-
sicas, sedant cum tra Nestothelitas confundentes in Christo nam
Personam q; unamq; et unamq; ty voluntate, seu volitione, ty unumq;
operacione quocumq;at, pro qua alterius utrius, iteog; verissime avere-
bant in Christo Personam vere, et realiter duas illas naas, Augustinus
illq; volitione, atq; unumq; operacione nil pro tunc curante, in qua
seam naa supra operacione debeat cy eiusq; volitione, et operacione
qo. In hoc nulla erat oppositio, cy dogmatica.

Opponunt S. vera,
seu collectio Dei nae parum vult claudere intelligere: q e propterea

vera et realis potentia intelligendi, et scilicet e sub actu sui, et sui utique realis
 intelligendi. Constat autem, quod de Intellectione Dei vere affirmari non solum
 esse intellectum, atque intelligere, sed et esse intellectum: sui autem
 suadet; quia eo sensu, in quo intellectus Dei realiter in e precise existi-
 gere Dei, debet esse realis potentia intelligendi, inquit, licet quia in ho-
 sensu, utique intellectus creatus e potentia ad intelligere, sui a dependentia
 ut intellectus sit, in quo precise existit potentia logica, quae e potentia realiter et
 physica ad intelligere. Insuper hae in Deo e. sensus et actus intus
 ut supra dicitur Averrois supponebamus; et potentia plusquam logica, et
 scilicet potentia physica operative ad intelligendum, in eodem sensu actus
 sui intelligendi: utique utique intellectus creatus e potentia logica ad se ipsum,
 quoniam dicitur potest existere verus, et realiter. Insuper dicitur. Deum scilicet po-
 tens ad intelligendum, quae sit potens ad posse intelligere, et non in-
 tellectus e potens, ut intellectus sit: Deum e potens ad posse intelli-
 gere potest tantum, sicut non intellectus, ut intellectus sit: quod Deum e po-
 tens plusquam logice ad sui intelligere, et scilicet physice, et realiter.
 Insuper dicitur. Deum vere, et physice intelligere: quod e potens et est physice
 intelligere; ab actu enim ad potest utique tenet dicitur, et in ipso sui sensu
 theologi dicitur eodem Averrois eo eo quod dicitur dicitur. Insuper, et et
 generat scilicet, indicant legitime inferri esse in e potest physice et pro-
 ducere, et generare scilicet: Deum potens physice intelligere significat potest
 physice ad intelligere, ut eo sui ipse scilicet apparet.

Argumentum huius

Indere inde inde aperte dicitur, quod eadem pro argumentum probatur in
 Deo potentia physica, et realiter, ut Deum sit, atque existat sicut in suo esse con-
 tineri: utique utique illius esse, seu non e precise realiter existit, quod existens
 existit. Aliter in super e potens existere, quae sit existit creata, et denique
 quod e physice existens Deum: quod et potens physice et existere, et scilicet per
 potest realiter physice ad existendum. Sed haec via movetur esse sui scilicet;
 quia per potest potest ad esse, et existere aliter, intelligunt debere ali-
 quod subter physice, et et receptivum illius actus, et existens, quod in esse
 hanc simpliciter chimericam e: quod idem dicendum existit de assumpto argu-
 menti huius dicitur: apud dicitur dicitur et non illius: et e precise
 et intelligere subsistere, et utique scilicet dicitur dicitur actu intus.

15

gentia no aut intelligere n su subiectu n ubi, d presupponit potentia
 ad seum ex denominatione, secudo aut; l potius no supponit; qd hunc
 de intelligere deitate creaty. accedens atq; ex impetore e. Nam potes
 ad cog; namq; in Deo ee pot; n physice, d logice ad intelligere sub-
 iectum et qd sine ordine et proximitate evadit inclusum in actu
 et 2o physice, et realiter intelligendi, ammentroni quodq; et sim-
 plicissimo modo includat quidquid in subieci actibus creatis perfec-
 troni e. Nam si aut intellectus nra e pota loqua ad intellige-
 re, qd n e n repugnans ut sit intelligere subiectum, et sui igni,
 d ut sit intelligere alterum, et intellectus propriorientis, et a quo
 n efficit ad emmanady in ego, eadq; perficiendy.

Ad h; oframo-
 ny secudo in Deo intellecty vey, et realy per propriy iug eug per-
 cipiens obij; et nra intellecty physice elicitay, l productay
 Intellectionis: cui nra operit namq; et ras pote physice, seu actus
 h; realis ad intelligendy. Potia vero per semetip; n percipiens
 obij; n aliter e potens ad intelligendy, qu; sit potens ad ene
 seu ut sit et prout pme logice, et in eod; serva, quo intus
 creatis potens e ut sit: cy hoc aut; discrimine, qd intellectus
 creatis n e percipiens obij; d pme id quo intus creatis percipit
 obij; idia appellari n nra acta intus. Et hinc vrit ad 2g oframo;
 nempe id ee in Deo n pme intelligere atq; intelligere actum,
 et hinc n aliter ee potens ad pme intelligere, qu; ad intelligere
 nisi hinc h; mady significat impertinenter in pme reflexio-
 nis semp; hanc p; oculy habendy e intelligere Dei, h; a no-
 ra signate nra nra intelligere, n tam ee intus illius d inte-
 ligere subiectum, et qd unico simplicy, et purissimo actu e sul
 intelligere, atq; intelligere.

In 3o oframe dicit; Deo ee potens physice
 et nra intelligere, ita tam; ut h; physice, et n cadat supra inte-
 ligere, n nra supra qu; in eum h; solo serva valet ubiq;
 dia ab actu ad pot; d logice quatenus quidquid quocunq; mo-
 do ee adstante, nra e idia itq; e mod; n repugnare. Et idco
 nra dicitur argumentum qd potens d hinc pot; physice

et argumty. dicitur in istis solet, hoc et patet. Later Gregorius non produ-
cit, et generat filij: qd non dicitur egypt, d non dicitur facit ita ut sit filius:
q videtur, et sententia e iustas, seu pota pphitica rege filij: quare ex tali
ab actu ad potg taty loquz valet sic: qd non dicitur actus in dicitur pphitice
pphitice, qd sit pphitice actu existens, et inuipia, et pphitice qd sit
pphitice productus, et saltem pphitice productio, tam ab actu pphitice
ad potg pphitice legitime habetur.

Sed dicitur: n e de raone actus di pph-
sici ee influy reals ut quo ad taty, neqz autg potg, neqz in creatis partem
admittit actus et significata cy taty, et in dicitur communi actus
notionatis significati sicut a theologi cy principis et productus
te: q n e de ceptu actus di reals pphitice influy et pphitice in ac-
tuy, ne de ceptu actus di pphitice et influy ab actu primo pph-
dico, et sicut abij simili influy, et influy et ab actus taty pph-
sici, et dicitur in dicitur in ordine ad intelligendy.

Secundo, saltem ee de cog-
tu actus di pphitice ee influy reals, et quo ad taty, neqz autg potg, neqz in
creatis partem admittit per quem legimus et et productus, qd non dicitur
nulli aliam taty inducit, et per quz ipse et productus, et pphitice identit-
taty illa actionis pphitice, et et cy principis reals, pphitice qd taty
semper facit inuipia, et taty qd taty pphitice in pphitice, pphitice
dicitur raone potg, et actionis rege taty et productus, taty taty
habebit raone potg, nisi ex modo significati rege actionis, seu
actus productus, ut supra nos docebat Ang. Mag. et actus et agentis
dicitur qd taty principis et n pphitice actionis, taty pphitice, neqz
productus, d unice pphitice, et productus, taty illi: q n potest ee potens plus
qz taty rege simili actus, et sit potens, et sit agentis rege taty: qua-
re n dicitur argui nulla e.

Opponunt q: intellectus dicitur esse vere reals operans, et ut
hinc actu intelligendi, d vere actus reals operans correspondet pphitice taty et
reals: operans qd ad egypt operans ut actus taty. q. n e in istis nota ee dicitur
non enim valet intelligi operans, et actus, qd dicitur alium, et sententia qz
n sit sine principis actus, et operans, neqz autg qz respondere sicut Da-
marcius lib. 1. de fide cap. 1. Peraphis dicitur in h. dicitur et, ut taty

quæ 1^a d^r Angelica in professione ad hanc questionem 14, et alia
dege, ac deniq^{ue} Philosophi & Physici cap 8. Lucius, de Deo
Universi putant gras, et operari, vident igitur ei, cui actio, et multo
magis effectio n tribuitur, quoniam aliud propter eternitatem restat.
Idcirco enim ostendit eo ipso ratione actualis vite divinenti intelle-
ctio Dei vita eterni actualis est formalis motus ad intus,
n quidam neque motus, qui est actus imperfectus, et qui est actus perfectus
seu derivatus, perfectiva divinentis est ratio, est obediens Ang Mag
14 1^a qui est act, et hinc ad actualitatem ad intus divinentis obij
cti operatione nequidam recipi potest.

Exer. arguitur utud nihil, l un
mus probas, et motu proprio ducty phoyico productoy que seig
tomy qui motu intellectioi Divisione divina nequit, et genitio
Deo reguatur, ut pate qui ab imperfectionibus motus creati, l sal
tem mutata proprio vite deputate n pt. Atq^{ue} ideo neganda e
max. cy Doctore 2° dist^o 2° meth^o Sec 14, ubi sapienter ad
videtur, vita actuali Dei n ee modo, quo e vita creaturay, d mo
do quodam eminentiori: in vita igitur creaturay deo inveniunt;
ly qd^o de ipar ratione sui status actuent, d^oq^{ue} perfectiunt; ly qd^o
d^oque actualitatem per vera causalitatem, et operatione incipienti, ideoq^{ue}
in ipis vita, alia e in actu 1° est substantiali, altera in actu
et animalis et ad que illa prior ut pota phoyica activa est,
et phoyica operata: hoc ly imperfectioni e, ideoq^{ue} in Deum
saltem nequit; illud aut^{em} ly e perfectioi simpliciter et spon
ter. Quia etia^m opent, quatenus per suq^{ue} eng sibi sufficienter
ma e, n^{on} quidam ut producat, l operata d^oq^{ue} intelligendi, d^o ut
est intelligendi acty, qui proinde habet a se per sumam
aditatem, et mentem l intellectu Dei recipiata, et significata
l^o vobis itaq^{ue} operas, recipiatany operas realis, et phoyica
n e, d^o actualitatem quodam in linea intelligendi a se ipis, et
per ipa subsistens atq^{ue} recipiens oia.

Nec aliud intendunt d^ober
qui probante illius maiore potate, neq^{ue} phoyica ipis, qui
legius ex eod^o principio salvat optimi et divinissimi Dei ee

intelligere: quare in relinquenda locis, ut ibi adstruuntur actus ^{1^{us}} et ^{2^{us}} in
sensu reali, et physico, sed ut sit, et dicata primum, simplicissimus, et
unicus actus subsistens. Nec inde colligi potest ut Martinus Lerez, et alii
sunt, Deo vivere formaliter per dignitatem, eternitatem, immensitatem, et alia huius-
modi, extra quod docent, et supponunt. Deinde Medios. Sed ut Deo habeat equi-
tatem, et per summam dignitatem illa attributa, ac intellectum, in hominibus tanquam
Deo habeat illa attributa, ut substantia proprie in suo esse naturali, seu ut ibi
loquar, ut sit: ac per intellectum se actualiter, seu e actus intelligendi quod
hominibus, in proprie ut sit, et substantia in se, et ratione status principii proprii,
Dei, ideoque intelligere, et velle illius ad plura se extendunt, quod sit o-
mnium, ac omnia dirigentia. Accedit actus proprius, aut quasi proprius, eter-
nitatis, immensitatis, et dignitatis, et quodammodo exterioris, nempe amplecti
omnia tempora, regere omnia loca, eius presentissimam esse, ac tanquam creaturam, et
producere res ad extra, quod in opposita est immutabilitate nexa ad actum
vitalem.

Quare intelligere, et velle habent in Deo nos in productos,
quatenus in principio quod, et actus notionalis, et formaliter saltem spectantes
ad principium, et deum, et spiritum sancti, et venter prout in se sunt res vite,
quod aliter attributa in Deo suo infacibili. Insuper velle potest, intelligere
Dei esse verum, et realem operantem intentionalem, ut cuius est intentionaliter pro-
ductum, prout velle potest, ac omnia indistinctum ad operantem, idem operantem per
semetipsum existentem, et venter non habent principium sui, nisi per modum
nisi quod.

An autem id sufficiat, ut adstruatur in Deo reum intelligere essentiam
vita physica proprie dicta, si existat pure vocali, et multis momentis, quod
prout in reum explicacione diximus debet. Si nimirum vita physica standata
debere importare motum, et actionem veram, et realem, statim dici non poterit vita
intellectuali essentiam Dei, ut apud omnes istam esse. Et vero tantum signet
prout in physica vita actualitatis, atque exercitium physice et intelligendi,
verum tenentem in obitu, velle debet Deo, qui tanquam alio modo physice
per se ipsum esse, et physice et intelligere omnium, seu actualitatis, et modo
atque exercitium intelligendi omnia, quod reum intelligibilis a nobis capi
dixerit, atque significari per nomen intellectum, per quod intellectus nomen,
quod tanquam inter utrumque, alius verum, et reum, seu generalitas invenitur, et

17

venter quin inhi Dei resu sue intellectiois actus sui reati phy-
sici dicitur quest. Em vero si apud adrearios cu sola productione
virtuati salpari resu vite phisice in intelligere emale Dei, ut sine
simili productione eady vite n subsistat, si enim productio noxia
sit ad receptu vite phisice, formaliter, et proprie talis, necio ex qre
productio eiusdy adis cu ipa vite, et venter productio simpliciter
reala ad vitam simpliciter phisic.

¶ Sed ex his inferas cu Latre
Quibus huc 2 de sea Dei, cap 22, se 2, qui unus, l alter 2^a imitate, acty
ly 2^a intentionalis in Deo, quomodo admitti deberet actu sui phisic-
tus, si vera opatio phisica in intelligere Divino intercederet. Non
inquit sic inferas, qd ad raony actus si etig intentionalis n sufficit inse-
niti principij intentionaliter operans, et operans intentionalis, d inveter,
et qui maxime opus e qd principij 2^a procedat sicut operans, si ad
eamat ut actu sui 2^a operatg sit, l saltem trus ut intentionaliter
operans, si resu illius, ut ita intentionaliter producti actu si raony
portata. Neutrum autz stringit in parenti, qd igitur Divinus intell-
per receptu e 2^a illa intentionalis operatio, et esse illud intentionale tu
prou intentionaliter product. Alia igitur raa e, qd principio phisic-
co, seu phisice operatio, qd nunq invenit sine actione, l saltem
sine his ab ipso 2^a distincto, et ly aliquid saltem 2^a producto:
perindeq necny exit sile principij phisice operatioy ee prius 2^a,
et ee pariter quodmodo in illo priori tu producendy, n quidem
2^a formaliter, q precise 2^a virtualiter, quatenus e virtus densiva raone
sue actualitatis, et perfectionis, atq productiva sili sui.

Sec 2^a

Procedit Assumptum.

Opponunt 2^a regula ipq initio tractatu insinuavimus, nempe ea
nomina Deo proprie tribuenda ee, in quory signato etig pcedunt
impertinibus respectu si creaturam manet aliquid n vati alijs nomi-
bus signatg, d huiusmodi e pota phisica, et 2^a intellectiva, actusq
huc, reatu, et phisicus intelligendy, n 2^a sicut ab eiu signato impert-
tionibus formalitatis n inclusionis reali sicuti intelligendi, et operen-

troni ex eod. manet adhuc vii, atq. ex peditio ad intelligendū, et percipiendū, que n̄ satis signatū per intellectiōnem, ut pote que in vna percipientem, & p̄cipiendū signat: q̄ profari actus huius proprie et ex Deo tribuendus e, et talis indolū, ut n̄ ex identificet eip̄ actū d̄, proinde n̄ vidē-
atq. sear eod. producere. Constat: in Deo n̄c invenitū volūtas, et volūtas, et in-
distincte et ab intu, et intellectiōne, eo qd̄ distinctio huiusdi n̄ sit de
ceptu foris volūtas, l̄ volūtiōis, d̄ imitatio eorūq. atq. imperatio: q̄ volūtas
Data in Deo pota p̄p̄ica intellectiva et actus huius intelligendū, et sine
distinctiōne ulla reali p̄p̄ica ab intellectiōne, seu actū d̄ intelligen-
di; q̄ huiusdi distinctio n̄ pertinet ad ceptū foris illius, d̄ ad imi-
tationē, atq. imperfectionē.

Respondes, regulā illā optimā ee, male tam aptari
presenti instituto, q̄ huius, et huius in sensu reali atq. p̄p̄ico p̄p̄icim sine
utriusq. ordinē, atq. distinctiōne inintelligibiles n̄; proindeq. inuis, que
sit pota p̄p̄ica productiva, et actus huius p̄p̄icus intelligendū abiq. ordinē
et habitudine ad actū d̄ distinctū, nec scipi p̄t, ventēq. indignus e, que
Deo attribuatur. Si ulla p̄ceptiva obit invenitū quidē in Deo, at n̄ e expli-
cabili nomine pota p̄p̄ica, et actus huius imperfectionē p̄p̄icente, sine qua
tali ratio subsistere n̄ p̄t, d̄ sine nomine tantū inuis, et vi percipiendū
obit, que ut existit in Deo secū identificatiōne actualitatis intelligendū, et
venter nequit ex sparari ad illā, ut actus huius, d̄ e unicus simplicissimus
et p̄p̄icissimus actus eque explicabili nomine, et ratione intellectiōnis,
n̄ quidē talis, que ex modo significandi apparet, productq. et singula p̄p̄ica
p̄p̄icē p̄p̄icente, d̄ per se eip̄q. subsistenti, atq. sine ullo p̄p̄icē et a semet-
ip̄a, ubiq. existentis: atq. adeo n̄ proprie loquendū foret nomen in vna
e cogitandū erat, quo intelligere Dei exponerēt.

Ad sparari dicit, d̄ p̄p̄icentem
in ead. insinuari nimis aperte; si enim volūtas, et volūtas proprie dicit,
n̄ important distinctiōne ab intu, et intellectiōne, eo qd̄ n̄ p̄p̄icente
foris per eod. evolutionē; et ex extra satis superq. dicitur, actum huius
realy per n̄ inclusionē actus d̄ p̄p̄icente in vna, ead. ratio, que n̄
cogit ad admittendū in proprie volūtas, n̄ obligat ad negandū
in ip̄o actū huius p̄p̄icē intelligendū.

Sed insinuat P. Boetius dicens

dy intellectus divina dicitur ad se existens, ut partes per semet
 ipsas, propriissime, atq; perfectissime existat, egressu aliquo, virtualiter
 eiusdem ad semetipsum, sicut sine quo intelligi nequit, aditus illa pro-
 pria actu vitalis respicit, q; ut minus admittendus e actus sui vi-
 talis virtutis intelligendi in Deo. Invenitur id egru alijs, et quibus
 multiplicitate, sic videtur intelligitur, sicut ut e subiecti equivalet
 intellectus, et intellectioni creati sui accepti, ut necesse e, ut creature
 intelligant actus; d' inha, et intellectio creaturary sparanta ut actus
 sui, et sui: e saltem virtualiter in Deo ut intelligente admitti debet
 duplex virtutis actus: 1° scilicet spiritus. Quidem. Descentes circa
 gloria, et multa illa que ad libera, et stringentia protendita in non
 necessitate denominare Deo, quocentem, que fortitay e saltem
 circa igitur. Deq; et orienter illa, ab ista virtualiter distinguendq, et
 egressu. 2° neq; intra Deo dicere imperfectionem, sicut physice
 ad ista producentis, ut videt in divinis processibus; ideoq;
 in ee sua propria hunc virtutis egressu, seu processio saltem
 virtualis virtutis negati intellectioni creati, et agte. 3° plura
 predicata d' in Deo intelligente ut tali, que n' spectant
 intellectum ne create, et plura ista, que n' spectant intus
 creato, ut qd' videt. q; ne quare in Deo ut intelligente n' inclu-
 data dicitur virtualis virtutis inter intus, et intelligere. 4° d' d' d'
 q; virtus etq; d' in Deo explicandq, ee per virtutibus ad motu pro-
 prie dicitur, sine quo vita in actu d' n' reposita in creaturis: hanc
 de assimilationis imperceptibilis fore sine motu, e egressu virtuali
 virtutis actus intelligendi, atq; volendi.

Deinde, partes istas
 egressu virtuali intellectioni divine, ad intellectus, saltem ee, et
 imperfectionem ad explicandam virtus Dei, saltem inq; h' ex supra
 dicitur, h' q; illa d' d' n' sicut inter se coherent. nq; aliquo
 primo ista explicat, per equivalentem ad egressu reals intellectio-
 nis create; contra tamq; ea huiusdi equivalentem, in virtutis
 deficiunt insufficiens, sicut ista attribuendy. Deo aliquam
 ceptu, alias q; Deo fortitudine equivalentem sicut, Deo pro-
 prie dicitur hanc, et q; d' d' hanc quoad energiam filij

equivaleret Laurentibus creati n aliter generatibus suis prole, quæ pro-
ducendo eam naas, deum ponet naturaliter producenti naq filij divi-
ni: quare soles equivalenti tanty ad aliqua descendunt in casu
et parenti ideptus divorsata intus divini cy sua intellectio ne
equivalent, quin etq supereminet productioni et receptioni intelle-
ctionis create, ad partandq vere denominatione intelligentis, et in
exemplis aductis ad denominationes fortis, et generatis, n ver
quoad alia, que sine imperfectione nequid scipi possunt, et huius-
di e expectare intellectiois utiq a parte rei producty, et egredi-
tem ad intelligendy, et identet etq egdy producere.

Inportunay vort-
per: na sua adversario. Illi virtutu egressus atq productio invenita
in oipota, exaritate, et alij attributa separata ad eum, l naq divi-
na, quin ideo ibidy ab illis adstruata ras vite proprie dicte: qua
re vocati Deus ita e ase, ut tamz semetipm n efecerit, ideoq
reprehendata pterq lactantius agnoscere dicte illud Seneca
Deus seipm fecit, sed qd minime sit ab alio pte que se ipm sufficien-
tissime et fortissime nexio existat, ita su vint semetipm, qd auctat,
ut hoc n sit intelligendy ita ut ipm de gora ad acty reducat, d ita
ut a nullis alio adstruata, et per se ipm sit nexio fortissime in actu
perfectissime vite.

Seco, alio 2o cy 3o Accusat, virtualy hanc productionem
virtuere in eo, qd intus Divinus produceret ex digny, n ab eum digneum.
Ceteray apage hypotesis multipliciter implicat: na n intus Divinus egressus
intellectiois n distincta ad intelligendy, divinus n fortis, qd nio impedi-
torie exponita virtuali productio per ordinem ad productionem realy hanc
chimericay, et adstruente existit intus divino. Unusq modo existit in
Deo virtus ex productiva intellectiois pro ea hypotesi facta, l sola in ea
hypotesi imyoli existeret. si primy, egressa sane virtus ad producendy
intellectiois n utiq chimericay, d cuius impolitatay egrediet virtus inadu-
cit; cy enim intus Divinus potentialis se n pnt redit neco impedi-
tem sibi intellectiois n ase distincty, si hy: egregia itaq expositio po-
te, virtualiter productiois per virtutem, que inibis n e, nec ee pt, d cet in casu
infrinices chimericas.

Tertio alij post Antonij Lopez subtilius quidq; n̄ tamen
 verum principij virtuale dicitur attendunt ee, seu existere in eo,
 qd actu illi correspondens sit parum in sua pota, quq; in se ipso, ideoq;
 existat, qd existit illud aliud, n̄ vero extra: intellectus autq; dicitur
 ita comparari cu; dicitur intus, et in ipso existeret videtur. Cisterciensis
 familia magni nominis Hevelog dicens, productionis et dico dicitur,
 nempe efficaciq; ad agdy ee suo, et multiplicationis unitatis per pro-
 ductionis tri, qd quidq; e ac producere tri distinctu; principij
 aut virtuale, seu virtualiter productum habere primu, n̄ vero
 videtur dicitur intus virtualiter producere intellectus, qd habet
 efficaciq; ad dandud ee illi, quin tunc eadq; ee distinctu; producat.
 Ita tunc q; ee intellectus dicitur procedit in aliqua alio, prius
 quq; sit in se, et illud aliud ee et independenti a n̄o intelligen-
 di modo e impota ad agdy. tuncq; ad acty sui; d hoc e vere, et
 proprie intus dicitur ee eo; scepri suo potentialem, qd e ita
 raone actu t̄ p̄xi: q. Preterea, ee intus dicitur eo; suo scepri
 efficaciq; ad dandud ee intellectus, quin illiq; p̄xi et ee distinctu;
 e vere, et proprie ee principij illius sine distinctione reali ad
 eadq; ut eo; tri patet: q; pariter potuim; dabelius eisdq; tri tueri
 Patris eterni vere genitrix filij sine distinctione reali inter utroq;
 Efficacia sine n̄o; videtur in productione aliqua virtuali, n̄q; per
 illa; co;genetia e, d̄n illa summa sufficientia, raone cuius in-
 tellectus Dei ee per se ipse e semper actu intelligens, et sem-
 per ee actus primus vere, et proprie distinctus, d actus unicus
 simpliciter.

Tertio rursum ponderamus adiuncte, ad primu; igitur
 secundum intellectus Dei equivalere intus, et intellectus, creatis,
 quatenus alio; ulla productione, t̄ motu e intelligens vere, et pro-
 prie, n̄ tamen equivalere distinctioni eorum, ut sit, et dici possit
 vere, et proprie acty primus, et ee includere, cu; potius raone sue
 summe simpliciter ee distinctionis, atq; essentia; summe, a se ex-
 cludat. ad ee, dicitur, fortiter illa; ee eque nexis, et eque ee; nexis
 denominat, ee qd actualitatis et partium p̄xi, quidq; sit
 an tractu; aliquo; n̄q; necesse; dicitur, etiam; possibilia creata
 uux

iuxta aliquorum inibi falsis senty, et circa obta stringentia de a verita-
 ty et in aly opinione. Quid insurgez sit addendy utrumma illa actua-
 litas divina emu potius tamenetz ad hoc obty q. mundi existo,
 quod ad eundem carentis figurare in e huius loci, in quo sely inq. iuxta
 rati, an respe illius actualitatis summe salveti in Divino intelle-
 tu ratio actus primi vere, et proprie. 3^a probat minus, nempe ne ee
 euz intellectio Dei essatu n sit az producta uti e az simpliciter
 producty Deby diviny: apte vero dicit pt, by vere, et proprie ratiq.
 pote propriy, et actus si realu Deo scedentis, qd inveniat huius rea-
 ly, et venter vere productis, sive ad intra, sive ad extra: Sed huius-
 di huius requirat quoad intelligere Dei: q. Et quod suggesta semel
 fide adorabilissime Trinitatis in prouta e rati divini huius presentis
 instituto ignorantissima, nempe actus rationales Dei n in quibz eo indi-
 gentia ipsius, deo fecunditate, et quasi eo eambagha summe, et actuali-
 tate p. huius: quare sine ulla imperatione pt in ordine ad eodem
 e euz huius admitti in Deo p. huius vere, et proprie producty;
 quia in ideo vere, et proprie perfectibile exit, d sely perfecty, quate-
 nus in in se plene perfecty e, ut in alioy toty rati p. huius refun-
 dere valeat; ideoq. actus in illi p. huius correspondens, n tam
 e actus, et perfectio p. huius, d huius producti: intelligere vero ex
 suo sepe p. huius e actus et perfectio intelligentis, ut optime no-
 tat. 4^a Haec hoc quer 4^a dicit q. quare intra, que sit in p. huius, et
 actus huius vere, et proprie ad intelligendy, exit vere, et proprie per-
 fectibilis, et ulterioy perfectioni indigus, et venter vere, et pro-
 prie imperatus.

Ad 3^a plura in sectione sequenti; et modo sufficiat dicitur
 plura quod p. huius huius Divino qui n p. huius, nempe huius huius plura
 itelligendy intellectio curato n quorum, non tam sic, ut inna Deo scate, d modo que
 invenit in creatis, et alia ab aliis vere, et proprie n huius, ut necesse erat,
 in Deo salveti vere, et proprie ratiq. pote p. huius intelligentis, et actus
 in huius naturalis intelligendi, sed e huius huius huius huius huius
 propriy, et videnty in eo, qd sicut huius e actus huius huius huius huius
 videnty, ut ex p. huius huius huius huius huius huius huius huius huius
 venter actus, ideo sicut huius huius huius huius huius huius huius huius huius

174

soly colligi pot, intelligere Deo signati a nobis instar motus, et actionis, n
tam qd est re ipsa motus, et actio proprie exordians ab aliquo principio, et
ad actualitatem sic dicenti, atq; intelligendi igitur imo saluti se per hoc igitur
met intelligere, quia ex principio gradationis in se actus intelligendi, ut primum
sem imperationis generalis, et actus admittit generalitatem imperationis habet.

Sec 3^a

Nequidem ratione nra cum fundamentis in se admitten-
tibus est in Deo actus primus intelligendi.

Ita neq; pauci, nec invidiosi Theologi ex o^o scola post Averrois huius
opinionis magno explorato Laming, per hanc facile principem in 1° dist 3°,
art 3° et dist 4°, art 1°. Semper de Dominicanis Ibarra a 1° Tho, Bonet et
alibi in satis constant, ut eundem legenti, dist 3, art 3°, et ofocenti, num 62 et cy
num 70, constabit ex panoniani Briceño tomo 11, dist 1, art 1° per
reprehensio quorum, et subtilem Magistrum, ex omni tandem faustus, Enelma,
Luce, cala, et alij, quibus ex alijs in hunc, et alij scilicet adq;
sententia multi accerserunt, et spinula, Albarca, Carmelites, Descalcanti
in suo cura Calmatienis hac 3 de Scia Dei, dist 2, sub 2° statim
opinionis acuta per o^o exteri Theologi, quorum antiquiores hucusque locuti
sunt, et plures etiam de h^o voce tandem, et in se per se actus h^o tueri v-
stant.

Idem t^o utiq; laudari ducit, sed re ipsa totus noster e, in soly
qa generaliter h^o actus eius duxing, et ea que eiusd^o attributa opellante bene
ad hunc rationem h^o actus ubiq; impugnet, in soly qa adhuc ratio
specialiter ex Deo, atq; mag in actuali intellectione collocat: quatenus in
ill^o explicand^o linea h^o actus cy ultima sua actualitate exponenda sit,
cy sufficiat cetera h^o actus intelligi, d^o in hunc qd dist 3°
dist 3°, sic h^o actus non aduata, nedy sententia mag statuit, vey
etia ex h^o actus, et omni numeris 12, et 13 insiduet fore, et debi-
te admitti in Deo aliquid per modum actus h^o intelligendi, at
re magis exponem aut nra tale ex h^o actus, nec pade positore
etia per ratione Deo utitur, d^o totu de se habet in q^o intelligentis, qua-
tenus ratio nra dicitur sem h^o actus generaliter p^ovidendo ex mo-
do

do significandi, atq; exigendi ab cognitione actuali intellectui, et sic etq;
 fortiter actus talis intellectui, seu grandiendo generi explicito ad eo qd
 ut ipa fontis intellectui, et potentia eius productiva; qd certe n e dari in
 etq; per ratione cu fundo in re proprie acty primi, d. valde inproprie, atq;
 eo modo tanty significandi, utq; exigendi ab eo qd ut fortiter ipa
 intellectu, t. secus, et ab eo in re, qd sit actus rationis potius, papian
 dit ab eo qd sit actus sui intelligendi, t. secus. Ceteru numeru sequentibus
 18, et 19 magis adhuc declarant demq; dubitari locy circa sententia
 eiusd; peritus absoluty, docens, et probans, qd, et intellectio n utiq; ee
 suby Dei, veru etq; de fortissimo ipa regu. Uty ita dicit, per eius in
 lectio intelligendi, ut etq; fortiter n. nabit ipa etq; acty actualy per
 mody principij, aut radicis illius; d. ita ut sit fortissimo ipa regu actus
 sui intelligendi; atq; actus sui intelligendi soly habet fortiter per mo
 dy principij, et radicis utiq; actualy, et magis ratione cu fundo in
 re intellectu actuali p. ee actus sui intelligendi. 9.

Uty vero probat quoniam
 ab auctoritate Augustini, qui sequitur, et pervertens in lib. de civitate dei repetit
 id; ee sapientia ad ee, et videtur sapientia, ac etq; d. in re, et ee n. per
 ratione cu fundo in re p. admitti dicit sufficiens ad ratione actus. t. q. nec
 nec videtur intellecty ipy, et intellectio. Nec dicit valet. In 18. dicit in
 sensu reali, atq; ratione; ut lib. 1. Cap. 1. ubi dicit dicit esse potentia
 de Deo. Dicit, n. eo ee dicit, quo sapientia, utq; dicit ee loqui
 ac ee, et demq; in hoc isto scriptura, nata sapientia, et dicitur ee
 et sapientia, ut ly nata ratione dicit filij; et imaginis, h. dicitur sapientia
 ratione eius significandi, eo qd. hoc sit eius ee qd. sapere. d. in sensu idem
 etq; e dicit ee dicit, quo sapientia; q. pluraq; sunt dicit, et dicitur
 h. dicitur, et etq; generi ratione intendebat, dicitur in dicit ee qd. sapere. q.
 nec ipa ratione cu fundo in re admitti p. in Deo regu unu, qd
 sit actus sui intelligendi, et dicitur qui sit actus sui intelligendi.

Augustinus
 vestigia sequitur Aug. Mag. ty qd. dicit et dicitur dicit in dicit dicit
 et etq; id; ee, et soly ee h. dicit modo significandi, et exigendi dicit
 ut. Constat ex eod; ty. dicitur ee, et dicitur ee, atq; dicit ee dicitur ee.
 dicit autq; loq; dicitur h. dicitur ee, et dicitur ee, et dicitur ee, et dicitur ee.

excludit: tunc quia primo generis indeterminate, et secundo negat ubique. Sed, 21
 ut magis ex 1° q^o citata quia ad, aut 1° q^o 1° de, aut 1° q^o 1° de
 sententia, Cap 11, et alibi reperitur, atq; dicitur intelligendi operari ad
 actum in non solum ut principium actionis, sed et ut principium passionis,
 et perfectibile per 1° q^o 1° de, et 1° q^o 1° de sententia, Cap 11, ubi ma-
 gis intelligere debet esse de eisdem cum hoc ratione de loquitur: intelligere
operari ad intelligendum se ad actum, ad esse operari e eum esse: et intelligere
operari e actus illius esse: ex quibus, ad esse est esse Dei in operante
ut actus, et in actus per rationem cy fundus in re: q.

Nec obest ali-
 quod a 1° q^o 1° de sententia dicitur principium intelligendi; quia eodem modo
 appellatur ad ipso esse principium essentia, quoniam ideo ponit dicit principium,
 et actus in ordine ad essentiam, nisi ex modo significati. Versus
 laudatur Cap 11, lib 1° de prima parte rationis 3° q^o sic proponitur, actus huius e perfec-
tionis huius actus huius, sicut videtur, quia scia (neonge habitus ad
 accepta) in igitur suo videtur (Dei natura) in sit sua esse aliquid
non huius sui esse, et perfectus. Hec ratio difficultatis fortis alicui apparebit,
 et in 1° q^o 1° de sententia dicitur sic: tunc 2° q^o 1° de sententia 1° q^o 1° de
 1° q^o 1° de sententia dicitur: in sola activa esse modo eque, t magis perfectus
 actus quilibet, quia in semetipso, et aliquid inveniat cy 1° q^o 1° de sententia, et
 quia non huius esse, quia vivere, et intelligere, et ultimum gradus uti ut,
 ad huius, et huius inter se operari. Quare cessabit difficultas, si, si magis
 tunc 1° q^o 1° de sententia et in solis dicitur sonitu attendat, notetur quia ma-
 gis in actus operari se habentis diffinitio inter operari transientes,
 atq; inoperantes, quia transientes non si perfectio agentis, quod magis, d igitur
 motus: inoperantes autem si perfectio ignis agentis, ut ad se magis loqui-
 tur id est per 1° q^o 1° de sententia quia 1° q^o 1° de sententia ad 1° q^o 1° de sententia
 et huiusmodi, qui modicus tunc ex recente 1° q^o 1° de sententia
 dicitur. Deinde ad extra se significari cy ipso Deo, quod omnino stare
 potest cy esse illa actus magis perfectio agentis, d igitur motus: quod igitur oppo-
 situm dicitur tunc in de ipsa actione ad extra d actibus illis quoniam
 huius intelligitur, et, et videtur, quibus Deo ad aperit quoniam
 accingit, vocatur e.

Et vera est illa doctrina, vult quod actus inoperans
114

sit propria et intellectus humana peccata ipsius immortalia operatur, quod quod ad
 aliud operatur totum esse ad eum. Et in his oibus rebus, peccataque est actus
 quod tu, quatenus rebus non habet et intelligere, quod proprie posse intelli-
 gere, quod per intelligere actuale situta in his in ultima actualitate, atque
 perfectione, quod eadem in his, quod per se eum in suggestio in sibi actu, et
 in eorum sensu potentia habet, et perfectibilis, et ventis imperituzatque
 impletur, unde ut in his, et intellectu ad unum operatur, illic peccata
 apparet, atque ipse in his, ut in intellectu actuatis, rebus, peccataque
 habebit, quod quodmodum gradus, videtur prout gradus eum operatur, excedi
 eundem, sic etiam gradus intelligenti superat videtur gradus proximae
 inferioris, et in his sensu Divino habet interpretata ad Dionysium areo-
 pagem esse eum notitiam, quod vivere, nisi forte Divinus esse aliter ibi consi-
 derat, nempe pro se simpliciter talis, et Divinus in tota sua amplitudi-
 ne unigato, prout in operatur se evendit sensu dicenti perfectionis
 simpliciter, esse autem in acceptis non potest in operatur gradibus rebus, et intelli-
 genti nisi in eo sensu, in quo totum aliquid ad partem, seu quasi partem, quod
 includit, operatur, et ventis eum eo eorum quod totum profert operatur
 partem eum.

Et fuerit de his, quod observare placuit in rebus, et in operatur
 mente habentis, in his, ut actuatis rebus esse peccata, quod dicitur in actu
 ut etiam repetitum habet quod in 1° art. 2° dicitur, non si intelligere Divinus aliud,
 quod eum subita, operatur, ut dicitur in 2° Dionysio, quod aliquid aliud est
 actus, et peccata subita Divinus, ad quod se habet subita Divinus, ut nota
 ad actus, quod eum in operatur, non intelligere est perfectio, est actus in his. Nec
 dicitur potest hoc esse intelligenda in sensu totum reali, non etiam per nos rebus
 esse debent, quod nec per nos eum fundo in re potentia Divinus dicitur in nota
 ad propter actualitatem, et perfectionem: et ideo in 1° Dionysio libro 1° in rebus cap.
 1°, quod nota eum id ipsum se proponat, intelligere est actus intelligenti: si
 nota Divinus est intelligens, et nota sui intelligere operatur quod operatur ad ipse
 sunt nota ad actus, et ita in Deo exit nota, et actus, quod eum in operatur: et nota
 in sensu reali non invenitur nota, et actus in his intelligenti, verum
 etiam nec per nos eum fundo in re; ad id eum rebus est Divinus operatur ad
 actus intelligere, sicut nota actus. Nota, ut eum Divinus significat a nobis ut
 principii evendi, non tam eum per nos actus in his in his, quod nota, et simpliciter

22
mū evendi actus: q̄ quicquid intus Dei significat in quocumq̄ intelligendi,
et inmanenter operari nec per se nec ex se est actus sui in-
telligendi: patet s̄m ex eod̄. Ad h̄c s̄p̄m̄ referent̄ intelligere Dei operari
ad eū int̄ sicut ee ad eū est, et sic loquere dicenti in h̄c dicit q̄d quicquid
est actus s̄m ad d̄m ubi partem protulit ita esse. Deū ee sui ee, sicut e sui
operari, subdit, nisi int̄tenu: tam significat eū ut principij evendi, et
eod̄ r̄one s̄t significat̄ q̄d ee ut principij operari.

De r̄one aut̄, quā d̄m
nūc utiq̄ d̄m Anḡ et d̄m p̄m̄ d̄m ass̄pt̄. Ad d̄m d̄m d̄m d̄m
apprehendimus int̄ perfectiōem, et quā int̄ magis perfectiōem d̄m d̄m
p̄m̄ cogitari; ut ee sui apprehensione d̄m e; n̄ alia n̄ apprehenderem̄
int̄ d̄m, d̄m int̄ ut p̄m̄ d̄m a d̄m, et creato, et deitate creato;
d̄m int̄ ita p̄m̄ ee alia p̄m̄ d̄m d̄m, n̄ cogitari p̄m̄ ee int̄
eo actuali, aut̄ perfectiōem, ut ex ip̄is t̄m̄ comitat̄: q̄ ee d̄m d̄m int̄
d̄m d̄m apprehendimus int̄, quā ut fortissime, et actualitate int̄
gen̄, et d̄m d̄m in p̄m̄ actus sui intelligendi. Aliter id̄ ip̄is, d̄m
in d̄m d̄m d̄m d̄m int̄: quā amplius perfectiōem p̄m̄, et d̄m d̄m
p̄m̄ in ip̄is perfectiōem; q̄ d̄m d̄m int̄ ut p̄m̄ se ip̄is includent̄ oem
actualitat̄, ut̄ p̄m̄ d̄m de lim̄a intellect̄, n̄ int̄ n̄ includens
oem actualitat̄ atq̄ perfectiōem sui p̄m̄ in eod̄, s̄m̄ amplius ac-
tualitat̄, atq̄ perfectiōem e p̄m̄ illa actualitat̄, atq̄ perfectiōem, quom̄
in includere supponit̄.

Item, et aliter p̄m̄ d̄m: int̄ p̄m̄ ut n̄ int̄
d̄m ubiq̄ actualitat̄, atq̄ p̄m̄ cuius capax e, e p̄m̄ p̄m̄, atq̄
receptibilis illius ut ex t̄m̄ patet, d̄m d̄m n̄ p̄m̄ d̄m a no-
bis ubi oem p̄m̄ gen̄m̄ volutar̄, s̄m̄ male coherent̄, ut ve-
re p̄m̄ ee receptibilis p̄m̄: q̄. D̄m d̄m; quā int̄ p̄m̄
m̄, atq̄ actualitate nulla vacuitas, atq̄ indigentia p̄m̄ fundi d̄m.
D̄m d̄m e clara e; n̄ int̄, id̄ ee de quor̄ alia sub̄o p̄m̄
p̄m̄ ad p̄m̄ ubi p̄m̄ d̄m, n̄ includere aliquā actualita-
te p̄m̄ sub̄o cuius capax e, e illa n̄ habere, d̄m d̄m d̄m, d̄m
habere, et receptibilis in al̄ d̄m ut: q̄.

Constat h̄c ex d̄m d̄m vobis
ut p̄m̄ alia in al̄ d̄m, ut loqui implicite invenire ne-
bul

Sed aliud e, quod ea de seceptu forte, atq; virtute eiusd, per ratio desuper qu
cyq; illud revolvat, ut exeat in seceptu virtutis separative ad seceptu aali;
Et reale respa seceptu hui: nq; se animal intrinseca ibid; eod; virtut
tu invenire fortissime inclinat, et real reale se hq; stemplexu. Atqui di
derant inty perfecturony, quibus e ditinny, videt vident actuale intelligere
nq; nequit n invenire omody perfecturony inty ut talis, et intelligere.
Actuale e pratio quq; vradione propria inty ut fortiter talis: qd; in
derant inty dixitq; ut talis, et quilibet pratio in modo talis n; it, quq;
divinitate vultuatur, attinget nexio actuale intelligere, et vident nec
suo intelligendi modo. pratio vradione inty dixitq; in rone actu
si intelligendi, quod admody seceptu aal n; efficit animalitay actu ^{pur} ad
rany, neq; seceptu hoo hoom ad ee aal reale.

Insuper ^{2o} Inty Divinus nequit
per rany cy fundo in re separari ad intellecty dixitq; pratio quq; quid; q; nec
ut actu ^{pur} hui. Dia legitima e; nq; hui respa actu ^{di} immensy se habet
ut vident per illud perfecturony, et denomyq; et vident ut quid. Ans
per se probata: nq; in distinct, qd; et quo solutione id; se habent, uti pe
nitur ^{re} id; ut inviduat. ^{1o} ^{2o} ^{3o} ^{4o} ^{5o} ^{6o} ^{7o} ^{8o} ^{9o} ^{10o} ^{11o} ^{12o} ^{13o} ^{14o} ^{15o} ^{16o} ^{17o} ^{18o} ^{19o} ^{20o}
dicitur Cap 2, et ostendit satis agere, nq; in quovis genere perfecturony id; qd;
e pratio quid e vradione in eod; genere pratio potale, et vident nec
perit, ut videntq; nq; per quq; in eo genere in actu ^{si} vradione: q; qd; cy
q; ita se habuerit potale, et videntq; d; comprehendat, seu ^{re} nq; per rany
nq; prout fuerit separari, atq; d; vradione vradione; d; nully pratio dixitq; in re
propria perfecturony, seu essendi genere qd; d; cy fundo in re forte
ter imperty: q; nully ee qd; quia ut fortissime atq; intrinseca que;
q; nec inty d; vradione in ordine ad intelligendi qd; ee pratio qd; ad huc
per rany cy fundo in re. At hui ^{di} vradione habere perfecturony in vradione,
aut quon in secreto per se ipy, et sup; e; nq; vradione modus
habendi illq; ut eo ipy hui hui, et vident maxime propria d; vradione
rany. pratio: q; inty dixitq; habere quon in secreto perfecturony intelligi
di, seu ee vradione intelligenti per hui eod; nq; per hui modus
perfecturony, et vident eod; vradione illq; vradione. Hunc per hui: d; vradione
Divinus n; qd; ee per rany cy fundo in re actu hui in ordine ad pra
gny sup; eod; q; nec d; d; vradione vradione vradione, seu intellecty.

Nunc idem dicitur Intellectus Divinus esse per se, et quod
 in ordine ad intelligendum; quod est in se Divinus. Istud autem per se
 pariter; tunc quod alius intellectus Divinus fortiter scilicet est Divinus
 intellectus, et super est Divina eiusdem Divina; potest in eis esse Divina
 in se potest; in quo operari ut actus sui in eis. perfecte identicus.
 Sed autem ostenditur Intellectus qui fortiter in se quod est in se, quo fortiter
 tunc in se, et aliter, per se in se, accidit, aliter, et in sui
 gratia est utique in se, et aliter affert perfectionem, quo perfectus
 est intelligendum in intellectu. Suiusmodi potest imperfecta est, ut potest
 quo modo habet eandem in substitutum, et propriam accidentis: quod
 nec est intellectus fortiter Divinus. Et quod in se habendi per-
 fectionem ubi, et in aliter, et in gratia, et in aliter, in se veluti sub-
 stantia, et in se habent aliter, et denique proprie se, et in proprie aliud
 perfectum, utrumque in suo se, in se adeo arguit perfectionem
 ut in se habet in se infinitate inveniri in se, et dicitur ex actu
 in se quod est in se, sicut partes alio modo nempe proprie
 aliter, et aliter communicata formam creati in se pugnant. Sic 1°
 potest in se clara Dei, et pugnant contra se, a seolo
 in se creati Dei videtur: sic 2° gratia sanctificans animam
 creatam, quod est habens ad ordinem supernam potest, et
 in se creati gratia creati se igitur sanctificans, et subita
 supernam perfecta, et plena. Sic 3° intellectus creati inte-
 ligens communiter, et vere existit, et tunc dicitur intellectus
 denotans aliter intelligenti: quod est Divinus perfectus est
 per se, tribuendus in se modo existendi, et habendi per-
 fectionem, quo explicant, et perfectum existenciam omnium, de-
 tendi est, perfectata Divina est per se, et sui quo, et
 est.

Nec tamen apparet sententia in se verum de identitate reali
 generacionis in se, et in se Divini, et utrumque in se producti,
 in se generacionis in se generacionis in se: in se gene-
 rationis in se in se generacionis in se, et in se producti, in se
 Divino. Sed, est quod generacionis in se, in se ut quod, aliter
 generacionis in se in se generacionis in se, in se generacionis

intellectus dicitur in se, et propria per rationem unam et quo proprie
 et non quod videtur ad intelligendum, in ² inquam sic opponitur, hoc dicitur
 crimus ab oibus credendum contra sua apta, atq; relativa: nam per relationem
 prodigii habent recipere duo extrema distincta, et propria dicitur
 denominationem ad iniquitatem: si enim aliquid aliqua sua producit
 alteri, utitur, necesse est, illud aliquid esse sua producit ab illo efficitur
 seu vitium: hoc nam est indole denominationis, quo solus differens ge-
 neris actus, et passus ut solus subiecti denominationis in sententia con-
 trariis oibus inmutatur, ut grammatica, pro dicitur. Istiusque generis actus
 sua relativa sit debet necesse est, quod generis et sui denominationis, cuiusque
 denominationis opposita proprietas, quae proprie dicitur sibi habere non
 potest, d alterius tantum, et sententia dicitur, et hoc modo generis
 atq; unde substantiva non unquam generis et sui denominationis d
 alterius tantum substantivae debet, uti respectu substantivae: nam non solum
 ut quod dicitur ut quod, non solum ita, dicitur fortiter genitae, et dicitur in
 hac sententia.

Sed inter Illud Palancus dicitur 2^a de Ema, et Quarta dicitur
 quae 7, art 2°, tunc potius opponitur probatur: inde etiam ostenditur, non quod
 de Deo loquitur cogitare non nominibus et conceptibus, sed de abstractis
 et utrumque sit distincta exercite rationis inter subiecti denominationis et sui de-
 nominationis; et in id adducit Aug^{us} Mag^{us} 1^a p, quae 13, art 1° et 2°, et
 rationem exhibet, ut in eo quod de Deo non proprie loquitur, nec cogitare nisi
 ad modum rerum creaturarum, a quibus accipimus species, in abstractis creaturis
 quibus, et quae abstractis, et recte scilicet utriusque distincta inveniantur, et ita
 etiam abstracta simplicitate, et oppositione sacra praeservantur: extra 1°
 et 2° dicitur dicitur de Ema, et episcopo dicitur: nam si similes in ratione
 sunt, et conceptibus, conceptibus, et abstractis utriusque ad cogitandum, et re-
 spectum Dei, et existere: quod inter eum, et existit dicitur esse vera di-
 stinctio rationis, et etiam verum modo actu 1° et 2° per rationem, quod in se quod
 ut scedat quodam distinctione ab hac Authore, non ideo dicitur esse falsum,
 et inrequenter dicitur; nam non eadem est dicitur fortiter et abstracta
 in ente per eum, seu in ratione actu sua, per eum, utriusque quod non
 me importat, atq; exprimitur uti ostenditur proprio eum dicitur: quod
 non potest dici nisi inveniatur dicitur per rationem ad se, seu ab existenti.

mus, ita ut semper se tenent eo parte significacionis, et nec representatiōe re-
fundit in obij. Ideo unum qd unumqde actus dicitur significare creaturam, que
est distincte tendens, et restringit, modificat, et corrigat, modo significandi
sine qd nominis agitur, ut videtur in no. ita dicitur, qui cuiusq; aliter ad-
iungatur, relegat ab eius significato omni perfectione, et generis perfectionem
omni eo modo spuo, que a nobis recipi, et dici qd, ideo estq; ultima sui scie-
tis, et multiplici in ita loqui qd est, quoniam agitur, ut qd nec simplex
hinc signat ratio, nec unica specie tale representat, multiplici utiq; signifi-
ces, et representet ita tam ut generis, et generis status in modo significandi
minime tam refundat in obij.

Et hinc aut totum qd Averroes dicitur
in distinctio inris, et intellectus creaturay dicitur, qd ad sciendum
ut distincte intellectus, et intellectus Dei. Tunc inquit, qd est a creaturay hanc
rationis specie ad honoranda divina debemus in actu exercite cognoscere et
scire imperfectiones proprias creaturay, qd proprias actus creati e nec
in actu perfecto per se ipso, et intellectus creati in se no subsistenti, nec
gratia sui, qd dicitur inris, et intellectus Dei apprehensionis, debemus exer-
te utiq; imperfectiones amare, et devotè exercite n. fent qd rationis actus
sui et Dei, qd unum et simplicissimus actus intelligendi. Ita aut, qd species crea-
turay, et inris eandem divina ignoramus, fundamty sufficiens ee n. qd ad hoc
et illa predicata Deo attribuenda; alia potest Deus dici per nos qd fundus in
se creatus, Corporeus, sensibilis, et alia huiusmodi, que cadere n. pot. nisi in un-
tem temere fingentem. Quicq; vult, nolit menti nra apprehendere com. Dei n.
Experimenti sui decepti intellectus ignis, et devotè facit satis distincte qd rationis
sui, et implicite inter utiq; que divina sufficit ad rationis actus hinc et intelligendi.

Sec
Ita 1.º sibi dicitur inter hanc, et ad reale inter eiq; et existit Dei sufficienter
hanc ad ad reale, et ead Dei ad sui ee operanti ut actus sui. Ita e.º n. decepti
obitus intellectus Dei ut cognitus per illi cognitione includit hanc implicite
te intellectus, ut sic cognitus n. e in gora ad hanc intellectus, qd actu
habens ead; qd nequit dici ut sic actus sui intelligendi, quare capere n. ponant,
quomodo operat. Et alancus distinctione hanc obitus hanc, et sufficientem ut
suis decepti obitus dicitur actus sui qd fundus in se recipi ab actu, cum ead
mutuo se fortiter includant, qd qd qd eiq; actus, ut ipse loquitur eiq;
ans

tate, et inus eo genere sua solus e intrinsece amicitia. Hec uolunt
tuo vulgare, in quo, pugnans in disputacionibus in minus falsa e, nisi
ora ad modum inuolenti deducta. Ita ipse 1.º q. etia inus summus,
atq; pectus est pectus dale, potatu, acceptu, atq; indigens ulterius
au pectus; que ora in summa pectus, et actualitate, que pectus in
tus dicitur, et pectus ex ipis tus. pugnans. Ita 2.º q. etia inus Dei
quatuor summa n. includet pectus actualitatis euentu, de ipis; ut enim
de ad eum, ita spora intelligere ad ipis, et quodammodo genus intellectuale
recessitas in solutione linae, t. q. etia, in genus euentu sibi specus, linae
eum, et exite, plectita.

Igitur hanc oculis in genit, in alia habendum
e, quomodo inter se apparentia species, t. linae, in qua utiq; aliquid genus
t. hanc genus dividimus. nq. alia spora in ipis, ut pectus species,
ita ad id genus pectus, ut simplici, remota, et pectus qui substantia,
ut dicitur in hoc, leone, et equo, et alia aliquid dicitur inter se in mo-
do ipis euentu, ita ut ex sui sub una ratione proprie dicitur requirant,
dicitur pectus dividi pectus, que definir, ut sunt linae, linae, linae
lex, et pectus, et pectus etia atq; moralis, que pectus euentu nq. inclu-
dunt, nq. excludunt mutua dicitur, sive realem, sive admi. Hic dicitur
se respiciunt ut subit, et pectus, sive actualis, et pectus per eum pectus
lit.

Igitur inus, et intellectu hoc 3.º modo se habent, et ille ut subit pectus
fectibile, et actualis per intellectum, et hoc ut actus, et pectus dicitur.
Unde evidenter colligitur, inus, et intellectum mutua n. se includunt, et pectus
inter impertat, nq. sibi inus per remota n. habet proprium, que pectus
et intellectus talis indolui habet n. sibi, d. albert. actualitatis, atq; pectus
que pectus; q. equo evidens ee debet, inus pectus debet includere pectus
lex, atq; ee ipis intelligendi executionis, et uterq; n. pectus ee sum pectus,
summe pectus n. summa reu pectus, ut in v. absentis pectus
existens, nq. ut summe pectus dicitur pectus, nq. pectus ut dicitur
ille actualitatis: quare assumptu solutio tate pectus ee reu, q. linae
ille n. se recipiant ut pectus, et subit, et pectus atq; proprium actus pectus.
Et hanc

utat ad obiecta reuelat. Ad Regula dicendy qd Verby. Quoniam ut tale
 uigil eo fuyditate atqz eandemqz meriti dicitur et ad significandum
 alii, que intra diuinum cognuit, et in ea intelligentia nec ut intellectus
 diuinus intelligat, quare n pertinet ad inty dicitur, ut propter illius
 perfecti, atqz actualitas, d. ut tunc infunde illius actualitate, atqz per
 fectionis, quoniam n debet pcedere includi in intra gestione
 d. confertur ueris ab eodqz: dicitur qz ratio inter intellectus diuinam,
 et diuinu dicitur ut tale. Ad Regula neganda e illatio propter diuini
 aspectu inter, atqz inty ad uideretqz atqz cognit, ea quoniam intus im
 gestione ueris n e qz productio ueritate intellectus, quoniam ta
 me intra gestione, atqz summa ponet ee qz productio summe
 intellectus. Intra igitur creatu dupliciter cognitus e, l. qd n dicit
 vni infinite gestione ad intelligendy, seu qd xepu illius uerdy
 uerdy ad produendy intellectus, per quoniam ueritate intelligit. Atqz
 2. per n inclusionem: d. qd qz conclusionis uerdy sue gestione et inte
 lectus, et ex hoc titulo e uere potali, ut n haberi ex se prope
 propriu sui acty: utqz uero cognitione concludere debet eo suo cog
 tu pcedi intra gestione, et uerdy n poterit operari ad intellec
 ty gestione ut actus l. unde inter intra uerdy, atqz gestione uol
 ta qz uerdy operatio, que requirat uerdy potaliu pluraqz logi
 ca in intra gestione, qz pcedat tanty uerdy inter uerdy pro
 tra quoda longuina uerdy in eo qd intra uerdy uerdy intelligit
 per uerdy uerdy, sicut uerdy intelligit uerdy per uerdy: non ita tali
 uerdy uerdy debet in modo aliquo dicente uerdy, qualy e uerdy actus
 v. Ad Regula dicit, ita quod ee de tra pcedente uerdy, et pcedit n gest
 uerdy ad uerdy uerdy gestione apte, supponit uerdy, aliquid dicit
 n intra uerdy uerdy intellectus, et uerdy, saltz eo qd sui produendy
 uerdy uerdy que uerdy de uerdy qz intra uerdy dicit, et intra uerdy
 qz. pcedat ubi dicitur ubi linea uerdy, quoniam per se uerdy, et quoniam
 uerdy ad uerdy uerdy ut uerdy ad uerdy: atqui intellectus operari ad in
 tra ut quoniam uerdy uerdy, et uerdy uerdy uerdy uerdy
 uerdy uerdy uerdy n debet uerdy uerdy, uerdy uerdy uerdy
 uerdy debet concludere uerdy uerdy, sine qua uerdy ey
 uerdy intelligi in uerdy uerdy uerdy uerdy.

Ad

...quod dicitur alij quodammodo P. d. rati communitate, in hiis dicitur esse
esse virtuti dicitur ab intellectu actus primus per hoc patet quod a ra-
tione separati, ut in et facultas spiritus... ad hoc persequendum patet
dendo ab ipa reu actuali perceptione, in qua nulla ratio inseritur. In
propter illa vulgaris phrasim, apprehendit in re, quod illi
apprehendi modus nihil affert, videtur in re, quod non in ipa re.
Deum enim e, illy ee pposita experientia facultas, et nihil proprie
illig tunc apprehendit in dicitur, nisi ut in re, non in re, sed
tunc ee actuali perceptione, neq; apogita, ex parte, l. percipio a tate, p-
ceptio, d. quae n. apprehendit ead. actualitas percipendi, q. quodammodo
ob. unig. rati, et cetera oem fictione per quodammodo percipendi, sed
reale, a reali rationali, virtutibusq; ex parte, genus, actus, ut superius
per dicitur de rationali, ita stringit in percipendi, et sunt tunc reflectentes
super animal reate, ut e in re, et a parte, ut e in re, ita approp-
sione affirmat sine ullo errore distincto a rationali, superius hoc
genus, ut, et alia huiusmodi, ita apogita, videtur illig experientia reu
perceptione, ut e in imperfecta illa non cognoscit appellamus recte pota
intellectus plusq; logic actus primus intelligendi, quod si fit unigite
separabilis, nec aliter ad illy operari q.

Hec solutio rati suble e, namq;
stinet ad rem, sent; neq; rati velle, dicitur aliquibus regionis, ee actus primus
intelligendi, potaq; intellectus plusq; logic ee re, et n. soluti ee in-
tentionis. denominationes, et sententia h. quae velle, d. intrinsece rei in-
nientes, q. nulla virtus percipione effici poterit virtus Dei ee actus h. in-
telligendi, si ex parte ipsius virtus nulla re ipa dicitur dicitur, quodammodo
autq; causalitas neq; dicitur intellectus, si v.

Non inquit de lapsu rati
profecta solutio. ad rem in pretendunt actus primus reduplicative ut rati
reperiri in. Sed agate re, a rati explicatione, nempe non percep-
tione reu, quod ee in e actuali reu percipio, et per rati ee imper-
tibile intelligendi modis dicitur, et percipendi alio, quod sit actuali percip-
tio, indeq; resultat denominatione rati, q. in re, et reali, d. in-
tentione, et per rati, quibus ee virtus in re, quatenus tanta e actuali
ut ee virtus notet unig. quodammodo, et virtus, propterq; mal-

habeti receptione utiq; eade; quoniam quare ut se producte
quod utq; actus huius sunt p[ro]p[ri]a h[uius] d[omi]ni, in se ut p[ro]ducti et
actus huius p[er] se ratione.

Item 2° satisfacet se ut ex ingenio et ad aduocato
p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas ab ip[s]a d[omi]ni p[ro]p[ri]etas inter intellectus Dei et inte
lectione, p[ro]p[ri]etas multitudine ratione actus huius in d[omi]ni d[omi]ni q[ui]a
n[on] est ad e[ss]e sola d[omi]ni in sufficit, d[omi]ni alterius requirit, q[ui]a d[omi]ni
n[on] est ut p[er] se ratione p[ro]ducti utq; receptione intellectione
Dei e[ss]e p[ro]p[ri]etas: q[ui]a ut o[mn]ia requirit extra fieri, q[ui]a ut n[on] est
ingenio, d[omi]ni d[omi]ni d[omi]ni d[omi]ni d[omi]ni: q[ui]a, et in ip[s]o accidit, d[omi]ni
d[omi]ni, q[ui]a p[ro]p[ri]etas unus p[ro]p[ri]etas ab alio, esse autq; p[ro]ducti et recep
tione et p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas d[omi]ni d[omi]ni, q[ui]a p[ro]p[ri]etas in Deo attribueretur,
q[ui]a ut in ip[s]o p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas aliter, ac e[ss]e in se, aliter aliter se
tenente eo p[ro]p[ri]etas d[omi]ni d[omi]ni p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas: q[ui]a ut multiplex
p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas d[omi]ni d[omi]ni, q[ui]a semel naa d[omi]ni, h[uius] unus
et radice d[omi]ni d[omi]ni, debent scipi ut radice p[ro]p[ri]etas, et d[omi]ni
et radice d[omi]ni d[omi]ni, d[omi]ni d[omi]ni radice, p[ro]p[ri]etas ut imitatio
actus intellectione: q[ui]a imitatio in sui scipi d[omi]ni n[on] est, l[icet] ignis
in ip[s]o ut radice actus ignis intellectione; aliter foret radice d[omi]ni
p[ro]p[ri]etas d[omi]ni, q[ui]a ut p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas d[omi]ni creatura
q[ui]a in nisi ingenio p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas, q[ui]a ut h[uius] p[ro]p[ri]etas actus
d[omi]ni d[omi]ni, q[ui]a in nisi p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas, q[ui]a ut radice
d[omi]ni d[omi]ni, et ignis rationale ingenio radice ingenio, et d[omi]ni
d[omi]ni, saltem in reale.

Non inquit sic satisfacet: quoniam d[omi]ni
de omnino et p[ro]p[ri]etas d[omi]ni d[omi]ni d[omi]ni d[omi]ni d[omi]ni e[ss]e, h[uius] in re
mel ante d[omi]ni d[omi]ni p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas ut se distinctus ad
intellectione et in, et p[ro]p[ri]etas illud p[ro]p[ri]etas, q[ui]a adhuc remanet in illa
d[omi]ni d[omi]ni, et aliquis actus p[ro]p[ri]etas ad h[uius] intelligendunt
q[ui]a ignis in p[ro]p[ri]etas d[omi]ni d[omi]ni actus ultimis intelligendunt, qui p[ro]p[ri]etas
in ip[s]o intellectione d[omi]ni d[omi]ni, et actus aliquis p[ro]p[ri]etas intellectio
ne e[ss]e d[omi]ni, q[ui]a ut e[ss]e p[ro]p[ri]etas, et d[omi]ni d[omi]ni: q[ui]a actus huius
intelligendunt, in d[omi]ni d[omi]ni, et p[ro]p[ri]etas actus radice aliter
et ip[s]o d[omi]ni d[omi]ni d[omi]ni d[omi]ni d[omi]ni d[omi]ni d[omi]ni d[omi]ni d[omi]ni

se habet ad intellectum a quo distinctus supponit, d' quod ratione formalis
 ter, et ut dicitur in capitulo proximo supra, intelligendi per illam
 intellectum: q' ut supponitur ante illi, qui primo apprehendit a nobis in
 omni intellectu, q' ut actus illi intelligendi. Ponderate ista d' dicitur
 ratione utriusq; et quibus in multis efficitur ee potest ista Hypotesis prima
 distinctio, ratione tunc dicitur ratione actus i' intellectum in data h' pote-
 re, in solis q' gluxes, et in comparabilibus ascendunt ad ratione actus h' intelli-
 gendi in ee necesse qd' productum ut d' actus q' in data h' potest facile
 suadetur q' in h' dicitur ee per ratione actus metaphysice productum intellectus
 nis: ne certe dea profertur h' potestatem intellectus dicitur, e' an metaphysice
 et per ratione, aliter est extra metaphysice. Sed, una qd' supponit, i' rationem de-
 betur esse dicitur multiplicari per ratione, atq; metaphysice q' actus implicat
 in h' q' est metaphysice ad alio particulare, nempe a nobis dicitur i' ratione
 te, i' immediatate prout statuat contra dicitur ut profertur metaphysice ad
 esse dicitur, i' cy ead' etq; metaphysice identificatur: q' est metaphysice ad ista
 Dei, qd' et nihil ulterius, e' intellectus Dei, quod per ratione, atq;
 metaphysice a dicitur in h' dicitur ee per ratione, atq; metaphysice q' dicitur
 h' dicitur.

Anonymus q' solutione h' dicitur uniusq; nec sufficienter profertur ad prout
 ratione profertur dicitur, in h' dicitur in idea recipiendi impertit prout
 dicitur, et in se ipso, d' prout excedit, prout ee, et ut e' in ratione ma-
 impertit, qd' vero in illa dicitur in ut cy omnia sua solvantur, d' po-
 tibus continere dicitur ad illi, veluti ~~et impertit~~ et in pote ad ipso,
 nulli profertur impertitione, aut requiritur, que in indidit et impertit
 in ipso h' potest. Ita. E' dicit, ee productum, et receptum ut se
 tenere ex parte rei; ee vero productum, atq; receptum per rationem
 tantum in se tenere ex parte rei, nisi prout denominatione ab actu,
 i' profertur ratione. Sicut indidit reddi ex parte rei dicitur debet
 scire vero indidit ratione, et prout unius: quare profertur attentione in
 cadent in dicitur ut e, h' ut e in se appellante in unum, cultum dicitur
 minas, d' etq; sig illius, atq; stat in quo recipiatur, d' cadere in cy
 at ut e in h' impertit atq; profertur continue dicitur unius
 profertur ab alio, nempe in h' dicitur aliquid dicitur: q' h' dicitur in dicitur
 dicitur dicitur recipi aliter a dicitur, nisi aliter in tenente ex parte

parte modi sciendi saltem aliam abiectionem, quae profert dictio
raoii modo sciam.

3^a pars dicitur ad huc: si quae infamata agere
sei in terminacione, et denominatione unigenita cognoscitur, quae Deum
a se ipso habet, et non cognoscit antea, ut quae, si quae radicem
et producere cognitionem et abiectionem recipit, et maxime, quae tunc
cognoscentem requirit potest ex parte producentis, quod illud in
se ex parte sui est producendum, seu quod non est producendum in se ipso,
sed ut est in una unigenita cognitione: nam huiusmodi productio sic existit,
et denominatur per rationem magis existentem, et essentem non indiget in
producente lumine cognitionis. Absolutio igitur radice metaphysica in
eo dicitur, quod productio radice, atque si quid sciret a nobis, sit
sufficiens ratio a ratione ad inferendum productio radice, tunc autem
certe foret ad inferendum productionem Dei intus ignis secretus a
nobis, ut inferre. Insuper, atque de natura ad intelligendum quod
quid intelligibile est. Radicem unigenitae, atque productio est
transire finem rationis, et rationalis, non tamen ex parte unigenitae,
quod non magis unigenitae, quae quod intus Dei sciatur non de solita
ignorantia, ut dicitur hypothesis. Ad huc omni iste probatur
tunc, et saltem quae facile relinquere poterunt avaras plures ad
rationem unigenitae eius Dei in particulari aliquo modo, quod sit ra-
dix certorum, et essentia eorumque metaphysica productio.

Insuper quod debe-
mus in neganda hypothesis praefata, seu dictione ratio stricte tali in-
ter intus divinum, et ipsum intellectum, ut abunde ostendunt rati a
nobis ostendunt, quod si non proximata ab eo quod intus Divinus sit, atque
proximum, quod huiusmodi nequit ab eo, quod ut actu proximatum, seu huius
dem actualitatem, atque generationem propriam sui: ex tunc enim implicat intus
aliquo scire generationem, quod quod in illis accidit, actualitatem, et non scire
ut actu intelligentem, et intus sui proprium genus generum: igitur repugnat
sic, pro cognitione attingente intus divinum ut talis fieri intus exercitum
hunc intelligendi.

Secundo 5

Argumenta contraria.

Alia in praedicationibus, et quibusdam aliis dicitur. Ad huc tunc

opponunt Angeli Mag. quod dicitur de hom. art. l. ad h. licet, et de ratione operatio
habere principium in re, in ratione, unde la. eius divina in se habet aliquod princi-
cipium nec re nec ratione, tamen operatio divina habet aliqd principium in re. Unde
intellectus Dei quod operatio operatio, propter quod dicitur in principio suo quod
agere de ea, dicitur, et in principio suo, ut in ratione, si dicitur, eius
eius operatio videtur subditur. Respondet Mag. quod licet dicitur de distinctione
rationis, nec de ratione principium operatio dicitur, sed de ratione principium
intelligendi, ut igitur se explicat. Sed quod dicitur in ad h. quatenus divina in
tan Creatoris dicitur proferre operatio, et in creatura dicitur principium
operatio eorum, in tamen principium in operatio, quod in ratione, dicitur, et cum
enim eius Dei, sicut et alia operatio principium una operatio principium habere nequeat,
ideo etiam in modo significari negat eius divina principium in re, igitur
Intellectus, et in strictius loquendum sit, et in principium significat ea parte
obst. quod per actionem, et per actum apprehendunt, illud agere negat dicitur
ubi nobis obicitur in corpore articulo.

Cedunt ista ad h. et opponunt Mag.
multiplex eius Angelus Mag. testimonium: in h. dicitur Mag. quod
enumeratis prius pluribus rationibus, quod Deus vere operatur, seu procedit sub
unquam Mag. et in Deo et in re veritas, et ras sapientie in eadem bonitate
in quibus huiusmodi relinquunt, quod dicitur dicitur, ratione, in tamen in re, et in
ratione dicitur, de eo proferre operatio rei. Huius tamen distinctionis eorum dicitur
aut dicitur participare in imperatione nec enim participat in ratione. Dei
que tanta est, ut virtus nostra unica deceptio nequeat illi amari, ubi agere
habebat multiplici deceptio. Insuper eorum dicitur Mag. quod dicitur, et
ait, dicitur quod differunt nomina attributorum Mag. et tamen quod dicitur, in re,
hocnote, dicitur quod salvata in igitur re Mag. veritate, et propter rei, et enim huius
modi dicitur de Deo et creatura, in equivoce, dicitur Mag. tamen analogice,
unde et in creatura ras sapientie in re ras bonitate oportet, quod etiam in
Deo hoc veritas, Mag. dicitur, quod in Deo id sunt, et in creatura dicitur
differunt re. Et ratio reperit dicitur Mag. quod dicitur, ad h. dicitur, omnia
tamen sunt in Deo et in re, dicitur ratione differunt, quod in tamen et in re dicitur
dicitur in veritate, et per ratione rei. In re, reperit dicitur ratio in re, et etiam
ras Intellectus, et Mag. utraque dicitur, et in re analogice, et creatura
re, et etiam in re dicitur, et in re, et in re, et in re, et in re, et in re, et in re,
et etiam in re dicitur, et in re, et in re, et in re, et in re, et in re, et in re,

Illustrationes Palamio tom 1 di. Quae quae Thomae 8.

contendit dicitur, verba e^o d^o in quibus docet rationem ubi n^o n^o ut e^o in ratiocinante, n^o appellare supra distinctionem. Insuper dicitur quod ob-
tinetur, quae per intum n^o ab alio parte dicitur, et post hoc monerit
se h^oc adimadvertere ad vitandam equivocationem. Quia in
intelligentia d^o dicitur, quae anisomavationem, dicitur, si cetera e^o gra-
dia labuntur, sicut in pluribus e^o dicitur, sicut in equivocone,
et certe ex fundis in re presentibus, n^o d^o dicitur in ty dicitur, quae
ad 2° dicitur dicebat: relinquere q^o d^o sicut dicitur ratione n^o tantum e^o parte
e^o g^o ratiocinantis, d^o ex progrediente e^o rei; ubi ty n^o tantum e^o e^o
dicitur appellat supra dicitur, atq^o distinctionem.

Ceterum dicitur ostendunt in
ratiocinanti dicitur. Deinde mente eiusdem, mutuoq^o re equivocationis
in illa intelligentia cum dicitur, queramus nos veritatem in illius doctrina,
qui in locis nobis ubi dicitur dicitur, et q^o d^o solum intendit, Deum
re q^o d^o verificat, ut illa dicitur, seu ratione quae de ipso e^o for-
matur, sicut illius sapientia, bonum, et alia huiusmodi dicitur: et ideo
rebet dicitur distinctione. Quae quae h^o ad 3° h^oc verificari, in quibus e^o ali-
quid in Deo correspondens, obis ubi dicitur, et plena et omnimoda e^o
ut perfectio, q^o quae dicitur, q^o d^o dicitur nomini significativum, utas dicitur
ratione de Deo vere, et proprie dicitur: n^o autem ita q^o d^o aliqua dicitur
sicut, et multitudine, ponatur in re, quae Deo e^o ratione ubi dicitur
rebet. Quoniam dicitur, omni illa dicitur, atq^o dicitur manere e^o dicitur
dicitur in ipso dicitur, et n^o verificari per se, quae sunt distinc-
te dicitur per rationem in Deo, d^o per perfectionem purissimam simplicem
dicitur, et sicut, quae obis illi rationibus, atq^o nominibus correspondet.

Preter
quod dicitur in d^o duplex e^o: alterum sapientia et bonitas, et alia
dicitur vere in Deo, et n^o proprie per intellectum n^o ubi accom-
datur: praeterea dicitur et 3° dicitur, dicitur Deo vere et sapien-
tiam et n^o tantum in Deo, et n^o et nihil praeterea intendebat dicens
dicitur, q^o d^o q^o d^o dicitur, n^o e^o tantum e^o parte dicitur n^o,
atq^o e^o parte dicitur Deo, dicitur dicitur, nisi absurdissime tri-
buatur. 3° dicitur dicitur, rebet inter et dicitur. Alterum: nomina illa

Et pariter acceptio illi significata n ee sinonima, ad qd certum
vose dicitur ratio vnde talis inter significata eorum ratione requiritur;
naq nomina vna homo e aal, vray et bonny synonyma n sint, et mul-
ta inter propria significata, vno vno inter significata propria
vlem distinctione admittit. Et ratio e, qd sufficit, ne nomina sint synonyma
obiter, vt n aliud significant, et dicitur in recentis nominibus.

Hinc dicitur
Hic ratio illi correspondens n e proprie dictio ratio, neq ideo appellari debet
dictio rationi rationis, quia dicitur in eo, qd vult aliter velle fructu et
fundo, ceptus, l nomina id est eorum modo significantia multiplicem ut
fit qd regit, l accipit ensim, et gladius amoris et solitudo, et alia huius-
modi. At qd ceptus, l nomen, l id est ipse etq fortiter significans, qd aliter
ceptus, l nomen, clarior tam distinctus, l per vobis ad dicitur, motu
ty significat, agere evidenter illg multiplicem n ee motu inutilem
vt videre e in ceptibus hoc, et aal raale, quare aliter definit, aliter
deficio hoi e; vt inde nulla resultet dictio ratio inter hoem, et
aal raale obiter accepta, et per hoc p inuit. n semel. Et illg dicitur
setate n ee tantu in raone ratiocingit. Et hinc tam quo fundo deduci
Et dictio ratio proprie dicta inter dicitur vntu, et illius intellectio, qd
tam qd ibi e. Et generaliter loquatur, et n designet significata divina in-
ter quo vltu dictio ponit admitti.

De qd supra hinc vobis et per hunc vntu
vntu dicitur, attingi etq quoad exprems dicitur intellectio, qd quoad exprems
attingit pectis vntu ut tali, qd vobis p cogitari, et si ita exprems at-
giti, ut vobis exprems dicitur: quare exprems attingit per hunc ceptum
vntu. Vbi actu intelligens, ad per hunc aliter intellectio dicitur, quare
eod pectis sensu per hunc ceptum vntu exprems attingit dicitur vntu
Et qd per illy attingit actu intelligendi vntu intellectio vntu, et hinc in-
tue distinctio rationis per modu intelligendi, atq significandi, atq etq dicitur
tenetis per se magis, et minus exprems, ut etq dicitur in ceptis vntu hinc
ce, n comparari etq singulay particulay vntu dicitur. Quia propter qd
vntu distinctione exponendus e. Et hinc per vntu vntu dicitur vntu

Imago
per oculu habendy e, vobis vntu ceptis vntu vntu a deo et creatura et

conceptibus id ad Deum stratis, quam possent semel habito abstinere, ut
 retinere. Et hinc in disputationibus frequentissime in gratia a vera univocandi
 modo dicere convenit. Necessary in his in simile abstractione, neq[ue] simpli-
 citate exprophet intellectus, et q[ui]s q[ui]s semper e[st] de ente deitate divina,
 stentia scilicet, q[ui] ut talis intellectus, q[ui]s q[ui]s delectat; q[ui] in
 intellectus in e[st] de ceptu[rum] foris inus ut talis ubi manibus fit. Et strac-
 tione subit ad abstractione, predicat, in quibus q[ui]s servet predicat[um]
 in propositione, d[icitur] q[ui]s habet in simile p[re]cedente, simpliciter app[re]-
 sentant. Secus q[ui]s est tunc dicitur uti, dicens n[on] inus, de v[er]bo
 ut e[st] in simile app[re]sentatione simpliciter, et potius negando supponitur
 Et cum abstractione retineri in ceptu[rum] optera, aut quasi optera inus
 Divinus et negando de v[er]bo ut p[ro]p[ri]e divina, de qua p[ro]p[ri]e d[icitur] p[ro]-
 tate. Si q[ui]s in abstractione arduissima in dicit dicitur, q[ui]s tamen
 inus in dicitur in dicitur dea transcendenti sentit. Sic q[ui]s q[ui]s
 q[ui]s ut subit opinionari aut dicitur foris a p[ro]p[ri]e; ut autem
 subit opinionari. Sed e[st] q[ui]s dicitur in importat. Et ratio q[ui]s q[ui]s
 dicitur rationis p[ro]cedit t[er]m[in]u[m] a fia a cognitione, et venter ab ipse
 simili ratione, et variata, variata p[ro]p[ri]e, et p[ro]p[ri]e q[ui]s p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
 nova e[st] dicitur dicitur, et dea h[ic] e[st] q[ui]s p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e. De (q[ui]s e[st] de alijs,
 in dicitur, in theologorum auctoritatibus) de dicitur rationis p[ro]p[ri]e
 venter subit q[ui]s dicitur, q[ui]s attingant p[ro]p[ri]e dicitur p[ro]p[ri]e
 de a Deo et creatura, q[ui]s tamen dicitur de ea p[ro]p[ri]e ut divina
 dicitur.

Sed Replias, et opponer[et] q[ui]s nulla data vera ratio dicitur in
 divina, q[ui]s q[ui]s. Funda a nobis ponderata q[ui]s v[er]gent in reliquis
 divina p[ro]p[ri]e; n[on] q[ui]s dicitur dicitur nequit n[on] e[st] fortiter in
 intellectus, q[ui]s talis dicitur e[st] in q[ui]s in creatu[rum] nullo enim in intelligenti
 p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e nullo in intellectus p[ro]p[ri]e e[st] p[ro]p[ri]e. deinde p[ro]p[ri]e
 divina dicitur dicitur fortiter p[ro]p[ri]e se ipse volens, suad p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
 ne alia in p[ro]p[ri]e divina actus sui v[er]gent p[ro]p[ri]e admi-
 tate. Hinc q[ui]s p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e in congu-
 la et singulari in oibus p[ro]p[ri]e et efficax ratio e[st] dicitur p[ro]p[ri]e
 de dicitur in singulari et oibus in dicitur dicitur dicitur, veluti fia
 q[ui]s q[ui]s q[ui]s dicitur, q[ui]s q[ui]s in singulari ut v[er]gent in dicitur

ratio estis divina et sententia est a se, actualiter, quoniam, atq
 aliq fortiter habetur imperabilis, et impotabilis. Hic enim aia perfect
 ratio estis divina ut sit, utpote qd e se plenitudo, et sine oi defectu
 ut ostendat. Hic goi. Dionisij de Divinis nominibus, cap ultima
 et Anselmij in Monologia cap. 3. si quis aliquid propter divinam cetera
 aia fortiter n includeret, q n est se plenitudo, qdq ultraq partem
 n possit, minimeq potest ut ex his liquet; qd quidem in ea dicitur
 si proad adiuncta aliqua parte perfectibile foret. Contra aut abunda
 e, et ista qd sanim supponunt Theologi, et multipliciter probant
 ex Concilio, et Sol' in trac. de Ess. et attributu.

Respondet qd si non necesse
 a Dominicanis illis, qui prediata oia agta, et relativa ad inquam se fortiter im
 bitere tuerit, quemadmodum unquam ut ait d'Alquis eius adhaerens sua qd quid
 aliq metaphysic includi. quoniam enim fieri potest aliquid per rationem proprie dicitur
 oia eius metaphysica, seu qd in eis recidit et eo, qd metaphysice e. Ceterum
 qd dupliciter sic apingit modis in tract. de Divinis nominibus, eo qd singu
 le, Personae sunt plene Deus, et sententia singule sint quidquid e fortiter con
 Divina, et qd insuper relative personae mundum n accepta simpliciter sim
 plices, nec Deo conveniant quasi ipse illis indigeat, d eo quoad substantia,
 et ut per sui communicationem singulas oia perficiat, quoniam ab eis fortiter
 perficitur, ut tenent verum deo. Deo

absoluta

Respondet 2°, sequitur e se nisi venimus, se
 propra Dei agta inter se separata, et relative, si separata e agta, ita ut inter
 agta nulla intercedat dicitio ratio, proprie dicitio, neq tunc relative, et
 agta dicitio sibi relativa: neq ut ex Angelico mag. 1° q. 23. art. 3. ad
 1° loquar, communia agta dicitio, et ordine inter se, si ratio, quo proprie
 qd includitur in inter principione, d n existerit, qd oia sunt in se, et propra agta
 ratione distinguantur a relativis, n tunc sic distinguantur ad invicem separata, nec relati
 va ad agta, et ex proprio ex veritate alij docet d'Alquis in qd dicitur
 sententia plurimij ecclie, sed 3° agud eylem sed h' de em Dei cap. 11, et Antiquarij
 Theologij ut factum Quirio, et agente tradit ab Anselmo, qui inter dicitio
 Sol' ad Scolasticij methodij magis accessit, in cap. 16 Monologia ita futur
 oia qd unq viderant, et qd unq modo dicitio Deo et ipse em: et quibus
 id e qdlibet unq aliorum dicitio, qd oia n vult, sine regula, ut ex dicitio dicitio

arg.

ten

Una uny significat qd alia: est nil dicta qd de cui em ree dicta
 in eo qd qualis cogita, d em eo qd quidi: qd ori de ceptu quiditanso
 singulorij. Divina in cogit ostendit em eo qd esse Dei n utiq; ly quid
 l alia de parat linea, d simplicitate infenta in: infente autem sim-
 plicitate quoad oia res e maxie, ut loquitur d' Tho 3o q, que to, art
 3, neg' addi p' aliquid simpliciter.

Tandem vero adducta ad perua-
 siveq; absurditatis hanc sequete parv' urgent: quicq; enim in Deo l scilicet
 adduci possunt nil probant proter dictione rari impugne dictam,
 seu per se rari, l minus ex parv' d' ly deceptu utilissimi, per incre-
 ta ex creatis spontaneus rarij obicimus ad utroq; perspicentes,
 uti supra dicimus: proterq; qd admittimus libenter dictione
 rari suo modo proprio qd p' p'ta Dei apta a relatione et origi-
 a terminacione desunt: unde n oio rehicimus a dicitur hoc
 dictionis genus.

Preterea proxima quatu, l proxima dictione rationis
 hinc tali inter divina p'p'ta dicitur ostendimus, illy locy habere
 in fove inter inty Dei et eui intellectui; qd ob immensy illud
 ex p'p'ta p'p'tione P'p'tius p' impertu rari sciendi modo in
 multiplicem lineas, seu d' p'p'ta, necem tam e unyq; illary
 linearu, seu p'p'tionu sci p' qd si illa actualitate, arg' p'p'tione p'p-
 t'ia ubiue linea, nullq; dicente impertu, si scilicet linea in
 in genere d' dicitur ut divina apprehensa, ut n semel ostendit e;
 a actualitate intelligendi e p'p'ta coramime p'p'tia de linea
 nullq; p'p'tione impertu; q n poterit intus divinus sci p' qd
 unde in se, nisi ut actus intelligens: quare maxima illa
 d' dicitur actualitay significat relegari debent a Deo quoad ac-
 tualitay p'p'tionay et dicitur neganda e dicitu rari strictly ta-
 lie inter p'p'ta qd dicitur dicitur p'p'tionay creatoru, que ut actus
 hui, et dicit, p'p'tib' et p'p'tionu inter se d'p'tante, quicquid sit
 de p'p'tionib' illis, quoru quilibet uti p'p'te re ratiocinans sci p'te.
 Et hinc incipit rari n dicitur reddi p't ex eo, qd tui d' dicitur
 dicitur p'p'te re nil significat d' p'p'tionu indicant significatum
 hui, cui adiacent, illud restringenda l ostendit: unde saltem ex fac

Concilij Rehemense sub Eugenio 3° in Deo in id qd e sapi-
entia id qd sapientia e: quibus uita traduntur id qd sapientia
 e id qd vere et proprie intelligit, atq; sapientia e aliquid pro
ter ex actu intelligendi: qm Deo in uenit aliquid ita causa
fortiter clara a diuina intellectione, tum Deo in linea
intelligendi fortiter proprie uero et ante e proprie forti-
ter intra se ipm, uero in manente operari: operatio aut diuina
quibus indistincta a Deo deuiderit no principij operatorij: ideo
enim in ferat Aug mag quer 1^a de pot, insyde e qd Deus
potat per ipm, et qd in ut in Deo potat: hoc enim qd e oc-
casio principij, for e: unde enim diuina ex hoc ipso qd potat
Deus per ipm agere, potat ex potat: q qd Deus per mag ipm intelligat,
no excludit, id potat refert principij intelligendi, seu potat intellec-
tionem.

Et hoc argumentum qd late promouet 1^a de pot de Deo quer 1^a
diuina de et 1^a in id probat, et probat atq; intra in Deo per mo-
tu actus de reatus et physici, et in supra facile cy suis probationibus
intra et in enim diuina operata cy enim et 1^a existit, qd quod in Deo
reatus id qd uero et id quo e coexistenti, et uero aliquid pro ter ipm
coexistenti, qd aut in gouit, intra in reputantia ad coexistenti: nam
hoc atq; uero reatus create, pro ut et 1^a fortiter ex varias sententias distinc-
te ad enim: quoniam tamen id unde colligi licet, enim Dei diuini per mag
proprie ad enim, seu ex proprie per mag acty ly exendi.

Absolute diuina
 diuina reatus illius denominati in e proprie in reputantia, ut ut intellec-
to substantia intra, quod collo sensu ut sui gratia, reatus, in e intra in reputantia
reatus, ut ut intellec, quod fortiter in ut substantia, seu in gratia reatus reatus
reatus, intra in intellec enim reatus imperta e, Deo et reputantia. Hinc
patet ad 13 probationem intellec enim create, reputantia ex intellec
in substantia, et uero reatus reatus fortiter reatus et, ut per se ipm intelligat, id collo
ut proprie substantia reatus reatus. Ad 2^a dedimus, nam in Deo qd
intelligat, et sapit, et quod intelligat atq; sapit, negamus tamen, illa ex
duo judicata atq; per reatus, reatus reatus et quod e in ipso reatus
reatus, et uero reatus reatus, et quod reatus reatus et quod reatus reatus

29. ubi illa proprie dicitur scilicet eadem quae refertur in 2° ad filios, et quae
refertur, quodlibet aliter et aliter a nobis, originari.

Inde magis etiam ad 3°: nam ut
n semel dicitur e de Deo dicitur, ut tamen n habeat principij dicitur pro-
prie dicitur, sicutomnino dicitur, et absolute, quatenus ut n dicitur per
actum immensiter elicitur, et per suum, ut fortiter habentem actualitate dicitur.
Igitur sic Deus intelligit omnia, immensiter intentionaliter operatur, seu
representat, exprimit, videlicet, facti presentia, ut tamen eorum representationem n
operatur, a sit sibi representatio: quare immensiter propria intellectus
distincto dicitur n dicitur in productione immensiter illius, in omni modo
edistincte eorum ipsa, ita ut ipsa esse divina in qua se recipit, et in actu repre-
sentatis et modo, quo ipsa representabilis, aut intelligibilis fuerint, ut dicitur
in sensentia. Et haec ab se adducit, quod ibi agit de potentia dicitur, seu
operativa ad extra, quae respu creaturam, quae producit optime colligitur
res eo quod supponatur, Deum agere per suum, eorum, quod eorum operatur, tamen ad dicitur
tu, sequens e Deum, n fortiter, d dicitur, atque potentia, illi retinere, nam quod in
potentia dicitur dicitur Deum potentia recipi tu, n vero dicitur actus, nisi cum
modo loquendi, ut n semet notavit idem Ang. mag.

Et dicitur magis
tota ratio potest intellectus, etiam distincte, proprie per eandem ad intellectus
magis, ad eorum, instar principij, praesupponit e perfectio, sine imperatione
quod n potest dicitur imperatur, quod supponatur magis dicitur, magis dicitur, magis
loquere n inquitur, an intus dicitur sit eorum, et in qua fortiter sit
magis dicitur, nec in super, quod debeat ee productiva intellectus, quod
ubi intellectus ut talis producta n e, n desiderata potentia intellectus, quod
productiva: quod ne cum sibi potentia Deo vere n operatur. Respondetur proprie potentia
n posse n ee productiva, si enim proprie n includit intellectus, quod n
habere debet, necesse e, quod sit eorum productiva in eorum, in quo debet
dicitur supponatur. Dicitur quod, potentia intellectus, ut dicitur, proprie praesupponatur
ab actu intelligendi, intransitive efficitur perfectio, per eorum, et sicut n
dicitur perfectio, dicitur perfectio, et, atque debet: ad imperationem, ut, proprie usum
potentia nihil ulterius requiritur, potentia n e perfectio debet, atque potentia.
Si vero existat, theologus, ex tunc dicitur, ut parvissimo elicere actus intelligentis
et quidem dicitur, magis, et sicut n fortiter, d dicitur, a per

ideoq; per modum principij et intellectus. regimur hinc facti motus
 istius discursus solum probare distans imperio qd ratio, et hinc modis igne-
 frigidis persequendo, ut rationem discursus a priori equa et distans partiant
 principia facta verum aut quasi facta, ac principia effectiva, et effectiva.
 Et ita procedendo ex ipso principio quasi principio, ut dicitur sicut
 denominationi eius venienti maxime a quibus procedimus ut dicitur ex ratione
 alio venienti rationem deducimus.

Ad replicam adhuc: voluntas divina nequit
 nec saltem per rationem actus primus, seu voluntatis: hinc aliter intelligi
 non poterit, qd cognoscere ducatur seu dirigatur, et qd in se sit distincta
 saltem per rationem a natura divina, ut videtur esse quodquidam curiosorum
 appetitus sequitur se eiusdem: dicitur e ratio de virtute divina operato cum
 actu intelligendi: s. Respondet, nec in voluntate divina admittendam
 esse similem rationem actus, et hinc omnia seorsum identificet actum volendi,
 ut ideo ex modo supra facti in obitu; quod pariter seorsum identificat ipsi cog-
 nitionem, cuius propria precedentia tum solus requiritur, quod actus volitionis
 nec distinctio est: ubi autem iste primus imperio dicitur, et cogitatio excludit
 per ipsam in tunc cognitionis, imo ex hoc in sensu reali ita sint, quod pro-
 cedat ad illummodum voluntatis dirigens, quod in se creatus non sit, taliter eam-
 de hinc a seorsum, et a voluntate dirigunt? Voluntas igitur divina solus hinc mo-
 dus significandi sequitur nam dirigens, et quasi fortiter, quatenus ipsa natura
 divina in se hinc voluntatis querebat voluntatis fuerint, et ventis in tunc
 deus fortiter in sua essentia recepta voluntate, in que sit pota volendi
 et actus subit, atq; proximimus ex seorsum omnia potentia sitata: quod enim Deus
 summi hinc sit evoluto, et non hinc quid, a simpliciter perfecti, natura igitur
 us, in se hinc sit ita loqui, debet esse ratio fortis habendi omnem
 partem simpliciter simplicem: quod et hinc habendi hinc intellectus, tum
 voluntatis, et sic de reliquis partibus.

Opponunt denique, multa que
 videntur in natura divina, que tam seorsum nequeunt intellectu creati,
 ut ex aliquo seorsum intellectus ut qd, et alia ducunt; et multa
 in se, que intellectu divina, seorsum videntur quoniam possunt videntur
 intellectus creati, ut ex actu hinc intelligendi, ut hinc de ratione;
 quibus seorsum colligitur non seorsum multas seorsum videntur

in se

Intelligit deus, et creat, qui non intellectum creat, et increat
venit nequeat, et regit pariter veniens. utriusq; intellectus, si vera
Intellectus, et non est, tunc abique intellectu. Deo, qui factus
ita non includit intellectum: et hinc non negat nec actus pariter
pu. dicitur intellectus, ubi actus est rationis, et actus ubi in re
in Deo reperitur. Hinc tamen nihil sapientia intellectus, et non est, qd
pari ratione abstracta non esse immani Deo, et creatura, et que
non veniat. Et ideo creatur ut tali, quia tamen esse admitti potest
in Deo esse non importare creaturam, sed necessitate existendi.

Absolute
Secundo quod admodum multipliciter illi ratione esse immani, ut videtur. Deo
suis Angelis, et hominibus, et ceteris unius, et ceteris, et ceteris, et ceteris
placet. Hinc tamen non fit, rationem illi intus, et non potest intellectus. In ea
propositione non dicitur fortiter exercitum intelligendi, nec ratio intellectus in
propositione non dicitur fortiter intelligens, ut quod non rationem subit. Ita tamen
propositione, alia immanitas ut potest ratio, existens fortiter in ratione ipsa, pro
remanet, uti ratio obla. Immanitas a Deo, ita ut intus de, qui ut
propositione non dicitur actualitatem intelligendi, ut dicitur eodem modo im
ponit, quia format in epe Deo hinc duo pro ratione, et quia
ita utriusq; per rationem formatur deus. Et immaniter admitti solet ratio
entis abstracta a Deo, et creatura, quia ratio. Ita transcendit opinio
ne acitas de. Hinc non ce. fortiter ex, et qui in Deo admittit. Hinc
receptis ad invicem distinctis, quare alter acitas sit, et alter ratio
entis deus. ead. solutione cadit que ex communitate predicatory
mentis introdi deus, et creatur deus non. Hinc quoniam.

In hoc autem
solutione nota est, intus in abstracto non esse actus hinc deus, nec potest
intellec, et proinde ab eo, quod talis sit, et ratio, et ratio in illa
generati abstractione descendat ad creatura. Efficitur nota unitate de actus
primus, et potest elicitor, quia alterius non videtur in illa intus in
creatura non reperit. Hinc extra ascendat ad deum, efficitur fortiter
intellec, actus per se igitur, et ceteris fortiter reperit ratio
actus hinc intelligendi, et potest pro unitate intellectu. Nota est, et quia
maxime in Enclausura. Hinc intellectus, qui videtur intellectu.

in illa abstractioe naturalissima, undeq; resultantq; unitatis ad unum
 creaty, et diuini, et porq; ut de utroq; predicta nec inuicem, atq; eius
 distinctio, et divergentia sumentis inhiu totius a fra, et similia, et geni-
 tis divergenti, quatuor e contra se pponens, et rursus quidquid per illa
 appropinquem apprehendit, et aptari. Quos quia cum aptari potest in in-
 tuitu, sicut intellectio, sicut aptari eisdem in apta, ut quidquid
 de intui creatu. pndu vero dnuu, quoniam quatuor inuenit se parte
 creatu, in quo alia e etq; in apta intellectio, et alia intellectu
 partim etq; in Deo ipso, quicq; per se implicamq; ut quidquid e
 partim sine imperio in linea intellectuali, et tunc ut mem-
 bra simul capere ipse non possit, ideo necesse e, nos uti analogici
 ceptu ad cognoscendū utroq; in sublimi partem: qd vero qd ceptus
 aliqui Deo attribuit. Regula: deset prius ad imperio, ideo un-
 quia synecategorematicus parentibus, ceptu illi etq; per se rationem
 nra totam rem partem, cuius absolute capax e, et sententiam in
 intellectu, et pronominibus, que procedunt, in ceptibus recipi ualibus
 et diuina et creatu spandit.

Deo. 6^a

Quomodo in Deo inueniantur species intelligibiles et
 habitus intellectuales?

Species intelligibiles duplices ee pt, altera, que et in quibus appellat
 ut uelut qd intui creatu ab ipse quq; a semetipso solet prouenire per quq;
 saltem efficit obij intelligibile, et intui sciendū ad sciendū, partu-
 erat. rindq; notitū dñi: altera, que omnia dicta qd et exprimit, atq;
 presentis efficit saltem obij intentionaliter illud in actu representatū,
 et relate ad intui creatu nreparatū sine sui vera productione. In vera
 creatu e prima Deo spectare in pte ratione species intelligibiles inueniunt,
 ut ut ea sunt illi ab ipse ruenit diuina inueniunt: intui creatu
 diuini e contra semetipso species illas in inuenit, nec eas autem
 et ab obij a se partu. Certū 2° nec ipse spectare ratione species in-
 telligibiles spem pntis ipse ut, verq; reaty qd production in-
 nuat, nisi ex parte Deo inuenit, notionaliter accepti de que
 modo quo in e, d de actu inuenit, nisi ab abto. Certū inuenit e 3°

provenit Deo rationem species ~~non~~ quae generat hoc solum significat representationem
 foris intensionem rebus per quae ut res actu intellectus intuitiva et sententia etiam
 intelligibilis est non in re simili ab actu ad quae patet in qd Deus
 vere actu intelligit ea. hanc habet presentiam atq; manifestam.

Quia qd

provenit ad nos species intelligibilis exprimit de se habet et quae ratione
 Nihil qd species. Unde aliunde provenit apparenia, & patet qd
 Antum fecerat ad sciendum quae intelligenda, et naturae cognoscere rebus
 quae sunt obiecta intelligibilia, quae sunt logica, & substantiae. Affiant quae
 Deo Communi est qd illi, qui nobis negant in Deo actu hanc intelli-
 gendi, quibus accedunt istis. frequenter et eo non pariter op. ad
 Siquis, Martina, Salentia, et alii quosdam etiam Avic. dup. 2^a de Sca. Dei
 Sec. 12^a, quorum alij pariter referant a Deo propriam actu hanc intelligendi.
 Negant Sa. 2^a dup. 3^a Metaph. sec. 12, in oppositum videtur Lib. 8° de
 Attributis Cap. 1, et 2° quidquid in materia aversat a Deo. Exise, dup.
 de Sca. Dei, & hanc deinde dup. 2^a Cap. 6 et glucei magni no-
 minis ad.

Hec ultima negativa sententia in huiusmodi veritate quae est in-
 pabili si sequente negato semel in Deo actu hanc intelligendi per rationem, et probata
 facile species intelligibilis in sensu proprio, quae foris cognoscere non est per se
 fortissime ad actu hanc intelligendi, et e id qd menti fecerat ad sciendum
 qd, et parturientis obiecti notitia, quae ubi notitia non est ulla modo elicta, nec
 producta, et non inveniuntur pota intellectiva nullo prorsus sensu, et in ac-
 tu hanc per semetipsum foris est intelligens in actu, facta et inveniuntur quae
 ta species intelligibilis impressa. Inq; id quae species intelligibilis in cognitione
 non sicut obiecta intelligibilia quae sunt logica, nec in actu parat provenit logica po-
 tenty intelligere, utiq; enim istud munus per speciem expressam abin-
 ter partitur, & suscipit, et quodammodo physice, quatenus in actu recedat pop-
 tem habere actum intelligendi pota utiq; elicta obiecti actu intelli-
 di: id in Deo non reperit hanc pota, quae nec species intelligibilis impressa, quae
 quasi impressa, via legitima: mixta supponit in probata et max. ex ipis
 hanc questionis stat, quae ipse nil habet debet in quo sublata, impressa
 in hanc non remanet aliquid eandem magis quae quae alii conceptibus sig-
 nificaty dicendy, e species intelligibilis impressa quae in eo non existit.

cas qd e potentia et actualitas in linea intelligendi: et ideo spe-
cies impressa quoad actualitatem praesertim in linea intuitu, et quidem
nulla dicitur impressio; ab ea tunc dicitur non ponit ee species
intelligibiles sicut in libro Beatorum: p.

Secundo per speciem impressam
obij dicitur quod in actu dicitur eminentius per spe-
ciem impressam fit potentia sicut de eo se intellectu ita per speciem
fit capere eadem intelligibilia sicut sicut illud quod quidem, intus
intelligendo fit actus: nam autem dicitur res per se intus, uti in
modo potatis; et actualitatis e per praesertim sicut in actu
et sicut species in impressa dicitur expressa: confirmatio facile re-
quirit in sui auctoris negantem intus divini rationis actuali, quod quod
sicut etiam aliquo actualitatis de linea intuitu praesertim. In
intellectu dicitur per se igitur fortiter e in actualitatis de linea
intuitu propria sicut actuali dicitur in tam sicut oia actualitatis illius
lineae; quia actualitatis illius lineae propria actuali tunc per actuali-
tatis, et oia expressa potatis; praeterea nec digna dicitur actuali-
tatis autem, atque abstracta, quae e de sicut forte species intelligi-
bilibus impressa e propria actuali tunc intelligendi ut talis, et sicut
ter regnans in ratione divina, quae uti quod cooperatur intelli-
gendi subsistenti, sicut praesertim ut, quod fortiter intelligit, et id
e quo fortiter fit actu intelligendi, huiusmodi certe in species
impressa ut potest quae in intelligit, nec e per actu intelligendi. De
e, Deo genere res per se creati mundi species impingit ab
ulla imperatione; quia manus istud sicut cooperatur manus pariter
activi in se ipsa, et ut imperat imperationis in tuo producti, sicut
et peata, in tam ea imperatione ipsa inficit. Si vero hoc mu-
nus generet res per se intuitu faceret pariter imperationis divinae
et intus in catere in imperatione, quae sicut respondere in
ipso naq divina genere in unum illud, utpote in sua realiter sal-
tem intus species intelligibilibus, et intus sit actus.

In 2^a parte quae
affert dicitur habere intuitu in Deo sicut in libro Augustini et alii
pauci et Gandavensi 2^a p. q. 1. Negantur ceteri Beatorum et

Ang^l Mai^l hic aut^l ad Ly^l ubi^l ex eo qd^l Deo habet^l n^l pot^l
 ratio aliqua n^l pot^l depurari ab o^l in^l p^lone, in^l p^l unde sca
 n^l e^l equalitas, l^l Habitus in Deo de ratione et actu p^lone et probata
facile ex Bo^l 2° disp^l 3° Mat^l p^lo, sec^l 1° n^l n^l q^l ubi nulla e^l
pot^l e^l b^lctiva actus, p^lone q^lerita, et pot^l ois repugnat Hab^l
tus ill^l p^lone rationis, l^l facilitas ad act^l q^l q^l habitus ut
obserat Ang^l Mai^l 4° Ma^l Genes^l Cap^l 1° e^l quodammodo concludi
inter pot^l et act^l quatenus la n^l ut^l p^lone act^l magis accedit
ad ill^l q^l q^l pot^l ut^l pot^l q^l ex impotente facit pot^l satte
facile e^l n^l p^lone, l^l inter de n^l p^lone p^lone se ip^l e^l p^lone d^lnu
simus actus intelligendi: a repugnat in Deo aliud p^lone p^lone
qd^l magis illi simpat. Item q^l in significato habitus intuitus
separat^l imp^lone n^l remanet, q^l e^l q^l magis p^lone
p^lone n^l significato p^lone d^lnu, qui ut^l in^l p^lone p^lone
in illa simpat^l e^l p^lone et talis e^l ad^l intelligendi,
ut n^l p^lone aliud e^l p^lone magis e^l p^lone l^l talis, q^l e^l q^l
d^lta in^l p^lone actus l^l intelligendi, l^l intuitus, l^l p^lone
rasem^l ras^l habitus intuitus loc^l n^l inveniret in Deo, q^l
n^l significat^l facilitate, l^l p^lone ut^l q^l a^l superacitate
intuitus, et repugnat in^l p^lone p^lone p^lone intuitus,
ex re et p^lone ois^l facilimo.

Hec merito Ang^l Mai^l
 dicitur q^l De pot^l aut^l ad Ly^l: habitus n^l e^l in pot^l
activa, l^l in passiva, et ca^l e^l p^lone: hoc e^l p^lone habitus
proprie dicitur n^l habet^l loc^l, nisi in pot^l habente aliquo
p^lone, et quatenus e^l in pot^l ad aliquo p^lone, p^lone
dicitur pot^l p^lone, id e^l p^lone ad act^l: l^l ubi pot^l fuerit p^lone
nima et actualissima, habitus aut^l impot^l. Hec p^lone verba
Ang^l Mai^l obserari debent oia^l B^l Dominicanos, qui post p^lone
e^l ois^l p^lone habitus superacitate e^l tota^l rasem agendi actus super
ralis: n^l q^l om^l habitus n^l e^l in pot^l activa, a^l p^lone in p^lone
ut^l tali: a^l pot^l p^lone p^lone se habebit^l res^l actus ad que^l p^lone
p^lone n^l p^lone p^lone p^lone fit^l pot^l, atq^l p^lone
nata: n^l enim aliter p^lone pot^l p^lone actus media^l habitus, nisi

prout habitus fuerit in illa: d. habitus prout e in pota. quia ut tale.
 & si habitus fuerit tota rati producendi actus, pota se habet pure ga-
 sire prout actu; d. definitio e in Concilio Aristoteli, obstat
 et inty n ita prout prout se habere prout actus supernaturales: &
 ly prout d. habitus supernaturales n n totales ratio producendi
 illos actus.

Disputatio 3a

De octo modis Divini Intellectus.

Scia Dei circa contingencia usque adeo disputis huiusmodi temp-
 poribus facta e, ut integris tractatibus sibi merito vendicet, si n parvulus
 habitus ex huiusmodi que circa obitu huiusmodi tradita. Certe oia a Deo prout
 evidens me ignare ~~et~~ e apud oia et fide quod sancti: at multiplici-
 ter disputata inter Scholasticos prout obitu huiusmodi prout specificativum atq; tra-
 ctatibus Divini intellectus, et inique, an et qualiter Deus alia alij
 et etq; ex alijs intelligat, quodq; mea quid opinione plus vobis,
 quod rei habeant huiusmodi ~~disputations~~ Maxime et n exat modo
 ab oculis prout nomine t oia, t ex magna parte huiusmodi
 ca usurpanti.

Sec 1a

De octo modis, seu specificativis Divini Intellectus.

Multe n nimisque vitiose opore de re ista auctores sentent. Summa: obitu
 motus divini intellectus, quodq; prout, et specificativis confundit, colat
 in essentia Dei, ut ab oib; n sly creatis, verum in divina alij prout
 sive relativis, sive absolutis prout. ita Scholasticus cortex et prout subtili
 Magistro in primis dist. 35. ita in plures ex prout, et d. Patre Pasque
 dist. 142. et 143. in hanc decimus nonq; n v. d. Cosimius, t prout
 ea laudet q; Conet et prout motus eid; sententia submissio, &
 cuncta sententia extendit ratione similis obitu ad obitu Dei absolute,
 seu ad esq; Dei ut complectente oia perfectiones simplicitate simpliciter,
 ita plurimi tum ex Dominicanis, tum ex nostris, laudantes prout
 se Ang. mag. hic art. 6. et primo contra gentes cap. 4. obitu d. huiusmodi
 tum alias, tum prout lib. 2. de summa, cap. 4. tamen d. huiusmodi
 que Doctore alio prout sententia, et videata. Festina prout
 admittit ulterius ad ratione motus prout in relativa Dei: ita

in pauci cy d. Montana l. pte. q. 14. art. 6. disp. trica, et d. Montana disp. 6. de nra sec 5; et ex dominicanis Gonzales, Albeda Soana adamo Booma, et alij. Quarta sentia contendit, huiusmodi ob-
 ty in creaturas complecti, quavis plures eorū contendant, 10
 cy logica id numerus pōt a Creaturis evincere: ita dcam, -
Gabriel, et alij in tū Duranus, quosdam Gomez, et multa
 minus Austolus: ita in plures ex nostris Del. veluti Licia,
Arriaga, Leixor, Lamices, Marin, et filij. Quinta sentia est ali-
 quorū Del. qui ipse dicens intellectus, ut a quibuslibet alijs
 distinctus eē sibi obij. motus contendunt laudantes Austolus,
Spinala, et alios.

At Austolus, Spinala, et alij quę plurimū pre-
 sentem ex antiquiorib; et obscuris locuti alterius s; opinionis
 negant, ita obij. motus dicens intellectus, quę in mihi k,
 prima est, et sine inconsequētia irragibilis post negat; in dca
 acty primy intelligendi in per rāone, et persuadet auctori-
 tate, et rāone q; facile, quę solide. Intelligibile, et sensibile (vor-
 ba in Angelica Mag. q. 2. de veritate art. 3. ad 14.) in morent ren-
ny, vel intellectus nisi secundy qd cognis sensitiva, vel intellectu-
iva a reli recipit. Sed cognis divina uti penitus ingradue
ra a nullo obto accipit: q; nully habet obij motus secundy qd,
obij motus disquet ab obto trativo, vel in foxi in sensu in
fra experientia.

Insuper idē Sanctus Del. hic art 2° ad 2y ait qd intus
perceptu ab intelligibili (ut certe perfectu in intus aruo obto motus) am-
platu e; omni intellectus, qui q; d; e in gote... d intus divinus qui nul-
lo modo e; in gote in perfectu per intelligibile, nec animatu e; d e sua per-
fectio, et suy intelligere. Consonat Del. lib 2° de atributi Cap 12. num.
 11. Aliquos in obto motus duply habitudis, altery primy, et tū alte-
ry, d nully e; obij qd ut primy influen aliqua rāone in divin intel-
lectus; q; nully e; obij motus illius. Accedit, vis unqy utry Del. unqy
re nomen obto motus re re divine intellectus, ut trati legitime
deductu utry q; d; motus re.

Ad hanc autē hanc opinionem satis effe-
 cap

9
est: obij motus e illud, qd l per se ipso, l per sui speciem fecerat motu, et ex ea occurrit ad producendo motu ignis, cuius proberea dicitur probere speciem, dignitatem atq; pertinet nimirum actum ad hunc illud ab obto, et pota pariter notitia: d nullu obij etiq; distinetum impluit ullo se sensu active in intellectiois dicitur, utpote quia per se ipso, et a se ipso e oio: q nullu e obij proprie motus dicitur intellectu. Ita legitima e, et aequiva. tunc proximis ponunt potare in dubij: n utiq; motu, que e declarao obij motu ut talis ab alijs accepta: n etiq; ista, que probata relinquimus diu anti, et notum supponunt ad veritatem que plurimos: presentem illi, qui modo vehementer ostendunt pro senta opposita: q n nisi inveniatur pt admitti raa obij motu dicitur intellectu, si vel negat actu primus neq; eiusd.

Compar: intellectio divina n e proprie elicit ad aliqua pota intellectiva: alias supponeret proprie primitiv. uli ignis per modu actus l ut ex his ignis patet: q nec e proprie ad aliquo obto: nq notitia, l notitia n e obto nisi in quibz procedat a pota intellectiva sal, et prout quia ipse fecunda facta e per obij, ut pariter ois procedat, d n e obij motus illius a quo ne proprie ignis ad ignis trahit: q. id ipse aliter, obij motus e qd addit ad trahit fortiter actum e, ideo dicitur debere p supponit ad ignem: q ut tale pertinet fortiter ad actum by intelligendi, qui de genere actus e, sicut actus by de genere causae fortis: q ubi n e proprie intellectio ab alio quo active procedat, nec actus by intelligendi admitti n pt per obij motu: et ideo dici dicitur in actus ee ad intelligibili in actu, quatenus intellectio elici n pt, quin procedat obij, ut per se ipso, l per sui speciem dicitur ex pota, que se fecerat: q a dicitur, ubi respicitur dicitur proprie tra atq; fecunditas, locy n habet obij motus: quin tunc ex obij motus a motione et influoio tale dicitur un actus intelligendi qm in motu e ois motiois, atq; influxus ingaens, oio negandus e.

In quibus reperit id. si vult rigor incipiat: at ostendit cul obij motus largus benignitas ee existendi pro ratione et illa, que dat ee actus, atq; speciem, qd active, l salte negativare eo et sensu, quo Deus a semetipso: qua plenissima nimirum, atq; perfectissima essendi sufficientis: in quo cert. motu divina e raa obij motu sufficientissima, ut existat divina intellectio et motus obij motus eiusd. Ad hunc ee omnes theologos, qd motu, et motus ad obias religione obia

hanc. Adde et etiam in divinis locis habere debere proloquii illud ab obso,
 et nota pariter notitia, utpote cuius etiam quoad divina deus e. n. vel Augu-
 stinus, loci autem n. haberet, utly, si eua divina necet superintellectioi vera
 ras motiva. S. inty proprie in Deo admitti n. quidq. etiamq. intellectioi
 d. qui sibi ad intelligendy plenissime sufficiat: q. etiam admitti debet obty
 motivy proprie dicty, qd. it. n. movet ad acty a se dicty, sibi oio suf-
 ficiat ut gene. qoy ut actu inty. d. deniq. alias negari debere obty oc-
 saltu increaty: saltu respa divine intellectioi, qd. obty sonat id, qd. ali-
 cude obty it. l. occurrat, et nul. sibi ipse qd. su. occurrere, aut obty ee.

Ceteray ita:

qa nulla vocu illius temperas inveniri pt viciy, in aliquo proprio servu
 sicuti subineri respa alym intellectioi, qua suat penitus improducta e
 et ventra n. supponens alib. suo principy proprie dicty sua laudaty,
 qm. ita oio mota e. et mota impotens habere motivy proprie ac-
 cepty: n. entis fieri qd. quony improducty excludere veyz princi-
 paly et qoy ipse admittere veyz motivy: igitur n. oio ratio, atq. suf-
 ficiens ut n. intellectio aliqua qdo tal. terminet, e. obty motivy
 alius generis, d. ulterius requirita qd. intio ab ea rase vere
 procedat, d. intio divina n. se procedit ad eua divina d. potius
 se continere divina eua, qd. ideo sibi sufficit ad intelligendy,
 qd. e. plenissime fra, et actualissima intelligendy. g. Sapientia ipius
 Dei a se existens assumptu veyz magis ofiat: n. enim sic eua
 Dei sec. e. ase, ut ullo sero seruit de ipy, l. Dei effugit; d. qa
 nullu. habet principy effectivy, et q. p. se ipy quasi in genere
 cause forlu emalidet, et nullo existens: q. etiam n. sit eua divina
 cast. sufficientissima, ut sit divina intellectio, ut ad illius existy
 veyz et proprie moveat, d. qa e. p. se ipy intellectio fortis nullu
 habens motivy. Et ras pro oibus e. obty motivy ee. de genere
 cause effectivy, qd. externe, qd. quidy geninde positivy influxuy
 requirat, ut de inty, qui sit actu quoyus proprie dictus factu
 laudatus d. i. g.

Quo addebatu n. urgent, ad prony igitur dicimus
 n. etiam denegare omny motu intellectioi theolopy, stendere ta-
 m. ee. exigendy t. expliare q. n. debeant falsy erit
 glux

plurima Deo agere que eisdem valde delectent: modus quo ille dicendi in
est subiecti in sensu improprimis, et per unum imperium significandi modum
quo res divina, instar creaturarum recipimus, atque significamus, ut in tali
oblectari. De his ad Amalaidem dicit 35. aut ad ty qua propter
eatenus esse divina e sufficientissima, ut existat divina intellectus,
quatenus e actualissima sua, scilicet, atque cetera omnia intelligenda, quod n
sufficit ad rationem obiecti motus, ut pote quod parus ee debet quod est
ignitis ad quod mores.

Ad ty decimus. In Aug. in lib 3 de Trinitate Cap
ultimo, et ad 11, Cap 12: repetit alius probat rebus divinis, ea parum
unum fuisse, quatenus in divinis per unum utique actu intelligenti rebus
producta verby, in quocumque tandem rebus propria, et carabheristica huius
verbi existat, ad cuius producere productionis suo modo, et intellectu
divina, et esse ut cognita delectant, ut modo nobis sermo e de
notitia esset peritus impudata, et quod ea obiectum nil in Deo pro-
cedit per modum principij: et respu illius verby ee in pt, quod ab obiecto
et nota parata.

Et potius est assumptum unum, ut in supra, oblectari
e: quod talis e denominatio intrinseca, ut nullatenus influat in divinam
intellectionem: quod sic etiam esse divina vere trahit illi intellectus, seu
sic vere per illi intellecta exit, ut minime influat in ipsi: obiectum enim
in mores natus delectat ad sui cognos nisi sui cu potat, a que cognos-
citi: n aliter e esse divina per se igitur, et a se supra actu intelligibile
e, nisi quatenus ipsamet e intellectus formalis, per quod intellectus illi
inoperat, et quodammodo nil pot propter mores se igitur, seu facere pot
tunc ut sit id quod e, ideo esse divina ratione n pot rationem obiecti motus
fieri respu sue intellectioi.

Ad 34, n delectant, quod cy e. Luce sequi
lo admittit, placet tamen nobis illi negare, seu potius digne mat
tripliciter obiecti delectione: nq l acceptio dixerit pro eo, quod delectat pote,
eque, l per se igitur, l emittens sui spiritum solum, tunc ad produ-
cendum sui notitia, atque cognos, et in hoc sensu nec esse divina nec
aliud aliquid pot dici obiecti motus, quod quodammodo in hoc sensu
dicebatur ad Aug. in 1. ad 34: et sui ignis, et n aliter

ius alterius, per se in se subsistentem, atq[ue] existentem a se et negative, q[uod] a nul-
 lo alio accipit sui esse. 2° obij[erunt] omnimode accipit q[uod] si eo q[uod] respectu per
 ignoscit, et alij quocunq[ue] actus ediq[ue] tractat: representat aut[em] seu recipi per
 divin[um] ignoscit, h[ic] ip[s]a, h[ic] ora divina, h[ic] est q[uod]q[ue] aliud quomodo libet vere
 ignoscibile esset: et enim obij[erunt] in hoc sensu null[us] inflat[us] requirit in
 ignoscit null[us] ab illa duos potest.

Hinc parte impugnat[ur] altera h[ic]
 dicens divin[um] intellectus esse ubi obij[erunt] motus, ut pote que h[ic] exponit intellectus
 h[ic] dicitur debet et actualitatis per se h[ic] ad h[ic]q[ue] actual[is] propria
 enim obij[erunt] motus debet h[ic] esse. In sui specie consistere ut dicitur
 ei possit additionem h[ic] tractari, q[uod] ex h[ic] re debet actu esse, ut actu
 ignoscatur: impugnat[ur] inq[ue] q[uod] actualitas illa obij[erunt] motus e actuali-
 tas essentialiter spectans ad actu h[ic] intelligendi, et obij[erunt] unij[us] sple-
 ty principij cu actualitate h[ic]m[us] intrinseci, et sententia h[ic] habe-
 ut n[on] p[otes]t illi intellectus peritus impudens e: Quare intellectus
 divina q[uod] per se in se debet habere omnem actualitatem de linea
 intelligendi, quatin[us] illa sit, q[uod] q[uod]q[ue] et actualitatis proprie
 actu n[on] habentis principij, et a se ip[s]o existentis actualitatis aut[em]
 que presertim obij[erunt] motus ut tale e actualitas principij actu[rum] intellec-
 tui, sive actualitatis pote[st] intellectus per modu actu primi, seu prin-
 cipij essentis intellectus, que propria n[on] admittit in divina a glau-
 dato h[ic].

Ad insinu[rum] h[ic] additur, et opponit 1° obij[erunt] motus e illud, r[ati]o cu-
 jus sui propria ad existit actus illud insuper ad q[uod] h[ic] ordinata e a quo
 totu sui dignitate idu actus accipit: id id munus est eius divina, ut sple-
 ty om[ne] actus per se, seu prout ista p[ar]te e, ut amplius p[er] se
 nequar[um] r[ati]o divin[um] int[er]ius: q[uod] exit eiusd[em] principij obij[erunt] motus.
 Contra liquet, et max[ime] e om[n]i[um] deniq[ue] obij[erunt] motus h[ic]m[us] notio. Nam
 obij[erunt] motus, et quicunq[ue] q[uod] parte cetera om[n]ia ab ea munere concludit,
 istans ap[er]te, q[uod] obij[erunt] motus potest, divin[um] int[er]ius, que causae
 om[n]i[um] creaturar[um] ad illas primo ordinari, ab eiusd[em] sui p[ar]te
 h[ic]m[us] in quibus nulla p[ar]te, que ab illa n[on] desiderat, iam
 p[ar]te relaxat ut manifeste a p[ar]te obij[erunt] motus, sicut in cor senti-
 nag divin[um] n[on] p[otes]t, sententia q[uod]q[ue] atiq[ue] p[ar]te effundere

in unius intellectus, proprietas et illi respiciant ut sui proprium primum
prij, et salu et aditum quia se tenet ex parte principij.

Id vero eadē
mia subtingit et etia qua parte eius divine credit minus obti motu
manifesta videtur. h. q. 13. et principij in Deo e igitur una, Dea na
si muneis aditum atq perita q e eadē est 13. et principij obty per q
e rao cuius e divina intellectio. Et h. q. videtur energia phylorofy 12 not
ph testu d ita diverentis sive intellectio (st Deus) triu ro abund
se proinde obty (n enim id q eius substantia intellectio est ; d pot
profecta ro optima subita signat ea q intelligit ei honorabilitas inert
et post pauca manifestu itaq e q illud intelligit q divinissimū
honorabilissimū e. Qu verba de obty motu accipi debent ut enq
que honorabilissima n si negj determina intelligi a Deo ex illiq
intellectio ee obty tratu ; luc maximiana clatus e.

Componat Ang h. q.
V. h. q. dicitur, intus e pectus intelligit. Et hoc enim
intus pectus e q actu intelligit ; q quid e per hoc q e unū cy e quod
intelligit n q aliquid aliud sit 13. ad eo intu est aliquid aliud
pectus ipius et novitū q e impole quasi dicitur intu qu ut redu
glicator intellectus e pectus intus ; mag per illq efficit illud q intelligit
git et efficit quid vi et efficit ipius intellectio ; q necesse e 14. intu
a Deo ee ignorat Deo ut parte cuius vi et efficit fit in intellectio int
llyens ne admittat absurde aliud Deo producent a qua habet
intelligere et venter ipse Deus est actu motu su intellectio.
Discursu istū videtur appellat Doctu receptu et ego enq ad ostendendū
rao obti motu in Dea loq n habere.

Discursu inq. in omnibus
evidens validissimū e pro na sentia cy enq agua e phylorofum
ipide intelligere sit optimū et magis divinū in Deo intu loq
dēducit 13. h. q. intelligere et ee ee et omnium actu ip in ipso Deo
necesse e intellectus ip et principij primū ipius obty cy vero
nihil reque sui ipius proprie motu et potit requerit e divinū
intelligere n habere obty motu proprie dicit sicut Deus act
ens a se nully habet unū principij.

Ad respondēdū proprijū

respondendy e, dicitur magis: obij motus e illud propter qd ut vere
 procedens atq; influens existit actu, scilicet magis; illud propter qd tunc
 quod fit a se et nullo momento existens; negat magis. In omni par-
 te scilicet scilicet, nihil propter magis dicitur subire quod magis obij motus;
 negat tamq; sul. erig. nat. sile manus; n. enim e id. rase cuius ut in-
 fluens, seu active, existit divina intellectio, sed id. rase cuius
 ut fit physiq; et actualitome e quod fit intellectio: uno serbo enim Obij
 n. e aliquid faciens ut quicquid qd existit divina intellectio, dicitur
 semetipso obij per radem magis e ea intellectio sui, et oij aliorum,
 qua intelligi: quibus tunc actu simpliciter dicitur, quam
 intelligere dicitur importat. Eadem ratio excipienda e. Quod dicitur
 minoris, tunc a rase eadq; dicitur 2a ab authoritate Aristoteli.
 Aristoteles dicitur dicitur: dicitur enim in id. uny dicitur, nempe dicitur
 intelligere sui extra Obij recipere, tunc quicquid obij qd ultra
 scedimus, neuter tamq; scilicet rase divine manus obij motus neque
 divina intellectio.

Idem igitur dicitur ut 1a qd 1a art 1a ad 2y dicitur
 ut, tu videtur in quod ee quicquid visibile, nec tunc amare ee quicquid
 amat amabile, et alia sicut alibi, loquitur de amare et videre dicitur,
 que ex vere producta nemo supponunt aliquid obij quicquid ipsi, quicquid
 ut ipse constant, moveat, et influat. actu vero intelligenti. Obij uti
 a se hominis existens n. permittit huiusmodi motionem, tunc influens.

Obij: qd in aliquo serbo rase esse divina propter se ipso intelligit a
 Deo: qd esse divina existit obij forte divine intellectio: illud quicquid obij
 forte aliquid actu e qd propter se per illy attrahit: qd eadq; existit
 obij specificativy divine intellectio; tunc qd obij forte, et specificativy
 dicitur pro eadq; habent; tunc qd obij forte ita appellari dicitur, qd for-
 mat actu actu vero formate, et specificare eadq; rase quicquid: qd obij
 existit obij motus qd quicquid ab obij eadq; obij forte atq; specificati-
 vo sicut dicitur. Respondeo admittere oes rase magis propter ultimum, que
 maxime ex prioribus dicitur tunc qd obij format, atq; specificat
 actu per que attrahit actu tunc quicquid ex parte dante fit,
 et specificat actu: n. id. aut esse divina format, atq; specificat divine

inte

et per se sentit deinde intentioni ad eam aliquatenus adit
illud eodem modo ad eam substituitur proprium uacuum est; et
sentesit sine ulla negotio quod habet in se obij proprie mo-
tury.

Argumentum est quod nemo potest habere facultate stricta; quia
cy ea que in eo adferuntur in sensu obij uacui uacui in sensu
pariter uacui admodum debet obij uacuique dicitur intellec-
tury; quod illi ex procederet, quod uacui abijony e. dicitur
igitur de quibus se uacuique, uacui qua parte uacui uacui
got obij. seu tunc aduenit signata, que in solo se quod d. obij
aia scilicet apprehendit, neq. sufficienter semetipso d. uacui
cet nisi simul ad alia oia conuenientia propenderet; cy
enim oia data ita ita intellectio ut in obij uacui in-
telligenti potentia immensa eterna, et quidquid d. uacui per-
dicit a simpliciter simpliciter optent, oia semetipso gene-
trans, necneq. e. qd. simul cetera via penetrare ad ea ut
obij quoad conuenientia uacuique uacuique. nulli ultra
alioy actualitery ex parte uacui uacui requirat. Et quibus
fit, dicitur intelligere in ee proprie intelligere, d. intelligere
intelligens, et quidquid e. uacuique.

Comitat inde nec par
raos in actione, ubi caosm, et alij modis creati; neq. obij
entitery uacui in uacuique, nec sui tanty gratia, et uacuique
inijque a se ipso existunt; cy quocumq. gratia rei alia, qua
afficiant, et quary auferant indijque: quare uacuique uacuique
de foris se illud ee qd. propereunt sibi tanty habere, et
nec aliud officij inha uacuique exerceat; alijque uacui uacui
xius uacuique obij recte adimpleant adimpleant, adimitti
satis cocter solent h. actis phisica, nullius uacuique phisice
producta, ut uidere e. oia plerumq. uacuique intellectus creaty,
h. uacuique, que in solo uacuique uacuique, ut sicut oia eodem uacuique in
intellectione, et obij in quibus uacuique adiuuente intellectus
in qualitate, que in uacuique uacuique, ut tamy sui uacuique, et
inty.

Argumentum magis pro uacuique uacuique uacuique
exogonatur oia
se

se, et sententia respondet utique ad hunc nec quidem imaginem (et for-
 sa, nec possibile) si intelligere non potest subiectum, et hoc vero si
 si intelligere ut subiectum quale est intelligere. Sed inquit, ut docet
 idem ^{1^o} ad 2^{am}, e sui ipsius, et in alio cuius alterius, et inquit, ubi
 a qua sit, et per quod utique efformata; ceterum qui est alioquin ubi
 intellectus; et ut ipse adnotavimus, et quidem essentialiter. Ita entium vel
 alijs sicut non accipit per se ipsum, et hoc prout eorum, et non potest
 non est in se divina.

Ad quosdam aliquos. Sed multipliciter fortita-
 te in divina intentione distinguere videtur quare aliter aliter
 respiciat, nec per illud reflectens, et alia super ista, et in
 infinity sy categorematice procedunt, quam inactives hanc ratio-
 nem possunt. Sed aliquod hanc adducere: quare quod solutio ista
 in sui implicat; si enim semel si. Sed ille fortiter exunt ex
 parte ubi infinite categorematice, alia, aliqua remaneret
 Sed actus ratio, et in super nulla ex est digna. Sed, quare ratio
 digna. Sed recipit ceterum representare debet; et ad generationem
 scientis spectet, quod sciat se scire.

Dicendum quod ex ^{1^o} ad 2^{am} dicitur quod non
 potest esse, nam ut, illud est precipue dicitur inter quosdam crea-
 ta, et imcreata, ne illa possit esse per se reflectiva, habens sententiam primi-
 tiam ubi quod in sui sui esse, nec propter se ipsum, nec a se ipsa existens, et
 etiam in sui prout dicitur debet esse actus alioquin quod per se ipso in
 potest, et sententia procedens ad aliquid ubi per se ipsum per se ipsum
 secundum, et actuans potest, quare ut sumy potest ratio creata se ipsum in
 actu exercito, et improprie, et in se ipso atque in se ipso atque in se
 stupit in hac ratio, ubi actu in se est species ex se: ubi in se
 divina est actu prout in se, et in se ipso, et sententia sui esse a se
 ipsa, et propter se ipsum existens, propterea. Et per ipsum quatenus
 ubi ulla ditione representat reflectentis, et per ipsum ditione ratio, atque
 dicitur, idem in se fortiter quod in se ditione ubi atque reflectentia ditione
 da quatenus simplicissimo, non ditione prout in se et in se ipso ubi per se
 dicit, sciat tunc se, et alia alia, ut sui, per se, potest, et in se ipso
 dicitur in se ipsum, in se ipso, et alia, quare ubi, quod cetera omnia non effi-
 cient

dicitur quodammodo ut existat pro facto amor. Nec aliud est in eis
 verbum probatum, cuius adiectis, nisi t. in dicitur ibi nec veritas
 de fine, t. motivo amoris dicitur, d. de fine operum, que ad extra
 Deum operantur, in respectu eorum Deus e. propensione finis e. Dei un-
 per sonet apprehensio illius fundari in suo motu voluntatis, atq. signi-
 ficat res inextinguibilem creaturam, in quibus voluntas per ipse ne-
 actus volendi, propensio ut in actus, profluit. ad aliquo bono genere
 inveniuntur e, atq. elicitur.

Quod probatur nihil, t. motum realem esse
 est, cu voluntas Dei est realem voluntatem. Dicendum e voluntas
 tate deum rationalissimum quidem, in qd per se ipse e. rati. fons n. in
 necessitate volendi, et quidem est qd per se ipse fons vel sonus
 est. In qd semper inveniuntur in dicitur ad ipse volens, rati. illa dicitur
 tate, t. propensione ad finem, in que dicitur. In nullo autem bono seu
 rati. inveniuntur propria rati. dicitur propria motu, ut ipse que prioritate
 aliquo requirit respectu voluntatis, et influxus in voluntate. Sicut autem
 influxus cadere nequit in voluntate, que nullo generis modo e. in
 fons, sed potius generis actus.

Ad 3g. que pariter dicitur, et veritas
 in rati. probatur dicitur, bonitatis deum, que iniquitate fons e. rati.
 ignorandi, et amandi oia per motu actus ignorandi, atq. amandi.
 et quidem finis oia, que a Deo ad extra fiunt, libere amantur, minime
 autem e. proprie finis, t. motu, ipse amoris fons actualitatis invol-
 ventis, que amor dicitur ut inextinguibile oia immotum subsistit. Et lucul-
 ter exprimit mag. Ang. 1. q. 1. que 13, art. 5, in que, in advertentia re-
 proponit, dicitur qd nullo modo voluntas Dei causam habet, illius tunc
 paritate intellectus deum, in qd velle Dei est oia per eum, et simpliciter
 sumy, et actualitatis efficiant, t. velle dicitur dicitur dicitur in
 Deo intelligere causam, n. e. causa intelligendi effectus, d. ipse intelligit
 effectus in causa, in velle finis n. e. ei causa. voluntatis, que ut dicitur
 finis, d. tunc vult ea, que n. ad finem, ordinantur in finem, vult que tunc
 propter hoc, d. n. propter hoc vult finem.

Ad 3g. que pariter dicitur, et veritas
 in rati. probatur dicitur, bonitatis deum, que iniquitate fons e. rati.
 ignorandi, et amandi oia per motu actus ignorandi, atq. amandi.
 et quidem finis oia, que a Deo ad extra fiunt, libere amantur, minime
 autem e. proprie finis, t. motu, ipse amoris fons actualitatis invol-
 ventis, que amor dicitur ut inextinguibile oia immotum subsistit. Et lucul-
 ter exprimit mag. Ang. 1. q. 1. que 13, art. 5, in que, in advertentia re-
 proponit, dicitur qd nullo modo voluntas Dei causam habet, illius tunc
 paritate intellectus deum, in qd velle Dei est oia per eum, et simpliciter
 sumy, et actualitatis efficiant, t. velle dicitur dicitur dicitur in
 Deo intelligere causam, n. e. causa intelligendi effectus, d. ipse intelligit
 effectus in causa, in velle finis n. e. ei causa. voluntatis, que ut dicitur
 finis, d. tunc vult ea, que n. ad finem, ordinantur in finem, vult que tunc
 propter hoc, d. n. propter hoc vult finem.

tum, d' per semetipm, seu per suu' cui' in ratione sua, p' actus volen-
 di, et cu' insuper eade' causa sit sibi facta, atq' actualit' amandi quocunq'
 alia quocunq' libere, atq' stringente amata, sicut potest alia alia sic
 a Deo abstracta ordinari in seipm, et per se eunde' p'long' decernit,
 et scilicet d'ring' bonitatis et gratitudinis, et p'ring' Alfa, et Omega eoru'
 que fiunt: n' tam' fieri potest, ead' d'ring' bonitatis et motu, et p'ring'
 p'ring' que dicitur, seu p'ring' amandi spiritus, que illa fiunt, atq' decernit-
 ta, ut p'ring' qui est ad seipm, et d'ring' a se, et abiq' ullo
 p'ring' motu existeret. Quod dicitur bonitas Dei cognita, et si p'le-
 cet etiq' amata, amoris stringente p'ring' ut talis, et ut stringente ad crea-
 turas territoria' h' in, q' d'ring' d'ring' huiusdi' adicit' amoris Dei,
 sive int'ring', sive ext'ring' ead', ut actus quid'q' nexus e, et per se subsi-
 stente atq' illud supernadit' q' d'ring' tant'q' illud sit, n' sit actualit'as
 prefat' amandi, insuperans e oib' ea p'cedentia, ut divina bonitas de-
 let p'ring' p'ring' int'ring' divini amandi, quib' dicit' potest obtum-
 scire atq' p'ring' p'ring' ead' amandi, in eo tena in quo id e p'ring',
 et cum Dei in ordine ad d'ring' intellectus decernit.

Sec 2^a

An saltem Creatura dici possit Vno motiva intellectus
 divine cognitionis.

Affert Thom' Aquinas, et alij, atq' Durandus, Albarca, Crisostomus, Anaxagoras,
 Avicenna, Martinus, et alij, quos referunt, atq' secun' dicit' explicantes
 namq' Alexius de Scia Dei tra' 2, sec 5. d'ring' dicit' 2^a Cap 2°,
 Maxam dicit' 3° sec 5, et explicant post Lybadeneira illud dici debere
 obij' motu intentionate, qd' n' solum terminat' dicit', d'ring' ead' uti
 obij' quocunq' influit, quatenus semetipm ostentari facit ut
 dicit' sicut in eod' nitata p'ring' ratione existendi.

Affertionem

se p'ring' motu intentionate nitata. 1^a q' illud e obij' motu
 p'ring' tale obij' dicit', qd' p'ring' cognitionis seu p'ring' illa ratio,
 que cognoscit' dat' p'ring' ead' dicit', et insuper e ratio p'ring' p'ring' dicit'
 intus p'ring' dicit', q' dicit' motu intentionate obij' intentionate dicit'
 intellectus ad intus dicit', ut p'ring' p'ring' p'ring'.

hoc habet quicquid veritas estq̄ creata, et enim per se ipſam patet
divino intuitu nihil erit affirmativum, quo possit invariabiliter determinari.
2° q̄a quicquid creata veritas eſt univoce evaluata ex eo, qd̄ n̄ nisi vere dici
possit, est illa quicquid ipſa per se ipſam et sic erit in se ipsa movens
divinum intuitu ad eandem aſſertionem, a quo quicquid veritas dicitur, cuius
partes dicitur.

3° q̄a quicquid divina tractata ad se ipſam non movens eſt in
se, ab eadēq̄ accipit in se ipſo sui se ipſa tractata ad se, eſt dicitur movens,
physicum divinum intuitu et univoce est movens in se ipſo eſt ad se
obſerva propter quod idē intuitu affert de illa quicquid de eadē ipſa
sed est tractata dicitur. Sed ad veritates creatas sicut in se, et
ut ad illi sui se n̄ habeat physice in eadē intuitu reos affert
de quicquid de illi affert: et ut n̄ sint dicitur movens forte ipſum
ex dicitur dicitur, erant dicitur forte movens in se ipſo eadē. 2° q̄a
quicquid creata veritas dicitur dicitur veritas a falsa non illud dicitur
dicitur: ab eo qd̄ res eſt, t̄ ne, propositio dicitur una t̄ falsa: q̄ eadē
erit ratio obſerva, qua nihil sui dicitur vera circa ipſum, quicquid eſt dicitur
t̄ divina: patet via, q̄a qd̄ sic dicitur dicitur dicitur veritas a falsa eſt illud
veritatis regula, atq̄ mensura.

4
S: q̄a alias Scia Dei circa veritates
creatas invariabiliter fundat arguitivo, et n̄ forte eadēq̄ veritatis, quicquid
enim ab ipſis dicitur, argueret utiq̄ poterit, et infere, n̄ tangit
cere fortiter qd̄ tales in se sint, quales affert. 6° q̄a dicitur invariabiliter
trahit ita respicere veritatis creatas, nullū dicitur invariabiliter, et n̄ dicitur
ab eadē sui se ut physice acceptura, nec illa fortiter substituenda: q̄ n̄
ipſa invariabiliter in Deo ut ignorandi modus. 2° q̄a eſt aliquis intuitu
a Deo potest nihil physice aliqua veritate creata: q̄ multo magis potest
et eadē nihil actus divini intuitu: probata autem in Deo dicitur, quicquid
tractata ad se ipſam ut existentis: nō Scia humani physice n̄ fortiter, n̄
Scia n̄ existeret: q̄ nihil physice veritatis existentis Scia.

4
n̄ admodum urgent in rebus quicquid, sed dicitur dicitur in se ipſo
quicquid dicitur dicitur, intellectus dicitur et dicitur intentionalis dicitur
intelligit, q̄ via ponit, et dicitur quicquid intentionalis, atq̄ representatio, quicquid

quod ab eorum operatione non per modum significandi ignis dicitur mater
create.

Dices spiritus sanctus et sancti Angeli habent intellectus a Deo non
naturaliter species, et non ab ipso rebus acceptis, sed dicitur non esse Angelorum
sicut spiritus: et pariter dicitur non esse. Sed quia divina ignis est generis
eius species omni rebus subiecta. Nemo ergo propter actum discernimen-
tibus ty ex eis, quod species Angelorum et sunt propter se, et propter res
quas representant, ex eadem ignis divina operatione propter se sit, et
non propter creaturas ad quas non. Et sic in quod species Angelorum proprie
producant omni immediatam rebus illis, et pariter creati, in autem est ignis
divina, et species rebus creatis ut nihil generat, nomine illius, et geni-
tus improducta in se sit productio interactionis rebus omni quatenus eas
intuitus, ubi facit presentes, unde nullo generis rebus ab illis motu
et potius semetipsam movet, et a se ipse in ordine ad illas illo im-
proprio sensu, in quo ignis dicitur motus, prout est requisitum
sive obit ad intuitus ignis.

Et hinc auarit per ad seipsum rebus quibus
fines. Et quia ad nos obit motu, sive phisicis sive intellectuales in efflu-
vit utriusque dare se ignis, et requisita nexus habere se eadem effectus, ita ut se
phisicis, et intellectuales obit motu procedat ignis, neutrum autem in se
trita in presentis, et non propter divina fieri potuerit obit motu phisicis
et motu, nec creati obit motu intellectuales ignis dicitur. Et quia omni
illa omnimodo identitatis rei, cuiuslibet ex se ipsa subiecti effectus non
illius esse talis, habereque rationem materis ignis, seu que per omni attinga-
ta, non tamen esse debere duos ignis, ex parte ignis, nisi quod in
fluat per se, et per sui species, in ignis, quod trita: ex vero divina
ignis a nullo obit se effluat, nullo pariter initer ignis mater. Hinc
ignis ignis, hoc est propter hoc, hoc est quia esse tale, quia est ab rebus, et
tamen propter hoc ignis, hoc est tale, nempe hoc est ab rebus, ut cu-
pra de Deo racione non dicitur Ang' dicitur. Et quia ignis
divina non ideo respicit nos dicitur ut obit motu, et quia unice cupit
procedere, non vero est obit motu dicitur ignis, quia trita ad ignis
ut est in re, et ut dicitur ratione propter quod non divina nisi in se est
qualis a parte per illius ignis, et quia non illa ita dicitur nos dicitur

e intrinsece rei procedendi in Deo se tenens ex parte ignis, ut ag-
 gnoscens, seu egra factu ignis in se aut fieri pot ad veritates creatas,
 prout in se, ut res sustinens illas in sua ee, ut ignis forlis
 Deij aut principij illius: a similes veritates nec obij motivy, nec
 forle, nec specificatory dicunt quibus dicitur habentur, nisi velis illas
 improprie dicitur illas obij, specificatory, appellare, n qd aliqua rase
 ignis Deo auget. ad illis sup ignis et quibus, a quo talis ignis
 sit ut a se habeat habitudinis nec ad illas, Et qd aliquid de
 ignis nec affore pt, toty inuget actualitaty ut sine deiectione no-
 ye actualitatis affect forlis quicquid stringenter ~~de~~ eius vere
 affore valet, eo suggestione st, qd illud stringenter vere de illis
 appabile e, vere existit.

2^a qd n veritas utroqj dicamene dngz verq a
 falsa e nec obij motivy, qd inuita auerius euatiter verus dilla
 proprie veritas que inuget vere fait, existere auerius illy, qui ita
 verus e, n aut hoc 2° modo, d illis priori se habent veritate
 creati in rel. pignora divina dngz, qd soly scruant ad sustinendy
 inuita veritate forly dngz dngz dngz dngz dngz dngz dngz dngz dngz dngz
 eo sensu, in quo aqua dialecticos ex dngz, et obij se habent, ut per illy
 affore, inuita veritas ita unuget, n tam efformat, qd existit dngz
 dngz que ut forly de obij per obij vere sustinet. Quod q
 forly ignis divina dngz, ut n soly n forly n forly n forly n forly n forly
 ad obij, sed inuget habeat veris, et euatiter toty sup ee indegen-
 dentex ab obij, et ab eo, qd trahit ad ignis, ut sita in sua dngz
 et dngz, que sua veri euatiter et toty sup entitatz, atqj
 forly, et ad nullq creaturq ita termineta.

3^a qd suggestio dicitur
 vera Deo nulla fundo inuita, ut pte que a se ipia ita firmata e, ut
 nulla exceptione indigeat: quare negandz e suggestio. 3^a qd xerpi-
 ceret aliquid obij et motivy paxerit imperionz dependentia
 nec ab illo obij et motivy requirntem dngz dngz: radentz
 obij motivy obij, influentia nequid scipi pt, et sua vere accipit
 sup ee, paxerit paxerit dependent ab eo, qd vere in illy influentz
 nec paxerit poterit ita dependentia fundo influentz ity ee intz

no

tionemque eius finis in electione rationis, et obij dignitate in me.
amoremque rationabiliter influent, et nihil minus electio rationis a
ne, et amor ad obij proportionate dependere dicitur; per consequens
quidquid sit de proprietate huius influentis, eius correspondenti depe
dentia supra ostendit, et nihil eius rationabiliter procedere dicitur de
pendentem: et nihil eius rationabiliter potest influere in eadem.

7a. quia pas
siones causantur per rationem adit in eorum quae supponit et dicitur a
tunc, quoniam Dei per hanc rationem, quae atque stringentis necessitatem
dicitur, et pluribus huiusmodi rationibus. Quoniam quia falso est
admodum illa opinio, supponit terminandam illi rationi stringentis a
rionem, physice immittit aliqua re creata; huiusmodi agere non sonat depe
dentia physica, quae subistere nequit abij eo quod illud, quod dependet
vero, est proprie sui esse accipiat ab eo, a quo dependet. In ea ista sententia
profecta terminatio est ovis ab intellectu, et voluntate, quoniam fuerit actus stringentis
quae dicitur, in quibus quocumque a principio physico proprie dicitur, ne alias au
tate vere procedat, atque creata quod sine inspectione quae nequit cadere
in aliqua dicitur, et sine dictione reali quae non admittit ea sententia, inintelligibile
est; et quocumque a principio sufficientissimo, quoadmodum esse fere esse
relatos dicitur dicuntur emanare ab esse divina, et attributa ab eodem esse
sua admittentes, verum aliquis dicitur inter illa et esse, nullatenus
tam est sumitur hanc a hanc quae requirit; et eodem modo physico fundit
est de denominatione scientiae, seu stringentis, seu necesse operatione
ad hanc eadem, quatenus inter proprie dicitur et esse hanc, quoniam
Sicut dicitur affixata, data ratione metaphysica abij ulla dependentia ac
tate sciendi divina ad esse illo hanc, ubi esse rationem sententiae in propria
tate et possibilitate rerum, quae ab eadem dependant. Et hoc hanc eadem, quocumque
sequitur innumerabilem, nempe summa actualitas Dei hanc in esse rationis
hanc in esse intelligentis.

Disputatio 2a

De multiplici habitudine rerum a Deo signitatum ad eius
dem rationem, et sententiam.

Quibus in ordine ad omnia sententiae, et innumerabilem. Deum partim rationem
eodem

eadem ut nō ex parte ipsius ignorantis; in tantum talis est talis ex parte
 huius spiritus; quia in eadem est habitudo sui, et aliorum ad medium quod
 oia cognoscit; quia ipse ille medius est idem per quod, nec autem aliud per
 amittit, ut supra notavimus ex Ang. Mag. quod 2^a de verit.
 art. 3° ad 4°. Hinc superioris dignitate. Unde dicitur eum di-
 vīnū et oīa ipse ipse in sensu in quo eum agnoscit Dei et ipse ipse
 dici debere obī forte; quia ut sic in solū cognoscit, sed si in unigen-
 ita, et actus, seu nō, quia se ipse cognoscit. Hinc illa parva Dei,
 que per nō nō disjuncta a divina intellectione, ut superioris
 vocabamus de relationibus, atq. terminacionibus, in eodem sensu exunt
 parvas obī tracta, in vero fortia, quia solū exunt nō cognoscen-
 di se tenent ex parte sui spiritus, in vero ex parte ignorantis, ut etq.
 notavit. Hinc ibidē ad 4° per hōc valde abicribanda verbi: ex par-
 te ignorantis oīa eadē ignoscit. ignoscit Deū, se ee Deū, et se ee Patrē;
Deū e idē, quo agnoscit ex parte agniti; agnoscit enim se ee Deū in
Veritate, et se ee Patrē Laternitate, que 2° modo intelligendi ne-
cessē, qd Veritas, quibus nō unū sūt. Et quibus habet prima, negat
 per rationem ponit dīxī agniti in plures fortitates sciendi; quia in
 eodem sensu in quo admittit distīctos inter Veritatem, et Laternitatem
 negat inter agniti Dei, et agniti Patris: habet 2° Veritatem negat
 per rationem dīxī a agniti divina, ut potē que statuerat in Verbis
 in per relatione, eadēq. dīo ex medio agnoscendi, qd e fortissime ipse
 actualis agniti. Veritas igitā que nō in qua sensu verificari potest
 preparat Laternitas obī divīnē intellectōis se ipse eīdē intel-
 lōis divīnē, itq. pōtē.

Sec. 1^a

An quatenus Deus agnoscit creaturas in se ipso?

Deus cognoscit creaturas ex, atq. que sūt, et illas etq. que nunquā
 eunt in solū 2° illud ee eminentiale vi cuius nō creaturę que
 nō eunt ex ipse ipse ut loquitur 2° 2^a de verit. art. 3°
 ad 4° post hinc in 2° 2^a de verit. Cap. 3° per etq. 2° illud
 ee forte qd qd ipse ipse ipse ipse ipse ipse ipse ipse ipse ipse
 ut a Deo dicitur. Hinc e filii dicitur. Hinc etq. quoniam etq. 2° 2^a

clarissimus. Ideo etiam dicitur Deus in scripturis maxime quae in
de se cent, et aliter quomodo potuerit quaeque rei unitate et
ordine occidere. Sicut enim rei non additione proprietate, finemque ignora-
ret. Superius; si dicitur dicitur scientia videtur in illo esse eminentiale, nec
ulterius pretenderet de se fore rem, quae dicitur, sequitur manifeste
nihil illius propter se ipse dicitur, sed illud esse eminentiale e ipse
Deus, et praeterea nihil. Imo magis, scilicet quae satis penetrare; implicat
enim esse illud eminentiale cy. Cuius identificatio apprehendit in spiritu ly
proprium sui esse creaturam; effectibus ibi stant uti in satis igno-
retur pota videtur, quae naturaliter e visis, quin ignorata esse praesens ignis
visioni.

Nec oportet censere Averroem, quidquid dicitur Locus per Locus
tomo 1° in 1^a parte, tractu 3, disp. 28, Locus 1° et enim obviae pra-
nominis avroline fuerit locus in huius 25, parte 2^a art. 1° at. 1°, et art. 1°
quod clare docet. Deo provenire ex parte, et dicitur creatura, ut tales,
quibus nollit ear vocare obis. Scilicet divina via bonum in infrequentem
aliquid alio, antiquo, quibus in verbis habet S. Thomas 1^a 2^a 2^a q. 109
2^a, qui deditur obis vocale nomine obis dicitur dicitur honorare.
Sicut dicitur Averroem, disp. 29, et etiam L. Montana disp. 3^a de sua Deo
ubi reperit ad oppositum errore videlicet Platone et Aristotele.

Item autem
tuz vulgaris, et in levis difficultas, quae, et facta creaturae quae nullae erant
ab eterno, imo nec unquam existere in infinitum eorum, poterant terminare ab
eterno dicitur, quae, et proprio fonte ipsorum esse. In quibus enim catenus e
cognoscimus principium generabile, quatenus e actu seu quatenus e ens; praeterea namque
ens dicitur, et est ultimum obis et trahit in se, quae huius species in
prehendit ultra ens, et unquam tunc habet cognoscibilitate intrinseca, quae
tunc habet entitatis; et creaturae quae potest, et etiam aliqua virtus nihil
habent ab eterno entitatis; et nihil habent cognoscibilitate intrinseca
et scientia in eorum tunc generabile, generis et principii dicitur, etiam for-
le.

Ad declinandum huius difficultatis remanebant plures viae. Sed Ant-
quoribus, et quorum in antiquorum opinionum remanent Locus disp. 28 in
1^a parte, paragrapho 2^a. Ad illudque quod est rem, generis quod est creaturae

proprium

cognoscimus

positio. Quia sicut res dicuntur in se ignominibiles, illud in se non appellat,
 supra statim, in quo res illa fuerit, id supra praeter, quibus res est
 facta in se ipsis, quod cognoscit, seu per se quod attingit quatenus illa
 praeter, et non alia quilibet ratione sint ad se tenentur ex parte rei igno-
 mibiles. Et

Et in hoc sensu semper verum est, rem quilibet factam habere igno-
 mibilitatem, quatenus actualitatem, et unitatem, si per se non per se cognoscenda
 sit; si enim non nisi vere de aliquo se aliquid affertur, et verum est,
 illud quod sic affertur invenitur in illa re, id non semper praeter actuali-
 tatem, seu entitatem usurpata per statum, et quasi in exercitum, id seipsum cogula
 alienata, et actualitas tantum modo signate accipitur pro actualitate, et
 quae res haberet, si illa praeter poneretur in re, et in hoc posteriori
 sensu intelligendum est illud esse forte, et proprium, id quod res dicuntur
 hanc dicens rationem, quod invicem dicitur dicitur esse dicitur, quare est res
 dicens per productionem, seu, qui subiecta dicens actioni, non quasi aliquid
 praecedens ad eam actionem, sed quatenus in se possibile est per illam actionem, ut
 nequeat esse aliud, quod quod dicitur esse per illam rationem. Significatio dicens
 primum consistere dicitur, quod necesse est semper existit dicens ratio illud
 representant.

In vero quod Deus sit possibile est per sua propria diffinitio in
 se ipso cognoscit ita videtur verum esse iudicavit. P^ro factus ad quod h. art.
 5, dubio 1°, ut apparet a nomine posse abij remanere negati. Discordant
 tamen Theologi in designando modo, quod Deus sit res creata in se ipso
 cognoscere valeat. N° 1° Dr Sutherland, O^r Kam, Aurescus, Gabriel, Aabij
 apud Coimay D^r lib 3 de attributis, Cap 3 tertia. Quae in se ipso, in se
 quod in causa, ne aliam sequatur signa et possibilem dicens; id est
 non impudens speculo ea videtur. 2° P^ro Amicus dicit se esse 8° quod
 lucente et Jacques in h. Lantz dicit Jo Cap 3 negans partem illam,
 in se ipso defendit, Deum cognoscere potest in sua seipsum reflectere cogita-
 ta, 3° P^ro Becanus reflexionem istam respicit, atque ostendit, Deo in se ipso
 ut in se ipso cognoscenda ipse sit quatenus immediate dicitur, seu
 abij ullo modo cognito hanc ad quod. 4° P^ro P^razubal dicit 3° Cap 3
 dicit Deum in se ipso ut causa, non tamen ut in medio obij 1° signa
 to res aliam videtur, aut cognoscit. 5° inter Cepari Theologi volunt,

Deo

Deo magis, ut eminentissime, permissimq; causis, quae esse medij, atq; mo-
tibus, curata cognoscendi; ut n. ois, eadē via incidant, nq; plurimum apud, et
q; d. cause semelantibus, etq; dicit, Joannes a. d. 7°. Ita, standunt, iq; 2
tūc vray, ito supponat Deū, apud a. immissione, et possibilibus; reliqui
autē, et magis coiter, in hac hypotesi, sibi ingrata, negandy, oio con-
tendant.

Divinis ita authoris, huius ultimi, sentis, in equivoco, laborare
mihi videtur, quo, detecto, facile poterunt, scordari; nimirum, utiq; adstrue-
ta, oigote, Deū, negari, n. p. t. illa, geatissime, quary, e. e. se, stinere, 2
oia, et singula, p. ita, equatenni, stinuerit, q. d. modo, sint, p. ita. +
saret, p. p. ita; qd, adde, hypotesi, Deū, coiter, atq; stinente, qua
tis, e. p. ita, ito, in, serota, inpressioni, nequit, o. p. ita, Deū.
p. ita, aliqua, p. ita, qut, stinente, sicut, rache, s. s. i. u. a. p. ita, m. i. o.
ni, aut, existente, p. ita, nequit, effi. i. u. i. stinente, catox. In, inpressioni
ne, igni, n. o. p. ita, p. ita, qd, eia, d. i. u. i. n. i. n. i. f. e. r. a. t. n. e. x. i. o. s. i. l. l. a. e. a. d. e.
p. ita, stinente, in, p. ita, igni, n. d. i. c. e. r. e. n. e. g. u. a. n. t. i. q. in, h. i. c. l. i. l. l. o. m. o.
t. h. o. d. e. t. a. t. o. q. u. o. i. n. v. e. n. i. u. n. t. i. n. c. r. e. a. t. u. r. i. s. q. u. e. a. d. m. o. d. u. i. g. n. i. q. u. a. r. y. b. u. a. z.
d. e. r. a. n. i. n. f. e. r. a. t. e. c. o. n. s. i. d. e. r. e. l. e. e. a. p. p. r. o. x. i. m. a. t. y. p. a. s. s. y.

+ quosque

Hinc, autē, legitime
deducit, inty, Divinus, necesse, cognoscere, oigote, Deū, p. ita, p. ita, p. ita, p. ita,
Deū, illa, p. ita, atq; p. ita, quibus, d. i. s. t. i. n. e. n. d. a. s. i. p. o. s. s. i. b. i. l. i. s. n. i. n. i. e. a. d. e.
o. p. p. o. n. a. n. t. o. i. s. t. i. s. r. e. p. u. n. g. i. t. y. c. n. a. l. i. s. e. t. e. y. a. l. i. q. d. e. o. g. i. t. a. t. e. Deū, n. e. a. r. o. o. p. p. o. n.
t. u. r. a. u. t. e. y. e. t. i. m. p. u. l. s. o. r. y. q. u. e. a. t. t. i. n. g. i. t. i. t. a. u. t. n. i. h. i. l. r. e. l. i. n. q. u. i. t. i. n. o. g. n. i. t. y. e. o. r. y.
e. y. i. n. i. g. n. i. s. p. o. s. s. i. b. i. l. i. a. p. r. e. s. e. n. t. n. e. q. u. e. r. e. n. t. e. y. u. t. i. n. t. e. n. t. i. v. e. a. g. n. o. s. c. a. t. a. n.
i. l. l. a. p. r. o. t. a. h. o. i. l. l. a. m. o. d. o. p. a. r. t. i. c. i. p. a. t. a. d. i. c. a. n. t. r. e. p. u. n. g. i. t. y. l. e. a. u. s. e. t. p. r. e. s. e. n. t.
t. y. h. y. i. n. g. r. a. t. a. i. l. l. a. h. y. p. o. t. e. s. i. s. i. n. v. e. n. i. u. n. t. n. e. x. i. s. t. e. n. t. i. s. q. u. e. p. o. s. s. i. b. i. l. i. a. +
h. o. i. n. i. q. u. e. o. b. i. e. c. t. u. s. h. u. i. c. e. s. t. q. d. o. g. n. i. t. i. o. i. t. a. u. t. d. e. n. t. e. o. f. f. e. r. a. n. t. i. l. l. a. p. o. l. l. a.
n. u. l. l. a. r. a. c. i. o. e. s. t. n. o. i. g. o. t. e. u. t. p. o. t. e. q. u. e. d. e. t. r. a. t. e. n. p. o. s. s. i. b. i. l. i. t. a. t. e. i. l. l. a. e. e. p. o. s. s. i. b. i. l. i. a.
p. o. t. e. n. t. i. a. q. u. e. p. o. s. s. i. b. i. l. i. a. I. d. e. o. A. n. t. o. n. i. o. s. e. g. u. i. a. v. e. n. i. u. n. t. c. a. u. s. y. d. i. s. t. i. n. e. n. t. i. s.
e. t. i. n. d. i. s. t. i. n. e. n. t. i. s. u. t. h. y. p. o. t. e. s. i. s. i. n. v. e. n. i. u. n. t. i. n. t. e. n. t. i. s. d. i. s. t. i. n. e. n. t. i. s. d. e. t. r. a. t. e. c. a. r. c. a.
o. f. f. e. r. a. c. o. n. t. r. a. d. i. c. t. i. o. n. u. m. e. t. i. d. e. u. t. d. i. c. e. b. a. n. t. o. n. i. a. i. l. l. e. q. u. e. o. p. i. n. i. o. n. e. s.
f. a. c. i. l. i. t. a. i. n. d. e. d. e. r. a. s. p. o. t. e. n. t. i. s. n. o. m. i. n. i. s. d. i. c. a. n. t. o. i. g. o. t. e. e. e. m. e. d. i. y. i. n. q. u. o.
c. o. n. t. r. a. d. i. c. t. i. o. n. e. s. e. t. i. n. v. e. n. i. u. n. t. a. p. o. s. s. i. b. i. l. i. a. n. t. a. m. p. m. e. d. i. y. i. n. q. u. o.
d. e. n. t. i. a. p. o. n. i. t. i. l. l. a. p. r. o. t. a. h. o. i. l. l. a. q. u. o. p. o. s. t. u. l. t. i. o. n. e. e. e. p. o. l. l. a.

Si autē

Si autem quare undem detrahitur dicitur dicitur ad affigendum
 detrahe preparari quodammodo in simili proportione et possibilis potius, quod in
 alia proportione ratio habet, et deinde dicitur in designare, et regnare in dolo-
 ro, sed quod facile detrahitur illi ad infinitum suo latamine, propter quod nequit
 actu non ignorare, quod ubi libet fuerit. Si autem unde inferas, et in eandem
 in ipsa. Sed deus ex illis potest sua hypothese deus, et omni identitate,
 non esse necesse illi dicitur, nisi quatenus necesse videtur terminari
 aliqua. Sed stringens prout dicitur videtur dicitur potius illi affigens
 quod oppositum negans. Hoc igitur tunc exit dicitur inter dicitur dicitur, et
 eius finis, quod nulla dicitur, l. terminatio interna quod ut, ut scilicet
 fit in Deo denominatio absolute potente producere dicitur, et ad
 desiderium ut resultet denominatio acta affigens potius quod negans
 illi esse possibile, sicut in eadem opinione denominatio producentis actu
 dicitur nihil ponit in Deo dicitur, secum necesse denominatio dicitur,
 dicitur existere. Si autem ad dicitur actum Dei ut quod dicitur, nulla
 dicitur dicitur dicitur Deo dicitur, eadem modo dicitur dicitur dicitur dicitur
 de dicitur dicitur dicitur, nimium nec dicitur, nec dicitur Deo ad dicitur dicitur
 minores requirant aliquid dicitur dicitur, nec dicitur dicitur, quod ulla
 dicitur dicitur in dicitur, l. dicitur, d. dicitur dicitur dicitur dicitur, qui dicitur
 sue non regnare dicitur dicitur, ut, ut necesse dicitur dicitur dicitur dicitur
 et terminari ponit eiusdem actionis.

Id satis, iugiter, sunt hoc in gratia
 opinionum ingratis, et gratia faciens ad assumptum quod dicitur in qua dicitur
 e, ut paulatim procedamus a omni loquendi modo ut dicitur doctrina
 utique dicitur dicitur. Deo dicitur Deo in sua esse dicitur dicitur dicitur dicitur
 ne forte dicitur, et dicitur se tenenti ex parte dicitur dicitur dicitur dicitur
 dicitur dicitur dicitur Deo dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 dicitur a se: et quare in hoc dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 dicitur, et quare alia a se in sua esse, quod per dicitur dicitur dicitur dicitur
 non tamen dicitur e locutio dicitur, ut non habeat dicitur dicitur dicitur
 in dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 in se igitur, idque dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 eius intelligere, et tamen dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 in dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 in dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur

a Deo dicenda si obij motu d'vini ignis, vna qd ibi, et seipm
statuit ^{et} tenent omnia vni ad seipm.

^{Nullus igitur est in}
Istq soly intendere id, qd nos ultra latemur, et enq Dei n ee sparg
dq ad sui ignis, ut quia huius sicut d'vini ad seipm, et seipm, qd
ut ipse ait in hoc ait. Deu videt seipm in seipso, qd seipm
videt per suq enq; quare eva est Deo raa foris seipm ignis
di, n vero reliqua, et in hoc sensu potuit d'vini Deu seipm videt in
seipso, et reliqua extra videt in se seipm, et in seipso.

Alio insuper tenet
pt subtenere ita locutus, quatenus d'vini eva insuper sua Deo e raa se
ignoscendi, et insuper alia a se parte, seu se tenens ex parte rei ig
niti; alia vero it in hoc sensu potit ee raa ignoscendi seipm sui ignis
n vero rei, qd Deu, qd n raa evendi sibi ipis, quibus n sine degen
ta a Deo, n tangit raa evendi ipi Deo. Id etiq exprit locutent
Ang' Dorag 1° lib' 5^oma Sente. Cap' 19, arcens, Deu e per suq enq causa evendi
alij, cu ipse suq enq plenissime ignoscit, oportet ponere qd etiq alia ignoscit
et quid gratissime, seu per altissima, ut dici dicitur, principia n que influxu
ulij habant reipm ignis d'vini, sed que faciunt, illa ee in se ipis, et in
ter sensibilia: quare d'vini oia appellat proprie, et per se ignoscit illa d'vini
n loquebat de presentate d'vini ad raa d'vini ignoscit, d'vini
raam igniti.

Et hoc modo d'vini d'vini traditio a Deo d'vini, quate
nus n voluit alia a Deo igniti ab ipso per specij suq enq ead d'vini
ut plerq quin et semper speciem usurgarent qd specie expressa que
propria solus eva e n effective, d'vini d'vini, et qd insuper alij d'vini
horibus huius vni, intendat id ipis, l'insuper enq d'vini in d'vini
evendi sibus ee pariter raaam ead ignoscendi se tenens ex parte
rei igniti, seu fauentis evendi, illa ee solia, l'evendi: qd vero e
regione vni, Deu ignoscere alia a se in seipm soly intendit Deu
ignoscere illa d'vini qd p'vini, quibus in suo ee l'igniti, l'evendi vni
d'vini.

Et hinc duo 3° Deu alia a se ignoscere in se ipso itaq in raa
se tenens ex parte rei igniti, d'vini hoc ultimum facile d'vini

Ex eo, qd Deus n solum est plenissime principij essendi sibi ipsi et St
negante, quatenus a nullo procedit, et est per semetipsum existens;
D estq alij, quatenus hic illa stinet, ut ponit ipse producere qd
voluerit; d unq qd in tota e cognoscibile per reru cognos, in quibz
e, l ce pt: q Deus n solum e raa cognoscendi reru ex parte reru
mte, d estq raa cognoscendi alia. Confuta, et explicata idem: qm
cognoscendi in hoc sensu improprio usurpaty illud e, per qd res que
noscitur e, d res alij a Deo n solum quatenus n producte, l ponunt pro-
duci ab ipso: q nequit Deus n ee in hoc sensu raa cognoscendi alia
a se. Aliter, et clarius h dignitas n sit ab alio, et possit nec ab ipso
Deo, propterea qd sit ingruens oia modij influentia in illa, tunc
tamen, ac tanta e, ut penetret, atq apprehendat per qd unq qd
cognitoy sit, seu ut oia attingat prout n h prout significante
mody essendi reru cognitoy, d oia alia a Deo n per sua propria
virtute, et extitit per ipse Deo, ut illa producant, l potentem
producere, ut apud oes bitans e: q.

Et ex quo sensu divina essentia
contineat oia alia a se intelligibiliter, qd nempe d stinet per
mody actualis expressionis; ty 2° qd ead stinet etiq intelli-
biliter ponne per mody sic plenissime eorq principij, et a quo
tota nq pectum avare ponit: et ideo respiciat oia, estq derivatq
apprehensq in se per cognos n se extendit ad alia oia; que, ut ipse
producere, l produxerit aliquid, aut e, l foret productura: qd
aliter ignoraret, quomodo se haberet essentia divina in ordine
ad illa, que in sua virtute stinet, l que produxit, aut nominata,
prout emss unq qd fuerit in reru reru aliquo proportione
ty respectu in Deo rezultare.

Sed dices 2° Deo n dy ee virtutis
opletisq atq adequatq ut stas in actibus phynicis creaturay propter sui em-
pensionem qd virtutis creaturay n ponit a nullo Deo produci: q nec poterunt
in illo sufficienter cognoscere. Respondet, Deo n denotare ee posse causq
amqz illay actonay ex defectu virtutis simpliciter dicto, d ne sibi
immediat velens facere a nullo Deo ipse produci a Deo solum, et crea-
tura: quare defectus ille e ty qd talis et includens fortissime plenu
sic

unum virtute, atq; singulis eorum effectibus, et ita, que si non ponit per se
 inveniatur quomodo si sola immediate producere sui effectus, et producere alia
 principia immediata eorum, et venter sufficiens e, ut ee forte dicitur
 totaliter eminenter ibi singulari, et in sensu explicato signata; dicitur q; signa-
 ne dicitur uti viximus oia debere attendere prout in fontibus. fontibus
 aut; possibilia, nec alio casu, si in Deo: q; nec p[er] se ab eis in
 se ipso ignorari.

Respondet, vix ee verum si ly per signos denotet per mo-
 dum aliquo proprii rei signis, quatinus nihil debet ee in rebus qd la-
 teat mente dicitur, et nihil p[er] se a Deo falso adhiberi rebus signis
 si tam ee verum, si ly per ut efficiat signos dicitur, l. modis eiusdem. Illa
 enim n[on] existens in rebus, simplex, atq; subsistens singularia voca-
 lia, sporita, et n[on] subsistentia, itaq; representat; n[on] est q; distinctio-
 ne recipienda e, na si ly fortiter afficiat ipsa polia, prout in signis a Deo
 l. recte illius denominatione neganda est n[on] q; ee forte verum est
 ne fortiter accipit distincta in Deo, et e eminenter in ipso, vix t[ame]n fo-
 liter inveniatur itaq; l. modis, que s[unt] in o[mn]ia creatura, sedenda est
 n[on] q; et neganda n[on].

Ex dictis fit Deo possibilia ignorare etq; in scriptis
 ut in iura, seu exemplari; qd etiam videtur Deo p[er] se p[er] se
 h[ab]ere omnia ee verum o[mn]i, et venter sequit n[on] ee, ut in reo signo-
 cendi p[er] se illa oia sed n[on] poterit p[er] se, atq; p[er] se n[on] ignorari
 n[on] p[er] signos, que ^{idea} oia extendat. fit vix, Deo n[on] illa ig-
 norare in se ipso ut speculo, nisi qd locutio ista n[on] est metaphisica
 e et valde impropria; qd quicq; res dicunt in speculo videri, et in specu-
 lo p[er] se species ab eisd[em] immo[n]i eorum formati image; et quib[us] n[on] in
 rebus specierum, formatio[n]is im[ag]inis locy n[on] habeat in p[re]senti; p[er] se
 ip[s]a tam[en] p[er] se divina e species cognita, vix t[ame]n illud n[on] o[mn]i
 p[er] se p[er] se p[er] se, et venter eminenti quodq; reflexione modis
 aliter n[on] ignorari, se ee simili speciem, atq; ip[s]a representat[ur] in o[mn]i
 ly o[mn]i. Deo modo quodq; aliter n[on], n[on] p[er] se, n[on] p[er] se, n[on] p[er] se
 p[er] se, seu directas, seu reflectas p[er] se, l. inveni in mente
 divina, que ee simplicissima sit n[on] p[er] se, n[on] p[er] se, n[on] p[er] se
 dicit ut alia affert, alia n[on] p[er] se, n[on] p[er] se, n[on] p[er] se

fiat

hac atq; pertinet ignoranti pertinet qd inicit, l. dicit etiam: quare
 falunt (ut mitissime loquar) dicit non gaudet, qui ex videri alij
 proportionibus a nobis acceptabilibus utunt per, tunc divina e virtus
 divina creaturay, ratio divina e apprehensio atq; et alia huiusdi;
 conferunt, aliqua ratio a Deo indubitate, et in obliqua, et alia
 in recto, prout deprehenduntur pertinere ad partem eorum propo-
 sitionum.

Callunt inquam in Deo n. reperunt siles proportionales cu; partib;
 ut subti eisd; subpondentibus, sed simpliciter intuitus, aut quavis-
 ma ois representata. Inq; proinde oia cadet nexus denominatio
 representati, aut igniti negati, l. affirmati, prout exigat ad equiem
 equaliter vero: quodammodo etia plura oculi certioris sui, quorum
 alia ab alijs pendunt, et divergentia manent, aliaq; post alia exis-
 tiunt, quoniam ides ratio sua uny post alteray attingat, l. dependen-
 ter ab illo, et quodammodo etia sol sui illuminat quocunq; sui ex-
 nit intra sui. q; tunc et ille ex parte sui n. sunt eod; modo, q;
 uny pendat ab altero, l. ut eisd; post partem, ita dicitur intan-
 tis oia simpliciter attingit, videtq; in singulis quidquid utq; in
 eisd; reperit ignoranti. Insuper ordinis quocunq; inter illa obzaba-
 ty, q; tam n. tendit per modum spontaneitatis, aut divisioni nec ulla
 sensu pendet ab illis, oia, et singula modisq; eorum ita pertinet,
 ut oia, et singula sint recte denominati dicitur, unde l. ille, et
 siles propositiones ostendant. Deo ignorare quidquid vere per illas
 dicitur n. tam probant dicitur ignis imitari modum eorum utiq;
 imperitiosus: id; dicendy e de proportionibus illis utilibus
 principij scientiarum principij, nempe, qdlibet e, l. ne, toty e manus
 sua parte, et sibi, que in ea opifione atq; universalitate Deo dede-
 rent, et non eminenter ipi spectare ponunt, ut pote optime ignorantia
 oia, et singula in quibus illa principia versantur.

Quam Deo reperit, qd in se ipis? Vbi n. nihil
 de existentia atq; essentia.
 Affiant plurimi ex dicitur in Partimon dicitur to sec l. et 2a.

Al

ut, qd videtur aliter eisdem inveni. Non ne autem proprie ignorantia
a Deo possibilia, d proprie, atq immediate ly illud ee intary, qd
haberent in se igitur se producentia, trahit dixerit ignos.

At si de
alio genere ignorandi golia sive etq existentia in se igitur, sermo
statim, negatq amplexum senty qd Ang^o Mag^o repetente illo
docente, et quidam expressimus hu art 5, nec minus expressus e
quis 2^a de. Item, art 3 ad 2^{am} ubi, aliquid intelligit dupliciter,
uno modo in se ipso, qd est ex ipso se intellecta, et cognita forma,
in alio inveni, alio modo videtur aliquid in altero, quo con-
to, et illud ignorat. Deum q se ipso taty ignorat ex se ipso, alia
vero in se igitur ignorat, d ignorando sup eiq, et ly hoc liberato
hu dicit, qd Deus taty se ipso ignorat, cui etq dicitur dicitur Deum
si Cap 1° de Divini nominibus: Deus, inquit, existentia igno-
rat in se ipso que sit existentia, d que sit sui ignos. Item S^o D^o

In quibus

tany unum questionii, senty mag, illiusq fundy, quo simul robo-
rant, que adenus dicta si locutione exposuit. It, ut aliquid
ignorari in se ipso proprie, necesse e ex ead formari acty ignoran-
di; ex creatura aut nullatenus sua dicta formata ignita Dei, que
tota e ab ipso Deo n elicite d substitutive formata: q n creatura sive
existens sive possibilis, d Deus tanty dici debent proprie ignorari
in se igitur. Implex cognitio hpc seu auri dixerit menti rase eiq dicit
ut tanta e, ut ead comprehendem iditq includat oem actualitatem,
atq expressionem neq ad ignorandq tanta, seu possibilia, seu existen-
tia ly ee illud qd in eisd utiq reperiat, quin illud ulatenus
faciat existere ignoem dicitq, que terminat, d proprie e illud,
qd illo terminat: q na sive forma, sive existentia dicenda si pro-
prie in ignos in se igitur, d in Deo. Quinimo alio etq senty
ut sua dicta dicit, creaturas possibile ignorari in ead divina, quate-
nus sua dicta esse divina e rae sufficiens ignorandi ead etq
ex parte rei ignos.

Denique si sensus fuerit magis improprie,
poterunt creatur existentes, existens, alio absolute, aut ditionate
dici

Et dicitur, quod in se ipso aliquid, se nullo modo propter in solo officio
rationem ignorandi se tenentem ex parte rei ignita, et staty illius: no
re in hoc sensu per se ipso habere, si, cum, et foret id igitur quod
de illis affiat, et quid per staty: q per se igitur, et in se ipso si illud
notet, quod de istis affiat, et scilicet in hoc sensu ratio ignorandi,
probat. Hec se tenet ex parte rei ignita.

Et ecce ducimus ratio ~~ad~~

to
principio

elegans, atq; speciatim inter possibilis, atq; existentia: scilicet siquidem
sunt talia non per staty, nec exunt illud igitur, quod de effluo sanatur Deus, et
nihil propterea sint: q ee suy, si ita liceat loqui, n scilicet in se, q proinde
in suo proprio ^{et} actu, finali, ut loquitur. Et hinc apparet de hinc, patet
ad Sy: q neg ignorandi ly illud ee in se ipso: ly ~~ita~~ significante staty
eandem, q pro ut in prefato principio, ut scilicet est, et hinc aut ly
in ~~tempore~~ pro propterea significat solo ee illud, pene quod aliquid tunc ignorandi
forunt diu potia, ignorandi in se ipso, ut supra inuenerat. Hinc.

Cetero quae aut

eodem modo loquendi e de rebus existentibus, ac de possibilibus: no de obis
illis a se ipso, et per se ipso ignorat Deus quicquid in ipso ignorabile e. Ita
ut praepa eandem sint praepae ratio, qua tales, l. tales sint, et ventes. Deus
pariter conuertat rationem, qua unaquaq; illarum ut tali dicitur: quare dy
que praepa de determinato sic dicitur, si sermo sit de determinato obis, improprie
quasi ^{ut} exiit; qz obis, que habitualis ee e, d. ratio actualiter, natly
st existere obis determinaty, ut ipa sit, d. praepae requirit obis in se ee
proprie, l. improprie, ut ad illud dicitur, affiat, seu conuertat obis
in se ita se. Habere, cuius praepae ratio solo exiit determinata eandem obis
in ee rei talis, quatu affiat per sig dicitur. An aut. pro sermone
natioibus stringentibus ipius sic dicitur ulterius desideret hinc aliqua id

to
cautitate

cautitate resultat, veluti a principio sufficientissimo et univoquissimo
mody relaxe diuinanare diuina ab eodem, qz attenuataone ad staty illis
stringit q obis creati, l. potius sufficienti ut praepae mody sermone, sed praepae
mody dicitur exiit, et de obis ipius dicitur hinc, et transit, qz
aut dicitur, aut dicitur. Nihil ita loquitur ad praepae institutis, et e con
differentis. Praepae per se ipso. Ad ubi de obis actu libere De

vide gl'ias testamonia, quoniam in sententia apud Al. Montana 54
et Savoy, ubi supra, et apud creditos Arianos homo P. egiroy, dog-
matis, lib. 2. cap. 2. et pro oibus unius audiat Ambrosius cap. 1.
P. 1. dicens, in oia caelestia, terrena, ac minima quaeq; percipiat
Deus, nihil tam extra se intelligere, & singula in se intueri dicit

Quoniam

non videtur, cum Dicitur esse medium plerumque finale, et proprie motum
ignominandi, et alia, videtur tam ipsi dedit de creaturis: quia sunt
divinae, cum si videretur ut ubi motum utiq; perhibemus, quod habent
videtur, oia ignominabilia superflueret alia ignominabilia
media mixta, nihilq; non detegens: tum quia ista altera cognitio de-
betur esse itera comprehensiva oia, non solum creaturam, sed in ipsius Dei,
ut potest aliter Dei dederet, nec satis agnosceret a quo, et quo
sensu illa creatura haberent, vel habere possent sua perfectione,
qualitatem inter se convenirent, vel disconvenirent, propter quod opti-
me docet D. Thom. comprehensio, quae una creatura aliquid com-
prehendere tradita, neque esse tribus numeris perfectis, ut potest
habebunt necesse plures respectus, sicut existunt creaturae, ne cogni-
te, sicut quae non cognoscitur illa creatura comparative ad sua, cumque
absolute comparari valeat. Sed nulla creatura, nec uno omnes simul
numquam potest habere vim sufficientem movendi ad cognitionem usque
ad perfectionem, ut ex his patet, ut ex nulla creatura, neque ex tribus
simul aliter potest cognitio Dei comprehensiva: 2. Item quia, si semet
sua Dei huiusmodi medium habet, debet habere tantum, et tale me-
dium, quantum est ipsa sua, alioquin illud non erit ea dignum, et
utiq; eadem sua omni debet ad aliquo principio intivo, sequitur,
principium ipsa excoiens; sed nulla creatura potest intivo tanto digni-
tate: 3.

Respondent post Dicitur Adhuc lumen intellectuale Divinum superne
semitate medium, et facere ut ea cognitio ad tantam dignitatem conuen-
gat. Sed contra et nisi nimis forte, validissime, si lumen intelle-
tuale Dei est forma in superne defectu, pro facti medium in est igitur
efficax, et nulla media intivo, quod quidem, si per se ipsum potest in
finitum illud quod defectu in medio nato, quae potest potest

atq; ipsa illud per se ipso propter medij contribuit, et consequen-
ter per se ipso tota est. Et ecce opprimus alicui ratione ad negandum
omne medij proprie dicitur pro cognitione dicitur, ut potest que debet
esse subsistens et nullo interveniente medio per se ipso subsistens quia
quod pro alij cognoscibile medij, et intus conficiunt. ¹

Opponitur primo
creaturis, si possibile cognoscibiles in se ipso ut in medio cognoscendis
Deus cognoscit in solo modo, a modo, que fuerunt ipse cognoscibilia:
3. Confrat: quod Petrus existat est ratio sufficientis, ut intus Divi-
nus eide, ut existenti assentiat, ut ex tunc ipso constare videtur: quod
erit medij, in cuius Deus cognoscit illi existat, et idem fiet arguer
in quavis alia veritate creata, que ut cognoscitur nequit in se ratio, et
eide propterea assentiat a Deo.

Arguer probat nimis si Deus per discursu
in probabilitate, atq; correcturatur cognoscere ipse, quod nullus in obij
quod non in ita cognoscibile; sequela autem plusquam abunda est. Absoluta
disputata maior, si in se cognoscibiles ut in medio ab intus creata, et
per cognitionem imperfectam concedata ab intus divino et per cognitionem
perfectam negari. Et ad minoris pariter dicitur debet, Deus cognoscere
ora in modo que si cognoscibilia, si modus afficiat in cognoscitur,
in se si afficiat cognitionem ipso, ne in Deo non est in cognoscendum mo-
dus, et modus cognoscendum proxi, quin nullus propter imperfec-
tionem, atq; dependentiam a creaturis; confrat solo probat, existit
Petrus est ratio ultima, scilicet, ut ipse existat, et hoc optime cog-
noscitur a Deo, non in illo est ratio, cum existit, cognitio, qua Deus
illud cognoscit: Quis enim cognoscit, atq; afficit, seu assentiat, de-
tury existere ratione neq; existit, non in ratione illius cognitionis, et af-
ficit Petrus existere, idem dicitur debet de in alia veritate creata que
erit utiq; ratio cum creatura in hoc, vel illo modo non in ratio, cum
Deus cognoscit, creatura est illo modo, quod cognoscitur Divina non compa-
ratur a rebus creatis, et est per se ipso.

Opponitur secundo, Deus
independenti ab in cognitione de se ipso cognoscit prima, prima
cipia, ut potest que in modo per se ipso, et in apprehensione, ut

aunt, troy notissima si, et insuper ha, ea non...
 et non...
 multiplex...
 quibus...
 nec est...
 per...
 quibus...
 dicit...
 per...
 habere...
 illis...
 tenty...
 hinc...
 semper...
 nobis...
 et...
 ad...
 ad...
 et...

Oppone 3: Deas igno

est actus...
 Media...
 ab...
 illam...
 ad...
 pro...
 dicit...
 dicit...
 dicit...
 dicit...
 dicit...
 dicit...
 qua

sub qua affirmantur quibus non parvi eorum cedere hinc nulli fieri sic
 ad omnes necesse foretibus; extensa tamen illa intellectione de se in ad
 actus suos. Stingentes, nulli affert actualitatem, nec aliquam esse facti
 fectione, quare quia sola stingens de illis supra actibus. Hinc ratione
 hinc ad actus stingentes, ut utique sicut omnino respiciunt, et per
 probare hanc necesse foretibus pertinet, que est in sola Dei respu
 sionibus respicere ut omnino proprie dicitur esse omnino foretibus.

De rebus
 aliter et debet respondemus. Dei actu non libere attingit in re ipsa in
 duplici illo sensu supra expedito, et in quo solus ut talis in re ipsa ratione
 gunt. In sensu existit in eo, quod illi actu quia in ea tempore. Hinc, sub
 hypotesi profata. Habent in se esse proprie proprie sui se, quod nullatenus.
 Habent solus ut talis. Secundum et proprium stat in eo, quod consistentes
 eorum actus nulli aliud obsequi procedat, cuius necesse sit, illi. Hinc op
 portet existere; quare ratio ex parte rei dicitur, cui sint potius illi
 hinc, que opposita, si ignorat, utpote per que est foretibus foretibus creatura
 titate dicitur, quod dicitur potest. Si dicitur actu, hinc in re ipsa
 nunciat tunc in re foretibus se tenente ex parte rei dicitur, non esse ma
 ctus proprie dicitur dicitur Dei stingentes, sive medio, sive finem; quia ad
 hoc opus erat ut proprie spectent ad existit profate hinc. Hinc aut
 hoc modo spectant, et illa. Sicut hinc se ipsa ut necesse de se sua actu
 litate, et a se ipsa dicitur definitissima ad habendum a se ut a principio
 sufficientissimo terminatus stingente si que sibi in re ipsa requirit. Sed de his
 actus aliquid dante Deo, sermo reddidit.

Sec 3a

Deciduntur alie questiones lexiori momenti.

Lexiori inquit momenti, in quod ratio probare, in disputata a Deo, quare
 principia hinc, stabilita nulli. fere negotio superari queant, quare
 igitur an Deo, se ipsa dicitur in Creatura. Hinc, negatione, in solis quia
 Creature nullatenus influunt in omnes, que Deo se ipsa videtur, et sicut
 per nequeunt aliquid sperare, ut sit in Deo profata hinc, seu ratio
 Ignoscendi ex parte ignorantis, dicitur quia in nullo sensu si Deo
 ratio essent, et dicitur necesse ratio ignorantis se ipsa hinc se tenet

ex parte rei ignita.

Neq. dicitur, Deo ignovendo, et quidam spiritibus creata-
tibus se existentes, quos potes et ventis ignovendo, a quo ille, l. unice,
l. potestatem habent, l. habent, possunt sui ee: hoc autem videtur spom in
pore, quia Deus itery, semetipm multipliciter in creaturis agnovat
in multiplici sng. ditione, que necis, et eualiter illi habent ad ipm
relative, ut enim, sul ee de bet in ignovone pperatione, si pper, anq.
sp. ditione, seu ut talia attingant, ut certe attingunt a Deo.

Non

ingus hoc dicitur: qd inde, im fiet, Deo ignovendo creaturas semetipm
inmanitire ignovendo, ut primigiu edem p. l. a, et fens earyd, et ly oem
alij raxem ditione, l. dependenti, que creatur. habuerint a Deo
Deo, hauridi aut ignovio n. quari. l. incipit a creatur, indeq. regre-
dit ad Deo ut in ego, reluti int. in multiplici illis, et curisq.
alterius ignovio s. i. a, d. potus, si ita fas sit loqui, incipit a Deo,
et dicitur in creaturas, quatenus e scia pperatione subitenti. In pperat.
ita ad alias rei effusa, seu pperata, qd in se ipa pperant, itq.
reluti ee it ad pperanda alia, ut a se ipa nunq. recedat, et sic
explicat d. h. a. que 2. de. Dixit, aut d. ad ly, circuly illy que
in parte ignovibili in Divina ignovone illis admoverat.

Creatura

ipita in ditione q. Deo, ut Deo n. inferant, d. pperatione ditione
supponant, ita videtur, ut ead. n. ditione, d. potus in illo ditione:
unde et quidam Dei imaginis admodum ingentis pperferant, id qd
clarissime videtur a Deo, n. tam pper ignov. aliquid vero sensu
incipientia l. demata a creatur, d. ad se ipa existenti atq.
demata, ut Deo, et quidquid ad eod. pperat, l. pperat p. mo-
do simplicissimo pperat. Creatur. q. raxem sue ditione n.
pperant Deo a potestati ignovibili, nequ. nri, et pper. ignov.
ingentis, n. tam raxem Dei ignov. et pper. pperat. ing.
Deo independenter a creatur, et antea ad illas scia d. y.
inmanitire e, neq. habet ut aliquorum ditione pperat, q. mo-
ny in modo tendit creatur. d. pperat a me, d. ut alia ditione
bay e. et ipa ignov. man. alia pperat in quo n. stat uny

ignoscit in aliquo, et alteri in se, et multo minus quod unum rone al
terius prout ignoscit, quam dicitur ignoscit facultatem perficeret, et
de uno in alterum ita videtur.

22
Dices adhuc: Deus ignoscit in creaturis rat
tem in rone illo improprie rone sec. 2° quidquid e in illis; d Deus
e in oibus Creaturis existentibus, ut mentiamur per eum, presentem, et pot
ignoscit n se in illis ignoscere. Respondo magis: quidquid e fortiter
eminenter, l presentem in illis, secdo; quidquid e pure terminative
atq; extrinsece, nega magis: et dicitur etq; magis: Deus e in creaturis ut ab
illis stentur, l accipiens ee, fortiter, aut eminenter, nega, pure termina
tive, extrinsece, et ut stinens illas, secdo magis, et no magis; qd etq; ad ill
modum improprie necesse e, qd id qd ignoscit in illis, ab eisdem sui
ee, sugg; videntur ignoscibilitate accipiat: Deus igitur ignoscit se, sic ee pr
sentem in creaturis, n tam ignoscit se sic in illis; qd illis ignoscit
sunt e oibus modis, et a se, n vero creaturam, l a creaturis.

23
Certe in
ter itery dicens, actus liberis creator rone ut existenti, l existens de
trate pro opposito in se ipso itery in 1^a, et ultima rone rone se
tenente ex parte rei rone: qd etq; ut sic actus illi dicitur dependens
a Deo, dicitur eisdem ad rone rone itery se ipso. Respondo non rone
dicta, actus illos rone ee rone rone se tenente ex parte rei rone,
quotenus n ipso et 1^a fortiter dicitur, ut sint pro opposito et rone
stentur intra sui Sci^o dicitur dicitur, seu dicitur, seu dicitur
quin dicitur aliquo modo ad rone rone se tenente ex parte
rone rone, quin dicitur, Deo ee aliquo modo, ut rone rone ee: qd
autem autem hony requirebat, ut Deus dicitur se ipso rone rone in illis.
Expone de rone Dei sic rone actus liberis rone, n rone
nony sui, nec nonny actualitate rone rone; d quod rone dicitur
fieri nonny pro existenti, et rone hinc argui negat nonny rone dicitur
a rone nonny stentur terminative, quod modo se rone rone
rei in locy dicitur lumine rone rone rone rone, n vero nonny
lun rone rone, atq; itery de nonny rone rone rone rone rone
rone rone

24
Quarta 2° utq; Deus ignoscit creaturas ex se ipso, l se ipso

Creatur

Creatura non deum debet, qui utitur, operatur, utitur, a nobis respondere videtur, et quod supra dubium est debet, Deum esse se ipso creatura ignorare, si per hoc solum significatur. Deum autem, et ex se habere illam ignorantiam, sicut et quod ex se non deum esse debet, sed in se ignorare eo creatura, si per hanc locutionem, visum est, Deum esse ignos a creatura constitutum. Verum quod in hoc versu alius dicitur, ut intelligatur. Non est sensus, qui faciat in sensu creaturae. Et ipse est ignorantia creaturae reddat in sub sensu motu quocumque. Annona, in qua deus certissime videtur, et in invenit in Deo dicitur fortiter, talis utique qui sine aliqua imperfectione propter perfectum annotationibus ad omnium nota scire valeat.

At nec invenit in Deo dicitur virtualiter, seu duplicem fortiter deum ignorare, quare altera ab altera resultat, afficit nostro assensu, et probat ex deo: nam quod quod fortiter deum ignorare, necesse est, ut deo appropinquare utramque partem, utramque deum ad ignorantiam quid, quod pro illa deum ignorabile est, et pro illa deum ignorabile quidquid a nobis scriptum non deducit ex toto illius, et verum est, quod per illam fortiter ignorantiam, quicquid inde deducit, perit, et venter supplet non illa fortiter deum, sicut et ex Angelico magistro laudata sequitur quod 2^a de veritate, et ad id dicitur, ex parte ignorantia deo eadem ignorantia ignorantia deus, et ex Deo, et ex se dicitur, et in eodem quo ignorantia ex parte ignorantia, et in eodem Deo Veritate, et se dicitur et Latentia, quod in eodem intelligendi in eodem, quod Veritas, quibus et unum sit. In hoc in eodem concludit inter omnes Deum, ut Deum, et omnino eundem ut Latens dicitur fortiter, quod admittit inter Deum, ut Deum, et eundem ut Latens. In hoc dicitur fortiter deum, et in eodem distinctio solum rationi, tamen sit sicut regna dicitur veritas, in eodem in Deo, et nec distinctio rationi admittenda est inter ignorantiam, qua Deum se ipse ut Deum ignorat, et qua semetipsum, ut Latens invenit, et in eodem modo, et in eodem adversarij de ignorantia relativi ex dicitur, et in eodem ignorantia creaturae ex Deo, opponitur aperte Angelico magistro, qui ita dicitur, in eodem ignorantia est dicitur art 1^a, ubi clarissime in eodem dicitur, Deum qui se ipse in eodem ignorare propter verum ad id dicitur, Deum in eodem ignorantia per eundem quare quare ignorantiam, effectu, et in eodem ignorantia in eodem, et in eodem et quare.

V. idem in Prologus magister
 hec

In agnoscendis illis, ut extrinsecus de divina trinitate vobis notissimi
 supponi: et quocumque signa in aliqua admittit in ordine ad ag-
 noscibilitatem et signa necessariam, et stringentem, itaque stringentem duplex
 signum absolutum, videlicet actus ordinatum, nec de alijs satis obij. in-
 ter disputat: nihilominus tenet innumera solutio: neque sic diuisio
 de illis diuisio signa, ut illi quod hoc habere commendat sit inter for-
 miter diuine scilicet, et proprie inter terminos, ac denominationes eiusdem
 simplicissimam fortiter, utque quae est plenissima, actualissimamque fra-
 sciendi oia, et necesse, et stringentem absolute, et ordinatam, prout ipsa fuerint.
 scilicet: unde scia polij huiusmodi, et actus sciendi non profuit de scia
 scientia diuine, nec scia Media, et diuisio ab scia polij, de eadem
 simplicissima fra propendit ad polia, existentia, et futura, siue ordinata
 siue absolute, per hoc proprie, quod superueniat hanc, seu notat
 necesse ad sciende propensionem: leperis, qui enim per multiplicata illa
 signa nulli diuisio, profuerunt, nisi ex parte obij, quatenus co-
 rumpit aliqua incerta, alia creata, vnt, aliqua noua, et stringentia alia,
 et alia demum absolute, et alia ordinata.

Quaeritur, an, et quatenus Deus
 negat, tales, sicut Chymera, et quocumque alia delusio, menti figmenta ag-
 noscit: et quales oia huiusmodi diuine in aliqua sensu proprio potest
 certissimam, et in eorum ignora, alterum modum in se, repugnare alterum
 Deum, pluraque pariter fieri a nobis: et id ipsum aperte innumera
 videntur Argumenta ad Rom. 4. dicentem, vocat eum (Deum) que non
 agnoscat, que non. Videantur Ang. 1. hic art. 3, et 10, et 11. et 12. et 13. et 14. et 15. et 16. et 17. et 18. et 19. et 20. et 21. et 22. et 23. et 24. et 25. et 26. et 27. et 28. et 29. et 30. et 31. et 32. et 33. et 34. et 35. et 36. et 37. et 38. et 39. et 40. et 41. et 42. et 43. et 44. et 45. et 46. et 47. et 48. et 49. et 50. et 51. et 52. et 53. et 54. et 55. et 56. et 57. et 58. et 59. et 60. et 61. et 62. et 63. et 64. et 65. et 66. et 67. et 68. et 69. et 70. et 71. et 72. et 73. et 74. et 75. et 76. et 77. et 78. et 79. et 80. et 81. et 82. et 83. et 84. et 85. et 86. et 87. et 88. et 89. et 90. et 91. et 92. et 93. et 94. et 95. et 96. et 97. et 98. et 99. et 100.

Difficultas est tota de
 vobis, in modum quo Deus hoc oia (scia facit loqui) ignorat eam
 in partem dependet ab illa obiecta magis, que difficultat, in qua vobis
 vultis potest huiusmodi ludunt circa vobis: negat, sub quibus
 vultis descendit, et quocumque Chymera, atque entium rationum: quocumque
 huiusmodi placet, in nouo vobis pauca vobis, supponendo prout in
 huiusmodi lib. de huiusmodi Ang. 1. hic art. 3, et 10, et 11. et 12. et 13. et 14. et 15. et 16. et 17. et 18. et 19. et 20. et 21. et 22. et 23. et 24. et 25. et 26. et 27. et 28. et 29. et 30. et 31. et 32. et 33. et 34. et 35. et 36. et 37. et 38. et 39. et 40. et 41. et 42. et 43. et 44. et 45. et 46. et 47. et 48. et 49. et 50. et 51. et 52. et 53. et 54. et 55. et 56. et 57. et 58. et 59. et 60. et 61. et 62. et 63. et 64. et 65. et 66. et 67. et 68. et 69. et 70. et 71. et 72. et 73. et 74. et 75. et 76. et 77. et 78. et 79. et 80. et 81. et 82. et 83. et 84. et 85. et 86. et 87. et 88. et 89. et 90. et 91. et 92. et 93. et 94. et 95. et 96. et 97. et 98. et 99. et 100.

notis

Uocerby, ut inueniuntur et alijs dicitur in ut dicitur, seu per se proprio
ceptis, negantur eiusdem ueritatis realiter in talibus em. & talibus inueniunt.

Secundum dicitur

1° Deum ignorare ea que non sunt in re, quia non sunt in re, sed sunt in intellectu, et igitur
negantur, & affirmantur, quales inueniuntur in eis, & ita dicitur, quod per se, ac e contra
Deo affirmantur, et uidentur contra positum: uisumque autem hinc sequitur negari a
Deo apprehendi in ista entia, et itaque certum fore quod subij afficiuntur
ut nobis frequentissime e.

2° Nec dicitur Deum ignorare usque ad apprehensionem
actus nam fingentes, & simpliciter sine falsitate, ut dicitur apprehensionem
cauentis, negantur, & affirmantur, & ita proprie fingentes, unde dicitur affirmari
cauentis et per se, inuacibus conuenire, et sic de alijs: & contra horum ac-
tus apprehensionem stare nequit, quia ignorat eorum obiecta, et preter
se representant: q. Non inquit hoc dicitur, quia Deum istos actus
non se ignorat, ut a nobis proponitur, & simpliciter quod inuenit penetrat,
atque respondente quodquid e in illis. Quod quid hoc opus sit, quod apprehen-
dit, & representat positum cauentis, aut conuenire, & grece representat
de illud ty ee inuacionale uisum in nati ignorantibus, et cogere ad ne-
ganda, id est, iniquitate ignoranda actu illa non impertor abentor,
atque etiam fingentes ee.

Inde audiendi sunt Philosophi, Alexander,
Franciscus de Lugo, Lazarus, Strada, et alij dicentes. Deum habere igno-
rantiam affirmantem negantem sicut et huius, tenebre si in aere tertia nocte, huc
egit, et de alijs, quia abas non potest definire carentiam, atque chimae-
ras, proponitque plures proprietates siles illi inueniuntur in sacris
litteris quo ty sunt locutiones diuine si quas proprietates requirunt

Non inquit audiendi sunt, quia ut ex dicto patet, in uerbis non aliter
dicuntur siles proprietates, que supponenda sunt eandem ee inproprietates
negantem representant impertor non sciendi modis. Preterea cy nihil sunt
sua ueritate, non delatione possunt ty ee proprias, & per se inuacionaliter
accipit, non siles definitionem representant, cuiusmodi appellare non ee fore que
negantem. Denique, quod proprietates, siles inueniuntur in sacris litteris arguunt
siles inueniuntur in mente in Deo, & quomodo Deum nobis proponere

7

no, ut ita loquar, cōtinuare illa que longe sceleratior modo ipse dicitur
atq; eius intro se requiritur in pūllitū illū, atq; unio, quæ oia dicitur scire.

Ne
propterea sensu ponantur illi Spīcula, dicitur 2^a de Scā, de 2^a scilicet
me 2^a lōkē stabilitūq; stidentū signū, quæ Deū profata oia scire
est, nō est fortiter negatū; ty 2^a qd nec scire negatū, iudicatur
quatu in presentū requiritur; nō enim Deū utiq; scire signatū 2^a de
illū text. iudicū) ē fortiter de dicit, seu dicitur unio ab alio.
D. huiusmodi signū Deū requirit, nec scire, nec dicitur in
scire docent theologū. P. Ita sic ut 2^a ty 2^a qd profata signū
tū est scire, inaccessus nō ē possibilis; carentia tū nō habet et.
Et sic de reliquis: ty vero ad scire signū, videtur necesse, utiq;
scire iudicū, et carentū signū scire, solū scire, sicut scire
impedire et nō posse, et scire in Deū nō scire, qui pro
de profata iudicū negatū solū habet equivalenter, qd scire ma
la pro bona, et per tū tū dicit scire, ut docet et. Ita
sic aut hō, hoc ē, Deū videns tū in sua oīa, et nō alibi
proinde se habet, ac si sciret tū, et apparet unio tū
equivalenter tū negat.

Non inquit scire ingenio theologū: ty qd
propter loquēdo videtur scire tū in oīa, nō ē negare illū, et tū oīa
ty, et ex tū scire nō videtur aliquid alibi, quin iudicū illud negatū
scire, nō ē ty qd modus quo Deū scire negatū scire, nō ē
scire, nō per negatū se tenente ex parte actus, et negatū actū, d. per
negatū se tenente ex parte oīa, seu negatū illud, et negatū se
mūdo ad epū.

scā n

Neq; funda in dicitur urgent: nō scire qd nō stat in Deū
scire affirmatū abiq; dicitur pūte ty scire pro quæ nō iudicū, nō
nō statū scire negatū abiq; dicitur pūte ty scire pro quæ nō iudicū, nō
pūte enunciatū nō negatū: igitur scire Deū enunciatū affirmatū
nō enunciatū, seu scire, et qui nō qui in dicitur scire inter
cedat, aliqua cogula pariter negatū, et nō scire, scire nō ē,
quin in dicitur scire illū modū dicitur. Non scire ty

99

quod signum. Sed negant esse lucem nisi esse emanativa. In modo
 simplicitate negat eadem; quare non est sicut propositionibus recensentur
 ab altiori processu. Eminentiori modo negat solitudo inaccessibilis et
 esse cuiuscumque casusque, seu negationis. Ita ut negatio afficiat etiam ipsum
 subiectum potentiam, et existentiam, quae late patent circa dea
 illa, quae non prius potest, sed per modum entis et apprehendimus
 ut de eiusdem aliqua loca negemus. quare. Sed illa non ultimis
 modo nec equivalenter dicitur excelsus non est solus, casusque lu-
 cis non habet esse, et certus si tantum solus, et non est lux.

Cada diffi-
 cultas scitari dicitur a theologia circa mala, ut talia quod in tra-
 pte si discepta, negat mala natura, pene, et culge, oia q. igno-
 ra a Deo fructe et rone certissimi e, ne de primo genere capi-
 entis. Si dicitur, omnino scit, antequam fieret, de 2° genere
autem. Amos 3. sic malis in civitate, cum non fecerit Dominus,
atq. de 3° genere. Psalmo 50. et malis sua se fecerit, at Job 34 videns
iniquitatem eorum non videbat; deinde mala non sunt, sed per-
 mittuntur a Deo, mala pene in vindictam delictorum infliguntur ab
 ipso, atq. mala culge procedunt ab eisdem, nec fieri possunt a creatu-
 ra, nisi illa permittere: quae oia eorumque signis existimare sugges-
 tunt in ipso. Modus autem permissi ignis aditum debet esse
 dicta quod statuat distinctio entium malorum ut talium; ne ea
 fructe existant in genere ignorante vitia aliam entium;
 et inima negat, si in privatione existant. Quod autem horum rerum
 deinde sit dignitate non presentis instituti.

Disputatio 6^a

in remissa disputatione scientie Dei, arguitur de neces-
 sitate existentie rerum in eternitate, ut intui-
 tibus videantur a Deo?

Sec. 1^a

Propositio scilicet Dei multipliciter.

Aliter scilicet Dei in se simpliciter sit, et proprie in se desit

na generis frax, et actus cognoscendi propter multitudinem tantum rerum, que sub
illa cadunt, variorum atque diversorum eorumdem status, multiplicata tantum
in sacris litteris ty a dicitur, et Theologus, no minari dicitur, quod per se
multipliciter dividit, et in modo pretermissam divisionem eiusdem in sciis
Dei, atque Creaturarum, ut eo supra dictis notuimus.

Scientia simpliciter intelligentis, et Divina. Scientia simpliciter intelligentis, ita dic-
ta, quia habetur a Deo ex se solius sui luminis intellectu, et ab aliis
ullo respectu ad voluntatem eiusdem; quia a nobis dicitur tendens in seipsum
obtus unitate cognitionis nre simpliciter abstractivae procedenti, et illa, que tractat
ad creaturas proprie ab eorum existentia, seu existentia, neque quatenus
neque ad quod terminatur, neque existere, neque non existere, sed quod ex se non potest
haberi, nempe esse potius, quod non est, ideoque opponibilis tantum ei affixio, quod est
negatione existentie illius. Et in hoc sensu hoc scia appellatur abstractiva
a pluribus et 2° de lib 3° de Anibus, Cap 3°, in 2°, in
quod magis utrum ab inferentibus abstrahatur, et omnia et singula distincte
procedat, neque quod diffuse tendat et clariora sit proprietas appella-
ta non semel a dicitur, et etiam ab Ang^o Boetio quod 2° de Deo, aut 2°
ad Py. Scia Divina; neque dicitur quod obtus sui per aliam speciem
aut unitate alteram attingat, et dicitur rerum proprietas, quibus ab eis
non accepta species sit, atque representatio sui propriis igitur conceptis,
quod ut talis procedit ab existentia, et non existentia rerum secundum
videtur in hoc sensu solum intuitu creaturarum potest appellari et scia sim-
pliciter intelligentis.

Scia Divina est illa, que ultra quidditatem ipsam existentiam generalitatem
ut aliqd exercit, in propriis eorum presentitate, ut si sit logice
2° de lib 3° affrat, dicitur visionis Divina scia, atque intuitiva quippe
corporalis analogia sui corporalis rei tantum in se existentis, atque presentis
peripientis.

Ex his citat 2° de lib 3° Divina includere sub simplici intellectu
hoc est etiam insinuat 2° de lib 3° in 2° de Deo, quod 2° de Deo, in 2° de Deo
videtur ad quod quatuor temporis dicitur ex se, ut presentis, et non
de quidditate, atque presentitate, ut in se ad se tantum existentem ab
se, quod sua propria, et in se existentem, atque presentem actus

divini stringentes, tamen plurimum eius sit eiq. simplicis indeligen-
tie ad res. nungq. existens, quareq. potibiles restringere, nq. dnuandi
denominari, n. includat solita, et quicq. contingit caritq. fexararou
bre fex, seu mutationis. d. q. si illius veritas affiat, plurimq. necio
suffragaret simplicia intelligentia d. potius negat existentiq. xcy illay.

Constat

2. oby recipientia per unq. sig. id. oio ee, et status eundem (qui nil aliud
e, q. q. ratio ad eundem) ut genus dixerunt, indeq. quodq. modis oby ut affia-
tu latiusq. sic, ut pariter dixerunt, nq. quon. soly affiat, et quare ee acty,
ut posterior affiat unq. egas et actu ee. Preterea hie plurimq. que alij
asserunt n. satis oportere, ut pte que hocam illq, quonq. decernunt, in qua
dixerunt de future identitate, eia Creaturay ab eandem exista.

Quoniam tamq

hic, utiq. dixit ita adquea sit, oemq. Sed sic circa Creaturas com-
plexioni. non dubitandi, quod aliquis negandi sufficiens ratio. vna
e. dicitur stringens dicitur nata, seu que oby stringere sub aliquo hypo-
tosi dicitur quod, n. tam inferenti dicitur affiat, communiq. out usu
preparati vnaq. sua dicitur appellati. Affiat vtilitissimus flexio
predicatione ad quos etia quonq. ita pertinet, quicquid reclareret
dones, nam etia ab illis admittit sua dicitur affiat operum futu-
ra dicitur. Et sub ditione predicationi Christi Domini, apud eandem
quodq. dicitur subdite absoluto, et obdite ditionato in dca, propterea ne-
cessario vnaq. accedit vnaq. Alvarez, tamen sua dicitur horti ruzatui-
tione et lib. 1. vngoniony, Cap. 1. fateta, prefatq. sig. a decreto de-
pendentis dicitur, et per se, nec ad sig. ditionis, nec ad sig. simplicis
intelligentie spectare.

Igreo huic sig. sub sua simplicis intelligentie
comprehendunt Locutiones Jelanonim, Tarques, Valentin, Mirabal, Llan-
tus, et alij eo qd. illius oby, ut affiat per illq. n. d. q. intelligentia exi-
tant absolute in aliquo tempore. dicitur. Estia Dominican, et naates
etia quicquidam cy. dicitur. Cap. 2. de sua ditionata Cap. 3. docent
egad. hestitens ad sig. ditionis qd. ut absolute n. proponat oby sui
existens, quatenus quicquid superioris attingit. Hypotesim sub qua
illud existet necesse tunc quicquid, et illa oby affiat respicit.

ut

ut existens sub ea hypotesi, deinde e parte momenti, et oio vocale in quo grande ut alia sequi intencioni dicitur magis rem explicare: nimirum si obij Scijs simpliciter intelligenti ita auerata ee pole, ut apper-
 berent qd nunquam erit, diuendi nexio erit sub ead. pprehendi Scijs
 Medij pprehent illi, cuius hypotesi reducta in acty: si vero a strano
 obij emary existens latius usuzpeta pro eo n, qd e plusqna pole expe-
 tabit ad Scijs Divisionis: nec enim hoc titulu, d alio longe diverso scia
 illa Media appellata e, ut statim adnotabitur.

Qui putant etq alii huc utus
 Scijs, qua semetipq Deus agnoscit ut appellata Divisionis. Cui D² 2° 2° 2°
 de Amibuto Cap 2, et Alaxer lib 2° de Puritat. dicit q, quibus acce-
 dit Mantoria, dicit h^o, Sec 6, t reus, ut inuicem videtur. Hic quem
 ptereaq imitata qup 2^a de Text, art 3 ad h^o dicens, per Scijs huc
 Deus scire n dicit, nisi que sunt extra ipm. Iam quomodo dicitur e, qd
 Deus semetipq ut existens, et quid quod maxime nexio agnoscit atq
 intuat. Fundamty sentp posteriori e, qd Perihagoria ita cuius
 inventio habetur Mag^o Ang^o decumpla sit a vnu corpore qui in part
 nisi in illa que contra ipm existunt. Fides itery, que n de se, d de toto
 intutu, in qua probata corapi pxiore sentp loquendi mody; ty ga
 In h^o illi ad 3 nihil prohibet, oem Scijs Divisioni dicit, qd magis urge-
 re debet verq Scijs Dei intative; ty ga frequentissime tunc
 etq rothorice existendi oueruant ad significandum plusq illud, a quo
 sampte n, pmissere videbata: ty demy, ga etq diuine corporati dicit
 Speculo semetipq videre pt.

Dividit 2° in Scijs nexiq, atq, stringenti. illa e,
 que versata circa nexia, sicut illa divina, sive creata sunt; ptereaq nexio
 etq ponominate Deo spectat. ista aut e illa que gener mag entitay
 nexia sit, denominative tamq stringenter inventa in Deo, sicut versata
 circa illa, que ita existunt in hac providentia, ut potuerunt abola-
 te n existere, et oventer n affari a Deo.

Hic Scijs ita stringens subaltu in
 Scijs Deo libery, et n libery: Scijs Deo libery n ita apperari, qd ut talis, et
 pener explicity subitve libery sit: hoc enim in vnu n yfati actus separa-
 ty; d qd sequitur obij Deo libery, sicut supponit alioq deus libery
 Deo

Dei subiecto existens: quare in hoc sensu in sua ditione stare usua-
 gata, seu absolute affirmari aliquid obijungi, tamen si nobis liberum
 Deo pariter liberum aut: quia ut omnino supponit decretum collatum le-
 beatis, atq; preparativum rigore: atq; inq; ut nominis ditione sua De-
 dia contra dicta reflexa, qua videlicet Deum ignoravit quod ipse ad
 eperans decreverint sub hac, lilla hypothesis, utay qd. dicitur Deo
 auxiliy, qd de facto ei dedit ad penetrand, se illud provideret ineffe-
 cas ipse Deo, obijungi liberae, qd illius obij, et ypernet exercitij ditione
 libertatis qd foret in ea hypothesis. Si vero, qui exercitij subiecti sub-
 ve modo ne, quodas, qd facty sicq; liberay dicit n. debere, et quare
 de sua moveri, et insuper, insistentem procedat ad omnia mody loqu-
 ay, non que sua media directa, queq; circa actus libero Creatura
 veritat; obijungi sua nature libera Creaturae dicit dicitur, et modo se
 teneat, atq; explicare procedat, per hoc licet loqui ut volit, sua
 ipse hoc nullatenus libera neq; mediate trahere sua qd insense
 admittat. Et tunc, qd hypothesis, circa que exercet divina libertas
 suscipere per illa attingit, e celebri illa vati sua ditionata
 actus liberoy creaturae, et receptivimo scripturae, et, atq; anti-
 quary theologoy. Ratio in luce faustiniy a S. Ludovico
 de Molina potivimo exuta, et feliciter ad recordig divine gra-
 tie presentie, atq; predestinay ay libertate creat. ab unives-
 sali ditionati sola innumerig alij propugnata

Ille nominis stri-

genter invenit in Deo, qua parte affat hoc auxiliy fore efficac, et ut
 ut nulli ditione decreti liberoy emigit, et insuper ex parte ditionate
 in libero, d. creaty libertate coactiy fonte propiact, prefereay sua
 qd ditione appellat, qd aliquid gartingat sicq; nexy, seu naturali
 qd nominis Deo sine ulla sua libertate operat, et aliquid etig de sua
 libera utray, qd ditione Deo operat, et aliunde qd sua nay impen-
 ty, ditione insuper reay creatay ditione mody, mody toy inter utig
 illig ditione tenet, quatenus ditione ut ditione post sicq; Mexig, et ut libera
 Deo aut, qui sicq; liberoy ditione, gortensa illa, et p. ditione ceta in sub-
 ditione ditione, et ay sicq; ditione ampliony tractaty postulat, nil ul-
 terius aut p. ditione d. ditione.

Secus dividit in sig. simpliciter notitiam, et approbat. Illa dicitur
respe illorum obsequii, que divinae benevolentiae in merenti, pro seque, illius simp-
licitas in debet explicari per exclusionem intentionis, seu affectionis existentis
sui obsequii, id per exclusionem divini affectus, et dignitatis sibi, ut a Deo am-
te. Scia vero approbat, ut pro ipsa sonat dicitur respe illorum, in quibus Deo
sibi optaret, et que digna et a Deo laudari, approbari, atq. amari. Et ideo
frequentissime in Sacris litteris dicitur Deus in videre, verere, atq. ignora-
re que odit, atq. detestatur, in qd. illa in sciat pertinet, id qd. in probat, nec
deligit ipsa; et in hoc sensu dicitur ab Hieronimo mundi et vultu eius ne vi-
deant vultu, nempe, qd. in libenter videt, interpretatur. Ad id. Ad
my. Ad alia hoc declinat a me Indignum in approbatione; hoc e, in omni
Dicitur in approbatione, in laudatione, in vultu placet; et ut alia sine
numero pretermissam, celeberrimam e illud Doctorum Cap. 29, saltem tremen-
dy, necis vos, seu, ut declarat Auctor in epistola apud my. Ad aliam
in vultu in vultu signaculo spiritus sancti.

Cum hoc dicitur, communis
et ad Theologum serva firmitate, minus certe, apud Mag. Alvarez
lib. 2. de Theologia disp. 6. de visione, dicitur sit, sig. approbat, et
scia visionis, ex quo confundere, illud extendere usq. ad peccata horum
que peccata reprobare vult, atq. damnare, in laudare atq. approbar. Nec
sufficere debuerat ad id accedendi, qd. in Theologia huius, art. 16. dicitur, sub
sig. Dei practica, cadere mala, sicut, qd. vultu subiungit. Ad id. ex
causam, et vultu et infringent, et Alvarez. In quibus permissis, in
dicit, et ordinat ea, que simpliciter et ad venis, et ad essentiam
vultu: et scia Dei solum e practica, et approbat, respe permissa dicitur
vultu, et que facta ordinavit peccatorum, in vero respe conyug.

solo scia visionis, que obta bona, atq. honesta spectant, an enim
scia simpliciter intelligentie, que respicit quodlibet alia per se, qd.
de facto placet Deo in lucem educere, dicitur sit scia approbat, dicitur
putare inter Theologos, et tenet. Ad id. lib. 3. de vultu Cap. 2. in vultu.
Vultu defendit Montoya disp. 18. sec. 3, in quest. minus vultu pla-
cet magis loquere. De hoc sig. et in vultu verba illa Genesi
1. unde nomen sig. approbat, dicitur in vultu, et vultu dicitur.

causa quae fecerat, et ex eo videtur bona: huiusmodi quae approbare ex vi 63
nominis nihil aliud significat quae veluti boni rationem habere id
quod factum est: quod deum approbationem proprie loquendo ea sola spectata, quae ab-
solute continentur, atque laudabiliter facta sunt. Hic refert, deum approbationem causam
reari in infrequentia appellari; causa vero reari proprie in ratione, et
imperfectis intelligentie sua est; nunquam refert hoc; quia etiam sua ratio
in causa reari dici potest, quatenus sua simpliciter intelligentie causa
de sua ratione efficiunt; praeterquam quod sua approbationem dicitur causa
reari, quatenus bonitas, et etiam supponit divinam benevolentiam circa
productionem reari; sua vero supponens talem benevolentiam. Per rationem
vero est: iam ista simpliciter intelligentie, in tam approbationem est sui ob-
iecti, quae representativa obiecti quod si decernatur a Deo, dignum erit divi-
nae approbatione, et ideo sua approbationem potius in actu, quae in ac-
tu vero dicitur exerceri, praesertim si creaturae quae volens, ut fluxu-
m fortitudo nulli Dei amoris terminat.

Deinde de in suis practi-
cis et speculativis: proxima enim sua Dei representat ab eorum operabilia
suis. modo illi efficiendi, quod quod et progressu ad operum practicum dicitur
de debet nihil: representat unquam Deo, oisque ipsius perfectiones quae tamen quoniam
Deo ab aliquo, requirit a semetipso effici potest: quod respicit in practicum,
et speculativum suis habet. Hic refert, quod Aristoteles putavit, nominem quae
sua Dei etiam reari sui ipsius practicum dicit, quatenus dicit ad eorum amo-
ris: quod etiam amor ideo in solis nexu est, reari etiam ois a se, et ideo et in
septo, ubi et fortissime identificari sibi dicitur cognoscere, nullo tamen
sensu fit ex directione talem cognoscere: quod et dicitur in cy Opiedo fuisse
Antonio Bernado, et alij fuisse cognoscere practicum, quod operationibus enim
necessariis atque necessariis, dicitur tamen. nequit reari dicitur amoris, ut
tendentis in ipsum Deo. In vero ois opera Dei in eorum referuntur
ultimo, et quae insuper sua Dei modo speculativum, ubi et tunc nobilitatem
suis, ubi sua Dei absolute speculativum potius quae practicum dicit
incertum, tamen quae quae etiam practicum vit per modo providentiae quod
actu liberam Dei et per modo primum ad id quod opera externa

dicendi modo dicitur in practicum ubi magis in quae probat, et in huius
Alo hoc

dist 38, quod libet quod divina voluntas per se extendit sibi recte facta et totius
honestati regit. Et quod alius decreta procedit et per omnino dictans
hac faciendy et eligendy, ut ad omnem proprie practiq. expedit. Simili
eo parte videtur Doctor Montan diu. 6, paragraphi 3, regere in Deo
sicut practiq. per modum providentis episcopi, qui in die dicitur non ignorans
the operationes ad honestatē sponte, et sicut admittens providentia economica
atq. cibitem, quatenus ad eundem honestati namq. creaturay. actiores
producit. Invenitur tamq. et oppositū expressū sepius habetur in Sacro
Vocabulo: nō Sapientia dicitur, sapientia dicitur huiusmodi, et Robertus
3° Domini sapientia fundatō tenet, stabilis et cōs. providentia et it
attingit a fine usq. ad finem fortiter, et disponit via suavis.

Accedit ratio
tq. facti, quod efficax: nō Deo quidquid operari ad extra efficii debet
potius debetur ad efficiendū illud, sciens quod per modum tenendū in pro
ducenda illo opere: q. quidquid ad extra operari efficii potest omnino
practica. Ans extra dicitur, et sa. o. innegabili, et nihil proficiat
ad omnino proprie practiq. ponit desiderari. Duplex oppositū finem
nullius momenti ē; 1° q. divina voluntas ita ē Regula totius honesta
tatis, impotensq. amplexi aliquid, q. absolute deditur, ut scilicet cog
ticipet, et itiq. fortiter includat omnino dictans modum operari efficiendū
et honestatis servandū in illo efficiendū, quoniam imo h. ab hac facti
inclusionē habet et fortissime regulę rationalium. Et q. nulla
precedentia illius determinat ad actū, quo voluntas divina se dedit ad
operandū, requirit ut practiq. dicitur. Sufficit, qd. in voluntate sit se de
stante includatur, ita ut non eodem modo d. u. Sic ipse procedat: quod
quod qd. supra dicta admittit qd. et debet prioritate aliqua mo
dusq. actus liberay. divina voluntatis propter terminatōm itingentē
per quod illi splenda, et impunita eodē sensu procedit in Deo regē
ho. dictans, atq. providens modū in suis operibus tenendū, ut ad
normay. iusticie, misericordie, liberalitatis, aliarum. natura sponte dicit
merito cognitio, qua Deo recipit a nobis regulam ad ^{amorem} ~~modum~~ loquē
nem, ~~non dicitur practica~~. Ita Averroes in 4° dist. 35° art. 3°, dicit
operibus probabilē avertit ubi supra dicitur. Nota: qd. quodquid nō
de sententia alibi profi. avertit, facti qd. quod dicitur respe. eorum

que naturaliter et necessario sunt amor. Quia nec per rationem unquam
limitat: a nec per diem per se, seu per se in directione cognitionis practi-
ce. Quia tamen, an eius denominationis sit, practice, sicut potius, et quia
sunt diu simplici intelligentia, in qua disputatur, et ibi de dictis
ideis aliquid tractetur.

Deinde videtur deinde in se, per se, et memo-
ria, sicut dicitur, eius nomine modo intelligatur, aduocata fac-
te, explicata dupliciter potest esse membra, et cui divina notitia sub
eo dupliciter membra in se habentia. At dupliciter hoc ultimum mem-
brum in se videtur, videlicet, in se, quod memoria intinuat videtur ac-
tu recordationis eorum, que obliuioni tradita erant, in quo sensu
dicitur, videtur, necesse est, igitur, idem spectare poterit, quatenus signi-
ficat, videtur, ut, si fuerit, cognitionis eorum, que in se in se spectant
in se, sicut, si fuerit, dicitur, regu eorum, que in se in se, dicitur, aliquid,
et per se, frequenter, et quod, ad se, non se, et Deo, spectant, et fuerit, dicitur,
quod, in se, dicitur, non se, presentissima, ut, duplex, hoc, videtur, in-
telligatur, in se, sciendi, oio, e, quod, ut, in se, presentia, quod, res
se, apud, Deo, substantia. Sic, quod, presentia.

Sec 2a

Ita Deus proprie ab eterno intuetur res aliquas
in se, necesse est, eorum, physica, presentia
et et in se, Deo, et, in se, existens.

Ad idem tempore, aliquid, existens, et ab eterno, intuetur, seu, obtine-
re, ad, in, se, videtur, et ab, eo, ab, eterno, et, quid, intuitus, per, quod,
videtur, et, in, illud, Eccl. 23 Dominus enim Deo, antequam
crearet, in, se, agnita, sic, et, post, se, factu, respicit, oia. Eadem, inu-
ent, in, existere, ab, eterno, ratione, proprie, duratio, et, ut, dicit, dicitur,
in, in, quod, mensura, dogma, et, Catholice, definit, in, sci-
tis, clarioribus, Cog, hinc, de, Summa, hinc, et, fide, Catholice,
ca, presentia, et, in, hinc, verbi, loquens, ubi, dicit, in,
presentia, et, in, dicitur, et, tenet. Inuergit, ratione, sibi, dicitur,
ostendit, in, quod, videtur, et, in, presentia, aliqua, creatura, ab, eter-
no, presentia, et, in, dicitur, de, facto, nulli, fuisse, ab, eterno

productis, necesse quidem temporarij modo p[ro]p[ri]e nulla quod ee potest
que n[on] ponit pariter tempore produci, & nulla fuit ab factis ab eter-
no, necesse proque dicitur, nullaq[ue] e[st] p[ro]p[ri]a que n[on] ponit absolute ee,
quin sic sit ab eterno; ans certu[m] e[st] et sua equ[e] clara e[st] q[uo]d e[st] evidens
Nemoq[ue] n[on] ee, nec posse ee eternitate.

Item aut[em] quicquid in aliqua tempo-
re supra existente, n[on] potuit hoc igitur n[on] potuit ab eterno nec dicitur
eternitate quasi p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a sua sentia et ad sui p[ro]p[ri]a habentis, tan-
qu[am] in aliena, et super eadem mensura op[er]is e[st] satis celebrat[ur] Cal-
tani ad art[em] 13[am] b[er]n[ard]i qu[er]it[ur] qu[er]it[ur] ibid[em] facti a nullo, qu[er]it[ur] igitur videtur
verbo, l[et] s[er]mo tradit[ur] igitur ad latine 13[am] annu[m] in studio D[omi]n[ic]i
sp[er]is, tandem sibi illud n[on] sine nomine D[omi]n[ic]i meditant[ur] p[ro]p[ri]a
illius articulo, id[em] de feru[m] d[omi]ni s[er]mo igitur s[er]mo s[er]mo s[er]mo s[er]mo
tam si n[on] g[er]it[ur] difficile p[ro]p[ri]a q[uo]d est solida ut notat[ur] Nostri
Celestia v[er]ba p[ro]p[ri]a dicitur ab p[ro]p[ri]a. Ceteru[m] v[er]ba ante Caritatem qu[er]it[ur]
formidolores ill[is] tradiderat Capreolus in 13[am] dist[inct]o 32, qu[er]it[ur] 13[am] p[ro]p[ri]a
notat[ur] Archid[em]us, et igitur in 13[am] dist[inct]o 32, qu[er]it[ur] 13[am]

Cam[er]u[m] m[er]itu[m] t[er]m[in]at[ur] dicit[ur]
Dominicani p[ro]p[ri]a 13[am] Arayo igitur loqu[er]it[ur] Angelici D[omi]n[ic]i d[omi]n[ic]i
num[er]u[m] op[er]is, qu[er]it[ur] Egidius Charnanus auditor. N[on] igitur d[omi]n[ic]i d[omi]n[ic]i
de s[er]mo inter conp[ro]p[ri]as Angelici D[omi]n[ic]i, et dicitur Dominicus dicit[ur]
Galatij dicit[ur] in oratio part[em] 22 annu[m] in studio D[omi]n[ic]i sp[er]is dicit[ur]
qua[m] 13[am] art[em] 13[am] dicitur pariter ee alieng a fide, et mente D[omi]n[ic]i qu[er]it[ur]
ut ille ibi assent, n[on] qu[er]it[ur] s[er]mo s[er]mo s[er]mo s[er]mo s[er]mo s[er]mo
biles, uno verbo tradere dicitur e[st] mens D[omi]n[ic]i, et in super[is] p[ro]p[ri]a, qu[er]it[ur] qu[er]it[ur] qu[er]it[ur]
cunt dicitur p[ro]p[ri]a d[omi]n[ic]i d[omi]n[ic]i tradit[ur].

U[er]o hanc sententia[m] qu[er]it[ur] super m[er]itu[m] dicit[ur]
difficili[ter] fateri feru[m] 13[am] dicitur cap[itu]lo 66, et Boetius n[on] intelligit[ur] aliqu[er]it[ur]
illius Latini eo op[er]a ee eternitatis et tempore utiq[ue] n[on] dicitur, sed
f[er]it[ur] e[st] satis ceteru[m] q[uo]d aliter Deus n[on] ponit ab eterno dicitur atq[ue] in
n[on] dicitur p[ro]p[ri]a. Extra scola uniuersa dicitur dicitur, et t[er]m[in]at[ur] f[er]it[ur]
Socretas scola s[er]mo s[er]mo p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a dicitur, et t[er]m[in]at[ur] dicitur
in super[is] ill[is] ee p[ro]p[ri]a dicitur ad d[omi]n[ic]i d[omi]n[ic]i d[omi]n[ic]i d[omi]n[ic]i
invarabilitatis p[ro]p[ri]a dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur

atque dicitur, in 1° dicitur P. immemores presentis ab adversariis
presentis Phisicis Verum ab eterno Compositum in tuitionem Dei
ab eterno in illa terminatum, imo positive concludentes similem
presentiam, ut forte quam si non inveniuntur, nisi in quantum
Dicitur sunt.

August. in Di. 1^a in Bogar. Quare aqua ipsum sunt
omnia? Respondet; quia ante quam essent omnia aut creatura
nota ei erant omnia: g. It sic ei nota essent non debent. simul ee
ab eterno Cum Deo, nec eo Rique gradu. a divina beatitudine. 2.
in ruga 2^a libri 2. ad simplicianum Cum acerte fate que videri
Quomodo scientia Dei atque intuitus non cadentia per momenta
ra temporum per que in modis variantur, atque mutentur Per
Creatas, que divinum incertum terminant, recedat ad modum
illum inofabilem longe a. nra Cognoscendo modo diversum, fco
totus Cuncta scit, et gignit, non debet autem ad idem modum
recurrere, si defenderes, aut Cognovisset hanc Per Phisicis
ab eterno in eternum presentiam in discretitate coe tanquam
in aliena mensura, secundum quam iuxta adversarios 1°
que aliquot sunt in tempore ab eterno in eternum immo
presentis. Vegetio lib. 11. de Civitate. Dei Cap. 20. dicens non enim
more nro deus vel quod futurum est percipit, vel quod
scit est percipit, vel quod presentis est percipit. It alio modo
quoddam a nostrorum Cognitionum Consuetudine longe
fate que diverso: si vero non aliter Per invenire nisi vlti
Phisice presentis, non esset Cui ex Cap. in Variabilitatis
non perciperet modo nostro quod presentis est. Sed Veniamus ad

Aug^m Mag^m quod dicitur 2^a de deo, aut lo dicitur quod longe positus in presentis
intu. percipit via intuitu atq. percipit, n quis ee ab eterna beatitudine qd ee.
Et ne dixeris qd Lalande to paxat significare disticta presentis
in pax. durationis, ut qd dicitur in Lalande dicitur. Sed dicitur ee
a peccatoribus, Aug^m Mag^m utin eximio illius presentis. presentis part
ante per via accendit in locu presentis. unde per presentis
via presentis presentis: qd quodammodo in presentis presentis presentis
ita intuitu dicitur significat presentis presentis presentis presentis

Aug^m Mag^m

re existentes, nisi quatenus hec sunt presentia per eternitatem Dei,
 et ab eterno, & si ita fuerint presentes ponet Deus invariabiliter illas
 ignorare et intueri, & easdem ignorare per modum incommutabilis. g. dicitur
 in postea non sua adversario, res aliqua existens in eternitate Dei
 // invariabiliter ab eterno in eterno physice Deo presentes atq; cogni-
 tentes: & ut Deus ignoraret, seu ignoraret enunciabiliter, quod est
 eiusdem affirmare invariabiliter existens, quod in veritate, quod in ipso tempore
 ad significatio per enunciacionem, seu potius eternitate, venit vel physice
 invariabiliter.

Proterea Deus sua simpliciter ab eterno intuitu sui, ut in
 presentes in ea presentia, et incommutabiliter, quod aliquis in, et in in aliis;
 & in eternitate Dei sua adversario, in aliquo presentia, & temporaria, &
 ut igno Dei intuitu ferat in illas, necesse est presentia illa
 physice ab eterno, nisi sola dubia ostendit, et tunc dicitur, quod tunc aut
 I ubi ita loquitur S. D. Deus ab eterno videt... rem esse in hoc tem-
 pore, et in deficiente, potestatem dicitur, idem ab eterno ipse videtur
quod tempore existunt, quod videt, et hoc tempore in quo est presentia
res, et rem esse presentem in hoc tempore.

Quodam modo hanc professionem
 asserit, et in intuitu Dei eiusdem intuitus eternitate inveniuntur que sit incommu-
 nabilis vite, tota sui, presentia presentia, ut theologia docent, atq; hoc
 in post hoc: & intuitus Dei, que aliquis esse incommutabilis, et ab
 eterno e: alioquin non sui tota existens. Sed Deus taliter quod res
 creati existant independenter ab omni physice presentia, quod illis ab
 eterno undecumque dicitur: quod quidam tunc humanis intuitu ad id presentia:
 g. illas intuitu Deus ab eterno presentia a presentia presentia
 de physice. Confiam id ipse res quod existens in tempore, quod
 hodie res presentia ab illa presentia physice habita ab eterno:
 & ut in illo tempore existens incommutabilis, seu intuitu incommutabilis
 quod ex parte sui requirit, ut tunc eg presentia, ut ex ipse sui presentia:
 inq; ad id idem requiritur quod tunc vere existat: & quod ut tunc e
 capax presentia presentia, que sit ab eterno: sed tunc in quod non sup-
 ponitur presentia presentia, ut existens ab eterno, & presentia ut existens in
 tempore presentia presentia ab eterno: & ut sit presentia presentia presentia

fere dum viverent erant physice presentes rebus futuris, nec res futu-
 re eius erant tunc physice presentes: ad videndum rem aliquam nec
 necesse, quod res via physice coexistat videtur, & sufficit, quod videtur, esse
 tunc contingat illa visione usque ad tempus, in quo est res futura, et quo
 quo coexistens videtur.

Argumenta Contraria.

Innuuntur 1° & 2° multigliciter ex Ang^o Boetio, nam si hoc esset id
 dicitur Deo non proprie videre diuina, sed illa de ipse presentia. Et ratio
 reus, d. quatenus eius intuitus formae ad externum in non prout in sua
 presentia; & Deus habet in totaliter presentia non de ratione eam
 quas habet apud se: & pro intuitione diuina, aliquid appropinquat
 male requirit, et videtur presentia physica diuinitatis ad externum; Veron-
 des, optime dicere est illis res creatas non esse proprie Deo presentes
 et illas rationes, quas et illa ratio ignorat creaturas qualitatively rationaliter
 et per simplicem intelligentiam: unde alterius requirit presentia reus
 utique physica non tamquam sit physice ad externum, & quae totaliter
 quatenus Deus ab eterno ignorat creaturas existentes prout in physice
 ce presentes in suo tempore.

Innuuntur 3° & 4° ad id dicendum
 recurrens ad eternitatem: d. ratione eternitatis & nullatenus & tota physice
 possunt fieri presentia Deo ab eterno: g. Veron des, d. 1° & 2°
 recurrens quilibet ad eternitatem non reus ignorantia, quia ubique dicitur non
 fuisse ab eterno, nec eternitate coexistens, ut videtur et in d. 1° & 2°
 art. 2. ad 3°, d. ad eternitatem ignis dicitur, nam la eternitas similiter in igne
 ter ad lineam ignorantiam et tamquam sita, per quod tota ignorantia efficitur, ut
 non existens, et tota sub existens pro se tempore. Sed audiam ipse integrale
 recitatus, et la diuinitas fiant in actu (haec est iniquitas, et in sua propria
 presentia) subiectis, non tamquam Deus subiectis ignorat diuinitas, prout
 in suo se sicut nos, d. sub quod sua ratio resensuata eternitate, sicut
 utique sui esse: eternitas autem tota sub existens ambit totum tempus, unde
 omnia que in tempore sunt ab eterno Deo presentia, quatenus presentia illa
 ad eterno dicitur, hoc enim videtur subiectis in se, et ex eo
 quod tota. Deo. Ignorantia sub existens ab eterno.

recurrens in Ang^o Boetio
 fuit

fiat presentia physica rerum ab aeterno dicuntur, eternitas tota sub con-
temo ambit totum tempus quia per hoc nullo inveniatur eternitas ambire
 dicitur vel de tempore. propterea ut verba ista sonant eternitas tota
sub existente ambire succedere totum tempus quatenus tota physice co-
 heretis singulis temporis partibus. sed hoc quod ille alio alij succedunt,
 ut ex quibus quis potest ad 2° ad 2° dicens, verba dixerunt temporis
que essent successive si ut ad veritatem ad 2° ad 2° attribuerit
Deo in quoque sua eternitas via tempora includit: in quo igitur pa-
rieta qui praeterit, praesens et futurum. Si vero eternitas non solum
 tota sub existat, sed ambire physice sub, seu includeret totum
 tempus, nullatenus foret numerari ^{temporibus} successibile, quia ubi
 est unitas, et in sensu in quo est, repugnat successio, nec in super se
 movetur quod subiacet 1^a sententia cap. 153, dicens, future in se
ipsum videt, cum sint eius praesentia eternitatis suae, et ut loqui-
 tur dicitur et cap. 154, quia eternitas sua praesentia totum tempus
attingit, et ultra transcendit, quia utrobique sensus est obus,
 et eternitas sui Dei attingere succedere de tempore successione, quae po-
 test ut in partibus temporis, et in rebus ille mensuratis, nullate-
 nus aliter in. Deo, aut ipsius cognitione, quae proprie sub ab aeterno
 non tota recedit, et mensura sub facit insonabiliter praesentia via
 unitatis hoc quod si actu in se igitur.

Inurgunt 3° ex 1° dicit 38
 quod 1° aut 2° ubi inquit, via stringentia in temporibus dixerunt
et aeterna praesentia videt, in tantum ut ab habentia ee in sua
significat et ut ab aeterno physice praesentia. Ideo 1° dicitur quia
 inter utrumque est medius, et quia unice intentus, nimirum. Stem
 ab aeterno non solum videre omnem intuitum stringentem, dicitur
 ipsa stringentia sicut ut si physice praesentia, non ab aeterno, dicitur
 tempore non esse post. verba ista subdit quia ab aeterno et tan-
 tum significat et proprie cap. dicitur ab aeterno videt uno intuitu, et
 videbit singula tempora, et rem talis ee in hoc tempore, et in
 hoc deficere. Significat non raemunt proprie physice praesentia se
 ut ab aeterno, et utrobique intuitum Dei sic rebus futuris ab
 aeterno coheret.

Inurgunt de hoc eodem 1° dicitur 38 dicens quod 2° de Deo
 aut

art 12. ordo dicitur intrinsecus ad rem eventus futuri n ee ordinis presen-
ti, et futuri d praesenti et praesenti, ordo inquit dicitur ordinis ad se
quiquis e scilicet praesenti ad praesenti unde ay visis dicitur scilicet ordinis
ne inveniatur, que e tota sul, et tunc totu tempus includit, neg aliquid partu tempus
deest, sequitur, qa quicquid in tempore geritur ut futuru, s ut, praesenti v-
deat: q oia s m hq nra praesentia physica rem ab eorum ut inveniatur n-
deant a Deo. Naga 23 male est antecedente debeat, sed ipse dicitur
ordinis oia s m hq, et oia veritates duplici modo dicitur ee ordo, praesentia ad
futuru, d e ordo praesentis ad praesenti. Et qa intrinsecus n ordinis in-
tra nri futuru praesentibus illa d videndo ea in se ipis n affertur
proprie de futuro, d in huius intuitu attingendo ead ut sint in suatem-
poris dista: quare ordo intrinsecus situs in modo agnoscendo q praesentis ad
praesenti, et n praesentis ad futuru; 2o qa coeternitas Dei ay sit coimplex
indivisibilis, atq tota sul talis indoluit, ut n ab eorum nec in eorum
te, qua n partu partu creaturae, d in tempore creato, in quo ille existit
tunt, sit physice praesenti, atq existens eundem partu, quare ay
ne Dei ad ipis partu physice ei gerente, quin aliquid illius gerente
praesentis, d potius in intrinsecus, et totaliter eiq tunc, et in eorum sub-
stant: et in hoc sensu dicitur id s d qd qd quae partu ab d ad
aliquid ee semper, et ubiq, ut intelligi dupliciter, uno modo, qa ha-
bet in se unde se extendat ad ee tempus, et ad oem locu sicut, Deo
qgit ee ubiq, et semper, idem igitur physice loquendo, nullu partu,
Dei ay se solus extendat qd habere ordinis praesentis, l futuri, s
spareta ay aliquo tempore demerato, qa in nullo parte Dei in nullo
aliquid, qd deficere possit qd venerit illud tempus, aut incipit
ut de nobo possit illud: unde ad huiusmodi sparatae in huius-
das necesse e sul ay Deo assumere aliquas distas tempora, quae
praesentis, l futuri, neqz illius demerati tempus, si autu sparatae
instituta de pteo divinis, et de eventu futuri, ubi d coeternitate.
Dei, negandus e suggestio, qa creaturae n n in coeternitate Dei physice
et sentent rase illius solius nec possunt esse physice praesentis, nec
futuri, nec praesentis, d potius sentent ay partu, oia qe qe rem-
tare existere aut durare.

Non enim...
potest intuitu videre rem...
120

... ab initio sui creationis nec ois species sua unius senty abunde
 ... lo hinc potuine debuisse, & alty potuine videre clare quicq
 ... tempore deorum consistat, sine qd scriptas, et dicit ubiq doceri, et
 ... supponunt.

Respondes utiq dicitur in Philonasari aethorquari; 1^a qd si dia
 ... in qd dicitur in qd dicitur, Quid ob se potest, ut nunc videre possimus
 ... fuerunt, hinc in sua propria memoria. Absolute respondes, sequelam
 ... non habere in sua senty: qd enim intus nactus n videat res, nisi
 ... per spiritus pauca ministerio hinc ab illis, et ulterius rei r agant in
 ... senty, utiq dicitur in qd dicitur, sequens e, ut intus videret n possit videre
 ... hinc. Quid supra innumerata species ad id apti, et lumine profecto
 ... videt intus illa forma ut in se ipis, et in suo tempore existentia, ut supra
 ... dicitur dicitur d. Amobius.

Quidam quoq sequela adhuc efficaciter retorquet ad
 ... dicitur dicitur dicitur Angelis, que e propria illius claritas, indistin-
 ... facta, et que promae faciat, Angelis physice consistere ubi tempore partitas, ne-
 ... que in illis existant, et qd ubi sunt illi in ea existantate physice presentes:
 ... n possunt videre illas in sua existantate sui (si ita facit ut loqui) ad
 ... dicitur, ad facty e, et scire futura certo, atq existantate ut propriy Dei
 ... dicitur dicitur dicitur, annunciate que ventura n in futuro, et presenty, qd Dei
 ... dicitur dicitur dicitur dicitur, Dei divinatione probari. Nunc dicitur
 ... dicitur dicitur dicitur, qd tempore mensurari: stia enim; qd ois signis
 ... dicitur dicitur dicitur, ut ait d. dicitur d. dicitur d. dicitur d. dicitur d.
 ... dicitur dicitur dicitur, qd Deus e: qd signis Angelis habet
 ... dicitur dicitur dicitur, se Angelis in sensu adrevariery existantate e, faciat ex
 ... dicitur dicitur dicitur, res tempore futuras, pater qd qd, qui credat
 ... dicitur dicitur dicitur, ut x videat, qd physice ubi presenty, atq corru-
 ... dicitur e.

... dicitur dicitur dicitur, e qd, ut pater dicitur dicitur, Angelis
 ... dicitur dicitur dicitur, ut possent atq illas n accipit a Deo, donec res
 ... dicitur dicitur dicitur, ut nobis res sitius e cy dicitur dicitur, qd species lo se n re-
 ... dicitur dicitur dicitur, ut in dicitur dicitur, seu quoad quid dicitur, atq enq
 ... dicitur dicitur dicitur, qd per illg, speciem quare
 ... dicitur dicitur dicitur, ut in dicitur dicitur, in se ipis existere. In vero

ut

creaturam quam dicitur, si quidem apud nos in dy a immutabiliter
 abeunte futura, ut patet, non aliquid preventivum aut aliquatenus ex-
 cimus supra temp. ut sunt in illa sua temporis parte salte. quatenus
 immemur. Sic apud Deum non sic ea Deus prevenit ut nobis videtur.
 Sed igitur illi preventivum futurum conclusit, quod est quae necessarii e,
 ordinis causam, id est essentia, et consequenter futurum immemur, et
 illi quae modo arguuntur de futuro adest, quo necesse e in enuncia-
 tione de presenti essentia, quae res ipse advenit, praesens vero quae
 non est divinis, id est divinae eternitatis praesens, res futurae, etiam
 praesens physice in sua temporis diffia simplici, et eadem immemur,
 attingens in praesens ibidem advenit dicens tunc, et tunc ea est. sic
 Deus, et prout Deus infaibili modo, nempe in enunciatione, nec
 immemur. sensus acquiritur, propter quod, et nonne sic non audeat
 absolute Deum attribuisse, immemur detraendas et eos. inspectione mag
 mag. mag. mag. mag. et relinquenda sola veritatis certe, atque enun-
 ciatione vera, atque eterna demplaas cuncta cultuanti.

Augustinus

quae sequitur. Aug. Aug. in solo ut supra ostendit e, d. enq, quae difficulta-
tem mag. aliter non solvit quae de deo dicit, aut de dicit, diffinitas
aut e, in hac, quae dicitur, quae significare in praesens nisi per
mag. mag. mag. mag. significare diffia, si enim significaret, ut e. Per
mag. mag. debet dicit quae Deus scit, hoc e, quae hoc e futurum:
 quatenus longe postea inbetari speculo inveniatur, ut et in suo tem-
 pore.

Haec sunt observationum machinamenta. 1^a quae Augustinus eatenus ne-
 rat aliquid de Deo futurum, quae oia habet in sua scia, et quidquid iam e physice co-
 m. si quod sit physice ab eterno, id in tempore physice praesens eundem, factente eter-
 nitate. Deum quae sit, quae sit, cuius ignitur sint physice ab eterno. Nec ideo dubi-
 te in Deo praesens futurum in sensu, in quo illa negat ab Aug. quatenus
 nimirum demonstrat notitia quidam obicium, necessarium, et sistente in ordine
 causa abeunte immemur, et in praesens mag. ad e physice tempore
 le sensu. Ergo si bene legitime deducit, Deum in hi, id est, eodum simplici
 immemur praesens futurum, atque sit quod sit, et quod derivant e, quate-
 nus tempore immemur. Deum immemur, sed in ea prout in sua tem-
 pore

tempore alia.

Ad 1^{am} pondérationem respondeo nec de conceptu intuitionis, quæ attingat obij ut sibi actu physice presentis pro duratione, in qua e intuitio ipsa ut dicitur in visione Antichristi, vix habita a philosopho in actu consecrationis nre, quo preterita ut existentia apprehendimus atq; in auditione sonitus quo plerumq; evadunt, qd; formatæ auditio. Vix e, Deo attingere hec futura ut sibi physice presentia, n quidq; ut presentia physice sibi semper, et ab æterno, qd; pro tempore pro quo illa e, qd; et ad præcise intuenti sufficeret qd; Deus illa cognosceret clare ut existit in se ipso, et pro eorum duratione, at cy Deus æternus atq; indefectibilis est, nequit n futura illa cognoscere, ut sibi tpe tempore coexistentis q; Deus ab æterno et semper intueretur Antichristum existentem in actu, et sibi coexistentem, si tam videt illy ut sibi ab æterno presentem, et coexistentem: sic sua præcise apprehensionem. Et æternus in signo originis intuetur filij, et Spiritus sancti, ut in vero intuetur eos ut existentes in signo originis: sic non ovis Deus ubiq; videt Petrum sibi physice existentem, n tam videt illy ubiq; physice existentem.

Ad 2^{am} Respondeo, cognosq; Dei de Antichristo vix ee indicatum per modum enunciationis, d alio simpliciori, atq; infalibili modo, quatenus per illud ab æterno, et semper clare videt Antichristum ee actu in sua duratione, quæ attingat, nec potest attingere illq; durationis æternæ Antichristi: quare n ee cuiusvis cognitionis varietate insitæ nre, nec ad illq; requisita præterita aliqua Antichristi, que sit ab æterno.

Ad 3^{am} respondeo, Deo n abstracte d clarissime ab æterno videre Antichristum ut actu existentem, in suo tempore alia, qd; intuitus, ipse ab æterno eo vixit in alioq; ordine, que sit ab æterno, et unde inferat, quin videatur Antichristus existens in sua duratione, d ab æterno pertingit usq; ad illq; durationem, in qua e Antichristus. Et hoc modo dicitur Aug^{us} 1us 1us qd; Deus n potest intueri sicut in tempore, qd; prius nucebat, qd; quidquid e, et qd; ee qd; aliquid tempore in æterno suo scit (in æterno suo n vix eoq; qui intuetur et videt ex hoc qd; potest aliquid ee qd; quæq; tempore operatur, potest qd; ab æterno sit scit a Deo aut ita qd; quæq; ad illud ad illud.

Ped opponunt e

Et

distincta

In illa durame debent et actu et p[ro]prie, atq[ue] acta - que p[ro]prie
bus: haec q[ue] dicitur in re simpliciter intelligitur, q[ue] p[ro]prie
qd ille licet clarissima sol[us] re[rum] p[ro]prietate, ista vero eius exister-
tia p[ro] suo tempore ex actu p[ro]prie. Ad id dicitur, q[uo]d dicitur
q[uo]d p[ro]prie et verter p[ro]prie re[rum] p[ro]prie, et p[ro]prie in actu
re, nec movet. ab actu: quare in debent esse in p[ro]prie, et in re
ab eterno ut exi[st]it p[ro]prie ad illas t[em]p[or]e in tempore, q[uo]d quo ex-
tere affiant, atq[ue] videtur per illas d[ic]t[ur] t[em]p[or]e vero p[ro]prie p[ro]prie
ab eterno et requirit t[em]p[or]e ab eterno, q[uo]d p[ro]prie ab eterno in ex-
trahi: sicut q[uo]d dicitur creatura, sicut t[em]p[or]e p[ro]prie dicitur in p[ro]prie in t[em]p[or]e
creaturarum, q[uo]d p[ro]prie, ut eleganter exponit e[st] p[ro]prie p[ro]prie. Reg
133, dicens, Manifestum est q[uo]d p[ro]prie t[em]p[or]e in re, sicut t[em]p[or]e, et
duo eorum p[ro]prie dicitur, q[uo]d dicitur, q[uo]d dicitur, q[uo]d dicitur, q[uo]d dicitur,
et sine successione, sicut in materialibus in p[ro]prie et in re p[ro]prie
in re p[ro]prie. Et, q[uo]d in re in unum t[em]p[or]e dicitur, et in re p[ro]prie
qd e[st] dicitur p[ro]prie ad dicitur, et ab dicitur.

Et ratio p[ro]prie p[ro]prie e[st] q[uo]d
dicitur p[ro]prie t[em]p[or]e ab eo q[uo]d dicitur in debet esse nisi quatenus p[ro]prie, et p[ro]prie
sua p[ro]prie ut: ut alio p[ro]prie dicitur ab eterno p[ro]prie p[ro]prie p[ro]prie p[ro]prie
scribitur vera sit, et requirit, ut eo t[em]p[or]e p[ro]prie nisi q[uo]d dicitur p[ro]prie p[ro]prie.
Audi. In 133 totu[m] id affiant, et negant, sicut p[ro]prie p[ro]prie p[ro]prie p[ro]prie
ab eterno: quod enim dicitur dicitur aut 5. q[uo]d dicitur dicitur, unde dicitur
qd in re p[ro]prie p[ro]prie ab eterno, dicitur t[em]p[or]e. Ad dicitur dicitur dicitur
ta, in re in re ad dicitur t[em]p[or]e q[uo]d dicitur, dicitur p[ro]prie, q[uo]d dicitur p[ro]prie
que in re dicitur, cur dicitur e[st] p[ro]prie, et dicitur: unde dicitur re in re
ab eterno in p[ro]prie sua: in re t[em]p[or]e dicitur dicitur dicitur, p[ro]prie
in p[ro]prie sua dicitur, in re: et ideo dicitur p[ro]prie dicitur
ab eterno de rebus dicitur in p[ro]prie sua, q[uo]d dicitur dicitur p[ro]prie
tenet) in dicitur ab eterno.

Ad 3^a respondeo, q[uo]d in re p[ro]prie p[ro]prie
eq[ue] illam, nisi quatenus dicitur q[uo]d dicitur dicitur p[ro]prie p[ro]prie.
In re e[st] dicitur p[ro]prie, q[uo]d dicitur in re p[ro]prie p[ro]prie p[ro]prie p[ro]prie
p[ro]prie re p[ro]prie p[ro]prie p[ro]prie p[ro]prie p[ro]prie p[ro]prie p[ro]prie p[ro]prie
p[ro]prie e[st] in re, et dicitur p[ro]prie p[ro]prie p[ro]prie p[ro]prie p[ro]prie p[ro]prie

idem esse dixerat, qd explicatio rei ab eis, et sine ullo scio tra-
 data pro re. rei explicatio. a seipso. Et tunc remanebat. Sed ad
 presentiam rei quicquid egit, summum in tempore, silamq. cooperit.
 tentis cu. Deo, ut inde probarent ab eterno eas a Deo videri,
 hoc nimirum modo: rei scilicet modo coherentes Deo videntur ab
 ipso: q. et ab eterno, qd sine Deo aliquid aliq. e. ab eterno e,
 ut pote deinde remanent. hoc modo procedit. S. I. has res, et
 precipue in hoc act. 13. et 14. ha. gentes, Cap. 66. dicens, quidquid
 existit in quocumque parte temporis e, coheret ab eterno, n. vero dicit,
 coheret ab eterno, ut illi imponit. Abetida pa. 7. dicit. S. I. re. 3.
in 10. unde qd. audiant. S. I. dicit. Deo in eternitate intuenti
ora, ut ubi. presentia tanta habeat apud se, et in respectu suo ee. ora
ab eterno se recipenda, ut ly in eternitate, et ab eterno cadat
supra intutionem, que e presentia insonali rei, n. vero supra res
quas quas ee. p. hinc ab eterno, Deo n. videt, d. Deo ab eterno
videt. Ha. q. p. hinc in tempore.

Quarta nullius momenti e, cum
 res earum nullatenus influant in visionem Dei, que sunt, et ideo n.
 possunt videri a nobis, quod n. in or, qd debent s. per se ipas, qd
 hinc in ipse e, q. per sua species, que sunt nobis n. debent, nec nisi
 existerent, sufficerent propter defectum sui termini, debent inq. in
 mag. visionis influere. Quia aut. rase sui. habet om. actualita-
tem. sed intuentis eas res, et vident. idly desiderata, qd sint p. hinc
ee pro eo tempore, quo quo ea ee. p. hinc Deo videt ab eterno.

Ad
 Sed p. hinc quod tenent respondere, qd presentia p. hinc, que rebus
 ab eterno cadunt, desumpta e ab eternitate Dei, que illi e extrinca
 absolute, creatura tempore existens, n. habent intrinca ab eterno
 nihilatenus, d. que extrinca rase visioni Dei, ab eterno exist.
 tentis, ad per se ipas ab eterno attingenti, per se ee intuenti, qd in
 hinc. sed rebus n. ab eterno, d. in tempore.

Sexta etiq. retorquetur, qd
 repit in rebus, quibus de non in se, p. hinc intuentis, ut
 ay amener, atq. ay amener. n. Terce, atq. ditinimos existitioant,

vray e, fictioe huiusmodi in Deo cadere n̄ potest, sicut nec fictioe in
 plasticis alijs de rebus creatis. Atque admodum ab eterno in rebus creatis ut phy-
 sice existentijs in suo tempore, ita ab eterno res ipsae existunt per effe-
 tus gaudij in Deo, ita ab eterno sicut ubi n̄ ponit una, ut ita loquar,
 physice, quia ad huiusmodi unij naturae est essentia physice illius, et tunc ab
 eterno physice ne, et propter eandem naturam n̄ ab eterno a vi tempore
 diata creatorum, Dominus, et alia huiusmodi, quae tantum vray ad rati-
 veritatem requirunt.

Sectio B.

Nec Deus ab eterno est physice coexistens rebus creatis,
 nec isde sicut illi physice praesens, nec
 coexistens.

4
 Conclusio multipliciter videtur, quod ex dictis, et praecedenti, et alterius
 §. n̄q̄ prius, quae formatae terra, et orbis a seculo, huiusmodi, ut dicitur
 Lib. 1. §. 3. prius iniqua existente, et in tempore, ut exponunt Augustinus, et
 Augustinus, infra huiusmodi, quia tempore cy orbe terrarum incepit, et in gono-
 ce Deo prius quae terra existente n̄ rase sui existentijs ab eterno, et sem-
 per coexistens terra, quod in idem accidit, est sub physice terra, nam
 nequit aliquis esse prius aliquis in eo sensu, in quo n̄ est cy illa, nec
 quod esse Deum prius quae ab eterno, et semper, ut in huiusmodi, videtur.
 n̄ e Deum prius quae terra in toto, accepta, quia semper e ab eterno
 e ratiocinatio illa sic videtur, seu agnoscens, et videns eandem, quae n̄ ponit illi
 ce prius quae terra sit physice, n̄ ab eterno, et semper sicut sui existentijs
 habet physice terra, ut physice existentijs. In rebus, et praesens ratiocinatio ad
 rationem: ita Antichristus, et per anticipatio sui existentijs, et duram n̄
 sit physice ab eterno, e tantum ab eterno physice per existentijs, sicut
 alij mensuras, et quidam sicut semper existentijs sui existentijs, et
 tas Deo e, et implicat Deo rase eiusdem existentijs, n̄ physice n̄ antequam
 sit physice Antichristus, et implicat sui existentijs, n̄ ce existentijs
 excedens res Antichristus, sicut n̄ Deum per sui existentijs, sicut
 metaphysice localiter praesens ubi ubi e Deum n̄ prius in Deum, sicut
 huiusmodi esse antecedens, nec illius immunitas, et ratiocinatio videtur, Deum
 praesentis localem.

de existentia.

Sapere magis est quod in rebus se. ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰

Et hinc 2° quodam modo

maxime appropinquat, atq; efficiat. Deum coexistere, atq; physice ee pres-
 entis creaturas. ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰

ny

Deus sua eternitate, veluti inuenitur Petrus hodie existens, non fuit 76
ille physice praesens in eo tempore Creato, ut scilicet ad Petrus, et
se ostendimus: alia fuimus etiam in tempore Adam, postmodum
ut quidam sibi legere dicat apud eum Cenara, nullam insuper est
substantia inter creaturas, nullus hinc modo functionis, et genera-
tionis respectu eandem: & nec fuit. Pars sibi physice ab aeterno, et in
eternitate praesens: quod sibi est in Aeternitate. Deus sua eter-
nitate facit sibi physice praesens Petrus hodie existens,
quia eternitas illius indidit omnem durationem, intelligit
hunc etiam e hodie physice praesens. & eternitas eius, scilicet omni-
um in tempore esse illius, deest, atque scilicet praesens hodie e
physice praesens totum durationem eternitati, ut spectentur omnia tempora:
et scilicet praesens in aeternitate. Praesens, idem scilicet Petrus
hodie existens in e physice in eo tempore praesens Deus, quodum-
vis spectentur omnia tempora, quia plus non durat per omnia tempora
quam per propriam durationem: & nec durat nisi per eternitatem Dei.
& nec est ipse ab aeterno praesens physice in eternitate.

Confutatio 2^a actus

confutatio Angelus ab aeterno, ut dignificatio in decreto Dei,
sit simpliciter aeterna, atque ab aeterno existens, non denominatur Deus,
ab aeterno existens, nec Angelus productus ab aeterno, & proprie in
tempore per decretum praedeterminatum: quia deus illa, ut sic denominet,
sunt, et includit physice praesens tempus: & nec eternitas, et tota
sub, et semper existens denominatur Deus ab aeterno physice coexis-
tente. Cuiusmodi nec ista eandem physice praesens ab aeterno phy-
sice, quia ad hanc denominationem eodem modo existit sibi constan-
ter. Unde in tempore. Considera hoc est S. Anselmo, qui
Cap. 22 Theologi vultu ostendit, nec esse dicendum Deus esse in tempore
in loco, et in tempore, et tempore, quia in inaequale accepit indicat pro-
prie, seu durationem, sua oblationem, et non potest dici proprie Deus esse
ab aeterno in tempore, non in inaequale existit tempore ab aeterno
simpliciter et in tempore, & coexistit Dei, seu praesens ad
Aeternitatem, non in tempore.

3° magis
Deus

eternitas Dei e sua singulari natura et ad oia tempora se extendens, con-
 spicua sola sub, quae sit immensa, immensitas ubiq; tota sub, omniq; prae-
 teritum lociq; operans ut eo tunc sitat adeoq; ubi nuper atq;
 ad invicem eligantur, quanta ad Aristotem: immensitas n. fuit deus
 qui tunc sedet, et immensitas, et ubiq; deus localiter praesens, nec qd
 Deum in re, et sibi immensitas et praesens esse dicitur ab aliis: q. in me-
 ritae Dei facere qd deus qd extra cohaerere et physice se pre-
 sentat esse. Sed hodie existens, neq; e sua natura hodie existens
 sit physice praesens illi ab eterno, et suo utriusq; e ead. sub. prae-
 sentia dicantur, qd Abelda tentatur, neq; ut existens sit deus
 suo pra. Deum sicut immensitas eius ubiq; at nec immensitas e
 modus substantiae praesentis localis Dei, ut Seno, neq; immensitas
 e mensura coexistentis physice utriusq; ut quo Seno, nec dicitur pra-
 sentia, nec per immensitatem loci: utraq; praeinde ratio e ex ne-
 gny unq; praefat. separationis, seu relationis, et invicem deus n. spe-
 ctat d. que eo parte Dei requiritur ad simile, seu coexistentem, seu pra-
 sentem localem, et vero ulterius exigat alterum coexistentem, nempe de-
 um localem, et sic existens, ides relationes ille n. ubi pra. ab aliis
 no. q. praesens resultant hodie, et tunc, quoniam ut substantia ab aliis
 existens, existens et unq; fig. illius coexistentis, in daret hie co-
 existentem, ut ad diem hodieum, sicut sua ipse ead. e sua qd praesens
 tu referat ad filium V. genitum, ac ad filium V. genitum, et tunc referat illi
 n. dicitur deus quoad unq; ille recipit oriam.

Sed retroque exemplum. Deum e. sic, ut n. by sic significet ubi Dei, hinc quatinus physice usq;
 ad hie eod. Seno vere sit hie Romae: q. n. qd extra e coexistentem ut
 ad eterno physice ptingat hodieum durarem ead. qd praeinde sit physice
 praesens, seu coexistentem. Verdo deus ee verus, n. by sic, et sic hinc pra-
 sentia n. adverbialiter, et per modum ultimae determin. d. nominativus, et
 per modum coexistentis, qd recipit faciens e Romae: n. q. immensitas ubiq;
 praesens sit, et tamq; nec sit absoluta ab aliis loci differentia, n. dicitur
 fortiter sic, ubi, alibi, supra, et simile alibi, ut ubi singulariter ad est
 ubi libet fuerint praefate deus h. in. tamq; ultima deus. tunc pra-
 sentia, que partim sub. immensitas e. hie, substat ab aliis nec.

Loting

Deo

Dei prout dicitur, proferatq; ibi, et in alibi conuenit atq; qualificata
ille presentialis quoad hoc Dei et Creatura. Nunc in ea ubi
obicitur, et in to ad exteri in aduersitate, et in minuita, Uestra
uultu: qd tam prout modo propter aduirta proportionem
accipi sinebit, facta resanda e via, et proculis habendy unicy
dicitur, qd inuenit inter exantia, et inuenitay quoad de-
nominationes presentialis proque uniuersaq; qd in unum
soluta simpliciter prolati durationis solutem significet, ideoq;
et multiplex ubi euenit duratione sub, Deus sub e hoc loquendi
modo inuag. p. ditione in multiplex loco, n tam in multiglu
tempore, qd tempus ultra inuenit, uti euatiter succedunt.

Sec 2a. Argumenta Contraria.

Supponit 1° multiplex Ld^o testimony, pro quoy tam legitima
opponitio iq; satis suffere obicitur et nec e, cur fidei habeat
Saluati, qui cumq; hoc omnia sola eoy lecto e integre affiat,
et tam apud illos nec semel presentia physica legam. Certum
in subdij professoru theologie pro publici scutationibus hoc inu-
cat obicitur. Scilicet auctor, p. regius Ld^o presentis et futu-
ry presentiam apud Deum affiat inuenit, et dicitur, et
dicitur jam de presentia locuti: 2° Ld^o fundare ipiq; inuenit
q; in uentis dicitur in Dei exantia, in eadq; referre, qd nit
ut Deo presentis, et futuri, proindeq; excipiendi, ee de presen-
tia physica. 3° presentis inuenitay rexy n ee presentis in aliqua
durat, qd in mente Dei inuenitay, qd qd Ld^o ad mitunt presen-
tia rexy n ee exantia, et in exantia n possunt intelligi de sola
presentia inuenitay. 4° Ld^o affiant, presentis rexy n cibus De-
ni e futuri, nec presentis, qd presentis dicitur, et fatentia pre-
sentis presentis, que sola excludit futuriem, et presentis rexy,
Et tunc e illi aduenit excludunt aduenit futuriem in exantia-
te Dei, que tam absolute conuenit n debet propter sola presen-
tia intentionis, ut pro quo n ee presentis, que presentis dicitur.

invenit, quemadmodum de statu huius, absolute in debet, ne lignum,
et hoc, et totum lignum, et in hoc. Denique quia de hoc in se
tu dicitur: si quis regerentia quae quae gestat: et hanc in physica. Deo pro-
sentia: et illa: quoniam quae iure dicitur potest esse in se gestat Deo,
et contra oculis eius, si physice ab aeterno quod igitur non esset, et quae physice
et contra Reges non, nequeunt alicui in se gestat illius.

Deus quoniam in
debent huius regerentia Abdoologie, proferores, ego in se gestat in illis in se gestat
quod difficultat in gerat. Respondet quoniam in se gestat ad 24. Sed non aliquid,
proferere intentionis Dei. Et non in singulis verbis in se gestat: proferere huius
sextionis habebant de igitur proferere divina, in quibus nil est in se gestat
futurum, quoniam in se gestat in se gestat in se gestat in se gestat in se gestat
Ab ordine futuritionis, atque proferitionis rexy, quoniam nunquam debent existere
et ostentat si in sua eternitate videtur solus invenit, quoniam ubi Creatura. Ita
ibi presentis, et ad igitur ut futurum, et proferata ponit operari: quoniam ad eternitatem
impropris temporis creati imaginarij, et existens rexy, et ad intenden-
das istas operationes, et rexy est Dei, ut vere et imaginarij coexistens
cuiuslibet partem illius temporis debent dici rei et proferere, et futurum et in
unum presentis.

Ad 24 respondet Sed fundare presentis intentionis rexy in ge-
nitate ut denominat dicitur Dei, non vero rei fixas, et ostentat non requirere physice
rexy presentis nisi pro tempore, quoniam igitur in sua mensura existunt, et huius
ad 24 respondet presentis intentionis esse igitur in aliqua duratione sui, et non
rexy, quoniam regerentia. Ad 24 respondet Sed plerumque loquitur de presentia in se
cuius nihil est Deo intentionaliter futurum, seu igitur modo illo in se gestat, et in se gestat
sextio, seu regerentia, quoniam a nobis dicitur, ab illo enim dicitur, et huius
in sua presentitate physice non ab aeterno, et in tempore. Habita. Quare
Cui respondeamus ad 24 presentia huius intentionis existens in intentione Dei
non opposita et absentia physice rexy pro tempore, pro sua se gestat, den-
tam, et absentia physice rexy ab aeterno, et in eternitate Dei, quoniam in se gestat
nitate ut sic indefinita, quoniam in se gestat de se gestat in se gestat
proferere subire impotentem, nullis ordinis, subiectum futuritionis, in
rextionis dicitur, et futurum huius in se gestat ab aeterno, et huius
proferere in tempore, in quo proferere ab aeterno non, quoniam igitur tunc remanent

Sed illi advenit tempus futurorum; quia loquebantur de re de presentia
 intentionali propriis intentionibus quemadmodum recte apparet de statu
 huius dicens, hoc est, et sic, quia ego aliud visabat ex loqui de illa
 statua non in se primo, sed in se representativa. Et hinc ad ultimum
 statat quod est in aspectu Dei ab eterno, et antequam res produceretur, at quod
 producit non quia dicitur intuitu in sua eternitate, sed ab eterno atque
 invariabiliter eam claritate fecit, prout non in se ipsi, in magis essen-
 tialia existentia.

Quemadmodum quod in aspectu Regis non illa, que aliquatenus
 localiter distat ab illo, que ea, que prius ad ipsum localiter ac-
 cident modo sunt intra ambitum oculorum illius, et ubi eque clare visi-
 bi sunt, id ea est energia animi intuitu, ut eque clare respiciat, que
 non in tempore ac que non in quantitate: quod de illis eodem modo dici debet,
 ad eque sunt in aspectu ipsius, quam in eo, et res nullatenus sunt physice
 tantumque producta, et producitur ab eadem productione temporis illius,
 et sed statim, res utro ante tale tempus esse eque in aspectu
 Dei, ac si res in producit necesse est illis nullam admittit presentem res-
 su physice ante tempus, in quo sunt producta.

Sed replicant ex Do.
 Quia non sunt alia, tum precipue lib. de Concordia Cap. 1. docente eter-
 no presentem, sed claudere de tempore, et que non in quolibet tempore,
 quemadmodum presentem tempus dicitur per locum, et que non in quolibet
 loco, et certum habere sibi, in quo non sit, quod non sit loco et tempo-
 re, et que non in aereus loco, et temporibus actionis crastina hodie
 non est, et tempus tamen esse in eternitate, unde si sentit tamen immuta-
 biliter, atque determinate ibi esse quid est aliquo temporaliter: quod rationem
 hinc Do. admittit presentem tempus physice in eternitate.

Respondeo quod esse
 nullum, quia si. Similiter nunquam dicitur, presentem eterno claudere, sed
 dicitur de tempore, et presentem de tempore claudere, seu dicitur
 eterno presentem, et intentionaliter, quia intuitu Dei invariabiliter,
 atque immutabiliter, in suo esse presentem attingit et de tempore, et
 quodammodo in aliquo tempore dicitur. Ita interpretatio est, quia
 Deo non ad se, ut dicitur, sed ad se, quod non sit una libertate, id est

In tempore Antichristi 6.º Deus raso nunc. ⁱⁿ ista actu physice
 stinet, sed attingit ad despat tunc que. Intra tunc nunc; & nec raso
 sus exantia actu pariter stinet ad despat duraco, que. Intra tem-
 pus sine fine futuri: 7.º Deus per duracoem uti ad pteans physice
 presentis se roneat qd se dignis tempore; & ad pteans e illi phy-
 sice presentis parente cui ad raso. Et Deus in tempore suo e physice
 presentis aetno nunc e aetno cy sit in sua exantia. Ille nunc
 physice coheret cum pteans ut tempore Dei, qd e in tempore
 suo presentis alicubi, e illi tempore presentis, seu quidam e: Deus sem-
 per e aetno e physice presentis aetno nunc existenti.

Respondeo
 denominationes Deo spectantes que ponunt temporalis aliquis effectum
 in ee tempore pariter Dea stentis, atq; variari, ut obiectat p.
 Anus sup e de Text, ait 3 ad 2y. Hinc 1.º distinguenda arguti
 ans, n e distant despat sui, scdo an; defectu instanti C, nego
 ans; qa donec actu existat ipy instanti C, n pt verificari denomi-
 natio instanti, pte e Deo in sua exantia videtur n ee insti-
 tantis ponere, q pteans negative a tempore Antichristi, quatenus
 in pteans n e illud tempus. It n Deus pteans videtur coher-
 etum aetno e presentis, atq; ponere distat a tempore illo, qa ut
 sic ut supra non despat pteans Deo. Deus ena nominatus suce-
 dit, sed denominationibus explicandis Deo, et b n instantis existit ta-
 lus, ut quod denominationem coexistendi variati.

Ad 1.º probarem
 que pteans in A. toty sus duracoem ad casq; tota denomi-
 natio illi instanti, ut ad intra, n temp aliq; existit, et ad extra: ad
 ee ista una duracoem Dei propriy requiruntur duracoem creatura-
 rum, que existit in n, nec possunt ee in A. Ad 2.º dicit pariter
 Deus in hoc instanti e ubi sempiterny, baseaq; duracoem, n;
 ubi equidistant, & exantia aetno abm creaty duracoem, qd n;
 sue exantia n, et duracoem se toty, mag oia pariter egue-
 ratur, ut duracoem n e intelligenda ut fortiter stinet
 despat in pteans instanti, in duracoem creaty, cy enim
 despat duracoem creaty, n e duracoem instanti, qd

e de conceptu duracionis duracionis, et nihil in eo, qd tota aut se representat,
aut potest potius intendere ad hoc tempus creati, ubi ulla sui in-
cessione, et per solam tempore creati, accedens, in tantum habet
Deum in duracione, per quod sit ad tota sempiternum, sub acta exist-
tens, cu o tempore, qd ad totam denominationem istam requiritur, in
se tempus creati, qd n e in ha.

Ad 3° dicendum e, Deum intelligi
scilicet ad eternum, et tunc rationem forte durandi in se, et ad unita, in vero
rationem durandi in tempore creati, et ad eterna, seu potius cu simili tem-
pore, et instantibus futuris. Quia ne sola Deo eternitas foris du-
rati denominationi ex parte salis existit, et illa, ut unitate, includens
proportio instantia: quod n potest ad eternum et tunc sub unitate aut spe-
re physice id est abentis e de facta illa simpliciter creati, que est duratio
pro A, B, C, que solus haberet si diceret se intelligibile pro illis instan-
tibus, n tantum existentis actus sub pro illis, aut cu illis. Repugnat ve-
ro duracione dicta A, B, C, sub existere, sub alia unitate occidit, ubi
enig repugnat sic equaliter succedere ee sub, quod reale et unale.

Quarta
igitur Deum solus preterit exercitum durandi sub ad unita, n tantum ad et-
na, nisi adiungantur duracione creati: ite apud adversarios actus Deum in-
telligi cu deus Deum unitate ad eternum deest, n tantum ad et-
producentis physice; qd ad hoc exercitum, notat equaliter igitur creatum
tempore producta; qd pariter eternitas Deum unitate Deum sibi resista,
et totum possidentem, n tantum possidentem semper creatum, aut illa physice
ce possidentem.

Ad 2° dicitur duracionem Deum fortiter intelligi proposita despo-
nari tempore, ratione, forte durandi creatum et unigeni Chimeram, qd in
genet fortiter succedens enale, que e de conceptu forte nari tempore, seu
identitate cu salute, quare eivide duratio nequit ee sicut similitudo
thone; et proinde in dicatione. Quarta nunc probat, Deum actu
physice consistere in tempore, et creatum, que patet, cu propter unam
actualitatem in ignorando etia tempore, possibile agnoscatur, ubi
te sentis illis dictionis actus Deum unitate per unitate ee creatum
eo hoc ipso cogit propter theologum dignitate, et ut est deus unitate

denominatio ignorantis in se habet relationem physica, & in se habet ad
obij. et in se habet et subsistentia, quia existit obij. et denominatio
coexistentis, & presentis physice morat, & includit igitur ee physice
cy sui, et consentit ante sui physice existentis in subsistentia.

Tristitia
Et hinc Invenitur clamat Lodo. Deo virtute redente mundi
ex bonitate se abij. in ut existentem in propria existentia
cy sui ad etiam volens, & ut existentis ab etiam in existentia
labens eternitas. frustat inquit, quia eundem virtute. repro bata
a Lodo. idem recurrens ad terminas intricat stringentes, et qd
distinguit denominatio volens, e prout innotent, et orenter
in requirit physice in ut mundi, nisi pro tempore pro quo
illo vult. de termino aut. Coexistentis e transiens, atq. physice
coexistentis in ego. Existendo tempore producti, et orenter in nullo
pro tempore. Deo existens. innotent etq. tunc propter repro-
bationem, quodam virtute, quia quod igitur denominatio creatis
ab etiam in existens sui creatis sui presentis ab etiam in existens
ta existentia existentis existentia.

Ad 6. Negetur via ob apertis dicitur
inter loca et tempora creatis. Illa enim sicut in longiori via
tempore existentia se put, in tam put tempore, sicut existens, at. 7. Res
graves. Deo pro clarior physice sicut & ab etiam presentis se ex-
tendens sicut in existens tempore, in utiq. et absolute existentiam,
ut sic existens. Deo existens se tempore in se ego. sicut, & per illam
ut existentem, & existentem physice per fatas tempore clarior. cy sui
illam, ut sicut se sicut existentem, utq. in existentem, quia se ab etiam
mo in sicut et ab etiam, & sicut, et in tempore existentem, propter
quia in ab etiam et. sicut, & ex tempore, atq. sicut fit existens coexistentem.
Et tunc istas ad et tunc. Deo in semper suo existens e, ut pote
sui, sicut existentem et tunc, caret, totum, semper sicut existens, oportet
et ho, semper existentem, quia cy nunc, & existentem clarior. Deo
in existens physice existentem: Deo existens et nunc illam in, semper
et ab etiam, nec existentem existentem.

Deo existens ab etiam in existens
atq.

atq; replicat 1° Deus modo est actus eternus durans, & du-
rans actu beati, hodie, cras, et in tempore, et sentit huius tempore An-
Christi: 2° Deus semper actu vivens quique existit et vivit, & vivit
tempore Adam, et Antichristi tempore vivit: & hodie vivit tem-
poribus Adam, et Antichristi. 3° ubi in actu, & hodie actu existens
& atq; infinite durans: & per duracionem procedens, huius sequenti
de tempore possibile: & durans, et huius per se actu in tempore
quodcumq; existenti, sicut dicitur in a tempore creato est physice presen-
s in se per possibile, & impossibile habet, sicut durans, & huius tempore dese-
renti, & huius pondentel. Præter hoc, & huius facile in suis, & huius
nollentem dicitur, & huius physice ab eterno coexistentem creaturis: na-
m ad eterno Deum existit in tempore in quo existens, quod modo
n coexistet nobis, ab eterno, & huius nil accidit sit quæ substantia
existit duorum in aliqua determinata duracione. Instans, & huius facile ponunt
in presentia Dei locali ad creaturas, quæ ubi Deus ubi, & huius
immutabilis, et infinite locatus ubi, & huius vivit, et sentit, & huius
Adam, et huius ubi, & huius ubi existens, & huius equans
oem loci, & huius, et sentit ubi, & huius physice localiter presens ubi
loci, et eorum quod n admittit ipse, & huius.

Abolute ad id dicitur, in dur-
nate Dei ubi infinite, et tota ubi n ee huius huius, & huius
tempore dicitur, & ee, quod permanens, atq; indeficiens, & huius
de tempore, et inquit ee cy tempore per existit ipse tempore, et
sentit in tempore: quare dicitur: & modo, & huius huius, & huius
postulæ, & huius denotante nunc tempore, negata ubi, & huius
viz negante nunc eternitate, & huius, & modo durans quæ
& ex parte sui scedata; absolute negata, & huius, & huius
hoc sensu valde improposito huius, huius, & huius
includit extensam, atq; existens nunc tempore duracionem quæ modo
n e, nec ee sit: ad 29 Respondet, Deus semper actu huius
sua ubi, utpote in qua nil potest, & huius, & huius
& quæ n dicitur sit ut loquatur, & huius, & huius
terit, & huius, nec futurum, & huius, & huius
et, & huius, & huius, & huius, & huius, & huius

nil inveniam, quod sonet substantiam futuram physice presentem ab aeterno:
quodquidam vita Dei, illiusque aeternitas, quae dicitur in Deo, et illa e quae
sua independentem, et certam imaginem apud Theologos. Deum ab aeterno physice
in presentem Creaturam, ab aeterno illius Dominum, atque creatoris de-
cedens foret. Negetur igitur via argumenti morale deducta ex Antece-
denti, in quo sonat e sermo de substantia presentem sui aeternitatis.

Difficultatem dicendum est, nil in vita Dei transire, nil eius spectari, totamque
sua se semper sibi presentem, ita tamen contineri, et contineri tempore mo-
vibile, quicquid dicitur, ut si singulari tota, vel pars, non tamen advenit vel cessat,
nec ullo modo illi, quae ad sustinendum infinitam a parte ante, quae
fata temporis recipimus: eodem modo suscipiendus est illius motus, quae non
suspendit totam Dei aeternitatem, non recipit sui subsistentiam, nec in se
et accendit differentiam sui temporis, et propter hoc illius aeternitas non ha-
bere modum tendendi, suspendendi, at de futuro, et infinitum, presentem
ab aeterno ferri, in res prout sunt in sua presentia, prout ut non
ad aeternum, sed in tempore suo physice illa coexistunt.

Opponunt de
Distributio exempli, quo supra sentit utique, quod si sit, corporalis quae
fingatur in infinitum presentem, quod quodammodo necesse est esse localiter
praesens in finibus rebus quibuslibet inter se longe distantibus, quae
praesens utique spaciis diffunderetur: Ut e divina immensitate, si unum
Deo idem modo dicitur et rebus omnibus creatis. Sed denique constat, quod lo-
cally presentem uno simpliciter puncto aeterni, totum vel advenit aeterni lineae, quae
inde ducuntur in circumferentiam. Atque, lanquam, realiter, quae tota ubique
sua e in omnibus et singulis inter se quae distant corporali partibus, quae
patendum est de Angelis, quae se presentem faceret toti huius signa-
turo, ut certo evenire poterit, et non quodammodo, prout incredibile.

Ad idem hoc
absque re ulla, nisi ad ostendendum nam sentit, quod nec Deum, nec corpus
illud, quod fingitur, nec animam, nec Angelum, nec rem, si utile
bet physice praesens rebus in aeternum recedens, sed ibi tantum, quae
bet, ubi unaqueque existens supponit, quem in illis praesentem e quae
vocatio, quae facile ut dicitur, praesentem quae ultra durationem sua

pare succedit, et qd que loco distant possunt duratione saltim habere
Et ideo n. sel. incaute sedit valet atq. extendi, sicut loci, aut qu-
sentis, loci, et duratio, saltim. Insuper retorquentur per facta exem-
pla, si res pro ubi. Dei, Corpus pro ubi animalis, de loca, et q. ubi
res, est ubi, et Deus, et quilibet corpus, pars ubi, et anima, q. utiq.
et immutabilis, et durans exantare Dei, exant q. ubi, et Deus, et senties
et tempore.

Ad istas respondet, corpus illud infinite extensum fore pro
localiter infinite, sed, n. tam, totum, singula, nec singula, fore ille pro-
sentis ad, pro, et presentia. Et dicitur, Deo tamen, ut separate, et partibus
corporis, singula, ubi, et ubi, et partibus, q. ubi, atq. eius presentia
protrahit. Tamen vero omnino facti, oia, lineam, puncta, et ubi, q. ubi, e.
Et unice, e. oia, lineam, puncta, atq. tunc, et quodam, huiusmodi, ad, et
Ista quo, de presentia, in, et dicit, totum, Deo, presentia, et, pro-
sentis, physice, cuilibet, parte, tempore, illud, physice, tunc, et, in, instanti,
et, q. ubi, q. ubi, in, presentia, et, totum, q. ubi, Deus, ad, presentia, et, semper, tunc,
et, physice, ad, tempore, partes, ubi.

Opponunt, q. Eternitas e. mensura infinita,
uniformis, immutabilis, et, supercedens, oia, duratio, creaturarum, q.
res, ubi, ubi, mensura, et, q. q. alia, est, mensura, totalis, et, q. q.
illa, actu, dicitur, et, q. q. aliquid, se, habet, in, ubi, q. q. longum,
in, tunc, n. dicitur, et, sequi, repetita, mensura, et, mensura, unde,
dicitur, et, facti, et, tunc, imponit, nobis, Deo, allucinatio, n. exi-
git, q. q. Eternitas, et, primis, mensura, tempore, momenta, succedere, q. q.
q. q. mensura, et, Deo, in, semel, sua, Eternitate, replere, totum, orbem
q. q. mensura, et, dicitur, gaudium, delectatione.

Respondet, est, Mensura, infi-
nita, uniformis, saltim, ubi, dicitur, sed, dicitur, no, ans, et, oia, q. n. oia,
et, ubi, et, ubi, participamus, dicitur, Eternitas, et, partem, et, aliter, dicitur,
et, mensura, ubi, q. q. mensura, ubi, et, vero, terminative, sed, dicitur,
mensura, mensura, mensura, et, ubi, ad, cuius, huiusmodi, q. q. dicitur, Eternitas,
tamen, Deo, et, dicitur, et, ubi, dicitur, mensura, totalem, vero, res, q. q. mensura,
et, mensura, mensura, mensura, mensura, atq. idealis, quatenus
mensura, q. q. mensura, mensura, mensura, mensura, et, mensura, q. q. ut

Leti n in existentia in hoc signario ut ead sit localiter paxens a spem
 mento illius usq ad totu, et per totu ubiq ipsius spem, ead paxens
 sic paxens in hoc signario ut n paxens ab initio paxens
 seculi, si dicimus tantu annu erat, et no sic: dicimus aut per annu
 ita in eo qd libicofis dicit e paxens quod signario dicitur Generatio illius
 paxens durationis spem, quatenus ea dicit ead generat meritas paxens
 in nra qd alia alij longius, angustius paxens in se aut dicitur in
 duratione creaturarum sparata ut dicit dicitur, ut tot qui inter se dicitur
 differunt, id est aut dicit e tota o tempus dicitur creaturam tota o
 nra paxens dicitur.

Septima dicitur creaturam ex dicitur paxens ubiq paxens
 ut ad paxens semper et in paxens existentia: hoc enim oia in existentia
 dicitur ut simpliciter ubiq, et id sit a coexistentia illi ad paxens. dicitur tot
 ultra nra: qd coexistentia dicitur, ut dicitur dicitur, nra, qui dicitur illi coex
 tent: q nec coexistentia aliter ut ad paxens et semper existentia ad paxens
 et semper ead coexistentia: l aliter: qd dicitur dicit tot coexistentia illa dicitur
 ubiq ad paxens coexistentia: qd coexistentia tot dicitur, ead ad paxens dicitur
 ubiq coexistentia.

Tercia est Negativa multipliciter in ad paxens paxens ubiq
 1° Leti n hanc coexistentia, nra ubiq paxens durationis ubiq paxens coexistentia
 tot dicitur dicit, et dicitur dicit, ut ad paxens coexistentia: q nra paxens
 durationis ad paxens dicit coexistentia. 2° Leti n negat coexistentia dicitur
 nra dicit, qui absolute, et simpliciter dicitur dicitur: q negat ad
 paxens coexistentia. dicit, qui absolute simpliciter et absolute coexistentia.
 3° negat dicitur ee paxens localiter paxens tot dicitur paxens paxens
 paxens totu ut ad dicitur, locata: q n paxens ee dicitur localiter
 dicitur dicitur immensitatis, qui paxens immensitatis dicitur, et dicitur
 ubiq dicitur: nra n aliter dicitur in dicitur dicitur, nra simpliciter et
 dicitur, et alia dicitur, qui ut dicitur in immensitatis, ubiq dicitur
 ubiq, et dicitur.

Absolute Respondet Creaturas ubiq paxens dicitur paxens
 paxens, et dicitur ut ad paxens, et in dicitur dicitur dicitur, dicitur
 paxens, ut dicitur ut n dicitur dicitur paxens aut coexistentia dicitur
 dicitur dicitur dicitur, qui dicitur dicitur dicitur dicitur.

Primo neganda e fecura illa via: et ad illius probatorem dicendum
 e esse apertam absurdum. Inter se considerans aliquid et postmodum die, et
 cum illi creaturae, et dicitur existit, quod in omni sermone ha-
 beret distinctio, sed cum ipse non, et durare quicquid alterum
 vel illi considerans, et mentis inquit, per se aliquid non dicitur
 existens, et tunc remaneat, ad personam illi cooperat, quing eius
 esse existit, tunc propter eum, idem personam inquit, quoniam ha-
 die ad aliquid existit. Ad existens Deo e in se ipso immensa, non
 simplex, et alterum longe non, quing, duras non, et mentis stat,
 existens non, existens existens, quam ad personam illi consistant, stat
 illi, eandem consistens Deo ad personam existenti, et eum illi, ut ad personam
 existenti, si replicas existit in solo Deo, quoniam ad personam illi cooperat
 tantum, non ad illi, sufficit, quod creatura aliquid diuinae existenti Deo.
 Nam, non, negare, quod existens personam existenti, tunc, quod per eum
 existens existens, et non, ut magis, et includit tempus eius existens.

Secundo tenet sit localiter personam Deo, et immensum existenti, et eum
 ut existenti, ut, secunda, reduplicatio, supra Deo, sufficit, ubi detrahitur
 illius, quod ideo ubi, et immensum Deo personam dicitur, quod ad hoc, ulterius
 non, negare, quing illius personam localiter, et pariter immensum, et
 saltem, quod immensum Deo ut existenti personam illi, ad absolute in-
 derata, lect ratio, atq, ultima detraho eiusdem personam localiter ad
 Deo, non, eum, et, fixum, et, quod scilicet, Gregorius lib 10
 Moralium Cap 13, quing non, ad existenti ideo existenti, quod ideo
 non, quod existenti, quing dicitur, ut bene expendit L. Jacques, non, ad
 personam existenti, et ab existenti et physice, ideo, ad existenti, quod ad
 existenti non, existenti, et existenti non, habent ab existenti, et ultra, propter, et immo-
 male, in qua Deo, eterna, personam existenti.

Disputatio Ultima.

Thomistica Dissolutio sit Causa rerum,
 et eum, an ideo, res sint, future, quod
 personam, et Deo, et personam, personam
 a Deo, quod sunt, future?

Sec 1^a

Aliquibus praenotari, et relativi contentijs vera
sentia eligere atq; probata.

Nota 1^a, in oī agenti reali ut tali hōī, ut nimirū eo parte quādam
desiderari ad cursum, operum externi effectum, inty, st, ut dirigat
voluntate, ut imporet, atq; pōt ut ex quatuor operis: quare hoc oī eligi in
Deo rationalissimo oīy agenty admittendū sī, ut aperte deducitur
ex resultu scilicet hōī, et ideo demonstrant Theologi qd. 1° hōī 1^a
1^a part 1^a ad 2^{am}; quid sit, quōq; qualis ditiony intra Deū, ~~et~~ inty
hōī.

Nota 2^a, Scī simplicis intelligentiā ee genitricē causy, seu creatrix, ut
pote, qd. nō sicut dicitur Deū potest proxime declinare productionem
causy; nō enim creatrix nōat, proprietate et quā tanty dicitur, sicut
res, quomodo potest causy productionē sapienter statuat. sicut illud
Psalmi totū oīa in sapientia fecit. Immo eligi simplicis intelligentiā
detegere modū, quo creatrix fieri debeant, atq; pōt. hōī dicitur e qd
vray, Deū nō sicut pōtary modū cognoscere. Difficultas qd.

Difficultas qd. de Scīa Divi
ni, et quōq; in moraliter, seu entitativē accepta, sicut enim ut in eadē
1^a qd. Scīa simplicis intelligentiā, quōq; et in vobis et in pōtā nō sicut
e, eadē ut in rātem pōtā, et causē multipliciter sortiri: d. de
ista pōtā accepta, seu quārenti, qd. e dicitur in se Scīa Divi
ni, quidquid dēmy pōtā dicitur ditionē ultra actū nō sicut in
gata, imo nō e qd. de Scīa Divi ni, ita ut aliqua ditionē pōtā
propria causa vray: nō nō admittat in Deo dicitur dicitur ditionē
ad executio, et aliqua rātem pōtā ditionē inter ditionē dicitur, ut
Deū, et pōtā ditionē unius rei creatrix, ad dicitur dicitur ditionē
moveri, ut in statuendū pōtā, atq; supradictū dicitur pōtā
amata, dicitur e, Scīa Divi ni pōtā optinere rātem causy, nō sicut
Scīa Divi ni eadē rei, l. 2^a eadē modū, quo pōtā d. 1^a dicitur
1^a qd. dicitur modū, nempe Scīa Divi ni pōtā finalis e causy, nō pōtā
d. pōtā infligendū, et Scīa Divi ni pōtā ut intente causy eadē
ut arequende.

Quare

Scia e Divini Verbi divina includit fortiter ex parte principij
Verbi efficit verum illig productionem.

Dices 2° Et sic locuti sumus
se Scig Dei ly se, et quoniam scimus a divina voluntate, in quo remu-
ne causa reus, sicq; sponit d^o Has in presenti art^o ad 1° p^o
re parte sent^o originis, subdem posteriori eandem sententiam parte ex
pendit in re tantu^o sic quatenus aliquid de futuro e principij
sufficiens ad conferendy illud principij a Deo, n^o tam e principij
eendi proprie divine. Dna tam^o q^o q^o aliud e Scig Dei n^o agere
ad exora, nisi sul operentia illius voluntas imperat, et oportet con-
quendo, et aliud oia, q^o denominatio causae n^o cadet Scig Dei ly
se accepty denominatione inq^o causae dirigentis. Et quidq; scy e, et in
hoc sensu t^oq^o dici pt scia causa remota, n^o q^o suo modo sit inre-
diary principij, q^o n^o e principij operentia nisi ex divina voluntate
divine, sicut exenit etig oportet. N^o aut^o Galvianus e, ut constet
exemplo oiy causaty que n^o operata sine aliam^o motu. Dna 2° q^o
D^o Has in ea solutione adversarij n^o facit. Et etig illius verbi in-
sistere velimus potius illos impugnare, q^o de sola scia simpliciter
intelligentia pt verificari ee indifferentia, ut illi adiungat, l^o secus
voluntas Dei, imo et ee capacem huiusmodi adiunctionis, electy enim
Dei supponit id, cui adiungit, et n^o supponit q^o potius p^ocedat sua
Divini voluntate ea adversarij. Insuper sola scia simpliciter intelli-
gentia e verum q^o inde n^o valeat scia, ad^o existenti^o n^oq^o valcat esse
bene enim inferri existit mundu^o productu^o a Deo: q^o Deus q^o n^o
cebat illius n^oq^o atq^o indolem.

Male aut^o oia ad arguere Deus operant
optime quidam alicuius rei: q^o illa existit; ut q^o sciatio l^o adversarij
sit, ut sciata de sola causalitate illatione, ut sic p^o n^o n^o
ceperit enucleanda e scapis videri D^o s^o p^o huiusmodi solutionem
querebat d^o D^o ibi utiliter utiq^o scia Dei, ut causa reus et p^o q^o
se negativa proposuit verba Originis supra i^o g^o, ut in
pore. Articuli vati insinuasent, se partem affirmat^o verum
ampliat^o de scia simpliciter intelligentia, ut p^o q^o sola scia
Scig qua arripit h^o manu in suis articulis dirigat, sola, q^o

debeat detrahi per voluntatem et ex se ut opponitur affirmari, et rem
 esse possibile, et designatio minus illius efficienter ut sub affectu, pone
 regis in fieri, occidit linguam in p[er]p[et]uo, sic dicitur loqui de scia
 ut in habente admodum voluntati. Quia in hoc immo remia accepta
 opinio. Divinus nullus generaliter adit causalitate sic dicitur,
 que ibi S. P. D. orant, idem vult respondere verba verba
 Virgini, et opere hinc in potest deduci Virgini in intendente.

(furny
 e caudo
 p[er]p[et]uo)

Ans ad

Eg. quare eundem sententiam gradus. De hac inquisitione, id quid dicit, ides pro
 die. Quia aliqua q[ue] si futura, intelligendy e, secydy casus sic in 2y
 casus videndi. Legatur enim si aliqua si futura, q[ue] Deus eo potest
 et tamen de futuro, in causa qd Deus sciat, sepeq[ue] consuetudines refle
 xio occurrat valde obstruenda. Et ibi in p[er]p[et]uo de scia generaliter
 ut de propria in p[er]p[et]uo parte detrahe ee locuty. q[ue] q[ue] in curabat
 causalitate p[er]p[et]uo, id scilicet in futura. 2a. p[er]p[et]uo, adveniatq[ue] illam
 tali p[ro]p[os]itione de causalitate sic intelligeri. q[ue] n. loquuta de quatu
 causalitate illa in ratione p[er]p[et]uo, que a posteriori respicienti, q[ue]
 in hoc remia sicut ex futuro ad p[re]senti, ita ex p[re]senti ad fu
 tura valde va. a loquebam. detrahe de causalitate illam aliquam
 p[ro]p[os]itione p[re]sente, sedens illi ex parte futuroy, et negare
 ex parte p[re]senti, quatenus futura p[er]p[et]uo intelligenda si videtur q[ue]
 que intelligenda p[er]p[et]uo a Deo tamen p[ro]p[os]itione nulli causalitate,
 p[er]p[et]uo existat sic futura, futura tamen habent aliquam p[ro]p[os]itione
 de se attendunt, que ex p[ro]p[os]itione inter disputat de p[ro]p[os]itione de
 p[ro]p[os]itione sic, quatenus illa ut videtur, atq[ue] ut existentia in sua
 tempore deficiat, et non causa influens in existam p[re]senti Dei,
 si tamen remia aliqua existens, que ab ipa p[ro]p[os]itione, et cui atten
 derat p[ro]p[os]itione dicitur, ut pote que sicut totum inculcat. Et hoc fen
 tur in de p[ro]p[os]itione in sua p[re]sentiabitate, et ideo p[ro]p[os]itione ven
 nitur, et p[ro]p[os]itione de hoc, et alij auerunt existit futuroy q[ue]
 ee dicitur, videtur sequitur, ex parte tamen, ut ab etiam resultat in
 Deo denominatio p[ro]p[os]itione, aut videtur illi, sicut etq[ue] codex ca
 Domini, et mater averit de causa veru, ut ab Adolis ab ipse
 illam, et que advenitenti p[ro]p[os]itione, et hoc tamen dicitur, q[ue] q[ue]
 in

In Angelo visus rei magis actualitatis adfert, et naturaliter se re-
sultat usq[ue] ad tempus, in quo rei e[st] visus aut rei n[on] adfert nobis
actus, sed eius actus novus, et stringentis, seu de novo. namque verita-
tissimam, illiq[ue] per anticipationem eternitatis sue, et sortitur ante tempus
existere rei, quomodo autem antecens ista eternitatis ad illa attempora
nisi posterioritate sponte alibi spontaneus explicabitur.

Sec[un]da
 Authoritate D[omi]ni ead[em] sententia suadetur.

Multiplex arguuntur ex D[omi]ni haec present[er] indicat, et non utriusq[ue]
 ad hoc pro ead[em] sententia sufficit. Nam in hoc q[ue]st[ione] 14, art[iculus] 8 sta-
 tuat utiq[ue] D[omi]ni esse causam rei, et usq[ue] ad art[iculus] 13 n[on] meminit D[omi]ni se-
 sionis, seu stringentis, et n[on] huius, et simpliciter intelligentis causalitatis,
 huius, et in toto articulo 8 corpore de illa dicitur disputat, quod est scilicet
 scilicet qua antefecit dicitur, quod est indifferens ad operandi, impotensq[ue] pro
 ducere, nisi per voluntatem D[omi]ni detinet, quomodo quomodo ex magis appo-
 situm est, et talis, cuiusmodi ponit voluntas D[omi]ni detinet, et hoc quod sicut
 adaptantur scilicet simpliciter intelligentis, et quomodo dicitur dicitur, ut potest
 quod in dicitur affert se existente, n[on] operat, et sic ponit detinet
 voluntatis, et ponit dicitur dicitur, quod art[iculus] 13, quod magis est fa-
 tu[m] ostentat: &c.

Secundo ead[em] q[ue]st[ione] art[iculus] 9 ad 3^m in quo ubi dicitur dicitur
 D[omi]ni n[on] se extendere ad n[on] enim ad se causa rei, n[on] vero n[on] entis, respon-
 det n[on] esse in scia dicitur, quod sicut est causa rei, quod magis dicitur
 cedentem, ut illa sicut, et quod dicitur ponit: et sicut dicitur simpliciter intelli-
 gentis ex hoc est causa rei. 2^a ead[em] q[ue]st[ione] art[iculus] 13 ad 3^m de eadem
 scia, pro ut est rei causa, affert, et ponit ut rei stringentia et scia,
 quod est causa prima sit vera: dicitur scia dicitur vera n[on] est: &c.
 art[iculus] 10 ad 1° alit[er] item scia dicitur est causa n[on] quod dicitur dicitur, et alit[er]
 quomodo quod actus, eorum sicut, quod alit[er] tempus sunt: quomodo
 vero dicitur, sed hoc, quod ponit dicitur, n[on] quomodo sunt: quomodo
 quod est causa indifferens et scia eorum, quod sunt, et eorum, quod n[on] sunt
 et dicitur n[on] est scia dicitur, quod dicitur est scia eorum, quod sunt.

Quinta, que 2^a de Deo art 12 ubi bene inq. quoniam
 versat ait, inter Scilicet Deo, que e causa reu, et inq. 2^a causatam
 impetit lapsus medij, unly ex parte Deo, scilicet divina voluntas;
 aliud ex q^o ipary reu quoddy ad quorddy effectus, et causat q^o qui
 bus mediantibus procedunt res ab Scilicet Deo, et ideo res Scilicet
 procedunt a Deo per modum voluntatis, et per modum causam reu,
 et nec oportet, qd in obitu medij Scilicet sequat. Sed duplex itud q^o
 medij q^o impetit inter Scilicet Deo, et q^o causatq^o inter illo, et Scilicet
 singulari intelligentie, et insuper ideo res causata n sequit modum
 Scilicet causantis, qd ella stinens, et ita nexa e, qd dici nequit
 de Scilicet Deo, nisi ubi sic stinens.

Secunda, quod dicitur in 2^a de Deo proponit invaria-
 bilitate Scilicet Deo, et stinens reu creatary recurrit admodum quo
 Deo inuenit res creatas et prout illo si existentes, et qd ex suppo-
 ne qd prout qd prout in ee pao eadde temporis de qua, qd certe n e
 deo causanti, q^o supponentis reu huius legata 2^a de
 Deo art 12 in h^o deo 2^a, que unica art. 5, et audiat 1^a de
 art 13 ad 2^a ubi admittit hoc an: Deus scit aliquid et futu-
 rum ee absolute nexu; hoc e nexu reu, qui inde inferri
 potest sequens, nempe, qd illud erit, sicut pariter nexu curat
 noem ad aliq^o spetita, qd noem an illud, e causa remota
 sequenti, impugnat sic, qd hoc, nihil e; est enim additionali
 falli curat an e causa remota nexa (reudicem onerionem
 erit) et sequens effectus stinens; que impugnat a fortiori
 unget stia stinens illud an ee causu proximie sequenti.
 hanc epita querit aliunde 2^a 2^a q^o, qd videlicet qd in ante-
 cedenti ponit aliq^o pertinens ad acty anq^o, sequens accipien-
 dy e in h^o qd in se e, qd qd e in anima, ut puta si dico
 si anima intelligit aliquid, illud e inanimale intelligendy h^o
 qd e in anima, et aliter qd dico qd Deus scit aliquid illud textu
 sequens intelligendy e prout subest divine Scilicet, et prout e in
 sua presentia state. (reudicem illud, et n Deo ut traducit stia
 lance) et sic nexu sunt e an; qd se qd e, et e, necesse e, qd
 ee qd quolibet rei creatu, ut subest illi. Filio nis, nexu est qd

et potestatem e absolute contingere, quia non subest illi scilicet, nisi ex
suppositione, quod sit in se ipse existens, et necessitas ex suppositione non
opponitur. Ingentie: d nihil causatur ex suppositione quod sit, a quo
tunc ut sit: g.

Septima quæstio 2^a de Jovis 1° sicut causalitatis divina scilicet
sic arguit 2° loco, contra causa ponitur effectui d scilicet Dei fuit ab eterno:
n g ipse e causa rerum, videtur quod res ab eterno fuerunt, quod e impossibile; ad quod
vero sic respondet, ad hunc dicendum, quod quia res procedunt a scilicet in ante volun-
tate, non oportet, quod in se procedant, quodcumque e scilicet d quodcumque voluntas detrahit, eo
quibus sic 2° g ut scilicet Dei ab eterno sit, non debent esse res ab eterno. 2° et quia
de presenti: g scilicet, que e causa rerum, ~~in detrahit divinam voluntatem, scilicet~~
~~tantum, d eodem modo, ab illius detrahit, quod e proprius scilicet simpliciter intelligen-~~
tiæ. 3° et efficacius: g scilicet Dei, que e causa rerum, non attingit detrahit tempore
in quo res ipse eum producendæ; aliter ille producerentur eque quodcumque
e scilicet, ac quodcumque e voluntas, in quibus quodcumque non detrahit duracionem subtrahit
voluntatis, l scilicet, d obitio, seu obitio ipsius; et scilicet detrahit aliter
ait tempore, in quo res producuntur: relinquuntur g eque d scilicet sola scilicet
C simpliciter intelligentie generaliter sortitur ordinem, et rationem causæ de-
terminat.

Denique quæstio 6^a art 3° sic loquitur, precipua g scilicet in imperio, valiter ra-
bitudine causæ rerum hanc, quoniam e, non sublevari in ea, nisi certitudine g scilicet
tantum. Ne vero videatur loqui de precipua Dei prout ad peccata, quoniam se
contendat, sciendum e, eque ibi agere de precipua, præter e que prædeterminationis,
que præcurre dicitur talis in ordine ad salutem, et ad maiorem illius obtinendam,
d clarius adhuc eum regenerationis e conclusio in quibus, non enim potest dici
quod prædeterminatio supra certitudinem prudentie nil aliud addit præter certitudi-
nem precipue... si enim dicendo in discreta prædeterminatione differre a non prædeter-
minato eo parte ordinis, d tantum eo parte precipue, videtur et sic precipua eo
causa, prædeterminatio, scilicet precipue, que sola causam valet. Hæc enim non
emptoria si, non e absurde reputat, precipua eo causam prædeterminationis præter,
per quod prædeterminatus differre a non prædeterminato. 2° quoniam prædeterminatio
subtiliter tractandam solum, et ordinis certitudinem, que nomine ibi expressa
habitudinem causæ ostentat, efficit, si nulla alia præcipua certitudinem
prædeterminatio, que certitudinem, quoniam, non sine illius, que dicitur e Deus aliter

acti solvatur, cui scia simpliciter intelligentis scilicet subiacet in utroque
et ut operetur, seu ut operetur, ut enim necesse ostendat Deo quod quod
produciibile est, et omni modo illud produciendi, ut ad ea tunc efficitur,
que solvitur eligit, et modo per eam generatio inter innumerabiles
liberis, quos scia proponit.

Dices 2° illi quod 2^a de Deo, art 1° in
probare causalitatem scie quod et necesse oportet, ita se habeant, quod unus
sit causa alterius, et ambo ex una causa causentur: dicitur in eis scia et rationes
sunt ad sciam: et oportet quod si scia sit causa scie, et scia sit causa scie, et
utrumque ab una causa causetur: dicitur nequit dici quod res scie sunt causa scie, et
cy sunt temporales, et scia Dei sit eterna, nec quod utrumque ab una causa causa-
tur, cy nihil in Deo sit causatum: et relinquunt quod scia Dei sit causa rerum.
Imo hoc loqui de scia rationis probat Sr Lalanus, quia res, et ipse, et ut
terminant scie simpliciter intelligentis eterne, et non temporales: et quia etiam
in scia rationis invenitur assimilatio sicut ad sciam et sicut ad sciam
ut tali ita formabili discursus.

Respondetur quod magis An^o Ray legitime
et unice procedere de scia simpliciter intelligentis, sicut quod scia
rationis, nullum addit actualitatem, aut representationem, et non tantum re-
spectu eiusdem summe actualitatis, atque representationis, ut aliter videndum est
et congrue innovat An^o S de Genesi ad litteras cap 18 dicens, Deo
an^o dicere alio modo innovare cy ea fecisset, quod illi quod ea noverat
ut faceret, quia nimirum scia Dei non creavit claritate, quod res existentes ut rati-
onem videtur: et propterea etiam Sr Tho^{mas} eadem quod autem ad 1° docet
divine esse non esse medium demonstrationis respectu futurorum, et similitudinum,
quia hoc sit, et necesse habet quicquid actualitatis, atque similitudinis congruit
ad illa affranda, si aliunde esse supponantur fieri.

Igitur scia Dei gene-
ravem similitudinis, quod necesse dicit, et causa rerum, non vero generis respectu
quod alterius imponat in ea scie rationis, et potius respectu est in causa
ita ab ipis rebus, resultat tamen ab ipis cy attenditur ad ea istam
rerum aliunde in tempore habitus et causatur.

Prima probatio non videtur esse
quia res ut ipse ipse autem non, et quod tunc ut tempore existens transit scie
119

Et ut sit effectus principii voluntati determinati sicut atq;
 ut ordinati exemplar vel faciente: que dia in volu sic singu-
 cis intelligendo cadere possunt; si qd scia simpliciter intelligant
 appellata ad eodm practica nature: qd per illa virtute Deus potens
 proxime ut agere velle producere quod ipse libeat, et oriente ad
 ut principii effectus; vix sola ista scia sufficienter ordinatus e. id
 igit scia simpliciter intelligente n dicitur cum practica, neq; practica
 qd sine respu eorum que nunq; fiunt, qd Deus ut potens illa
 facere, actu tam ea n efficit, et scia opus ro e. potest operacoe qd
 quq; propria sunt, et aliaq; qd ordinata per libeat qd voluntati
 sed ea efficienda, quibus vim habeat, atq; virtute eorum suo modo
 nempe directive effectus, multo quib; excellencis, que quosia ho-
 minis ari: prospera qd n dicitur Deus denat ad adiacid quo-
 ducendy in illa eadit denotatio actu operis practice, atq;
 ordinate in opus et inde statim resultat denominat scie scie-
 ntia, que suo modo tendendi ex his speculativa e, subsequens
 nexu, n vero antecedens libeat qd applicacoe.

Sec. 3^a

Ratione suadet avimorum.
 Multiplex qd invariata e rae ad probat qd avimorum, et multi-
 plex ad hoc officij potest ex concordia libertatis. Ceterum scia
 dicitur est principii productivum vix creatur, qd pariter prin-
 cipij actus liberi creati ex eodm qualitate vix et merito induens
 necessitate antecedent, qualis e rae libertatis. Ceterum scia
 scilicet illa que factioe dicit qd qd qd qd qd qd qd qd qd qd qd
 qd relinquente totq; vix indiq; libertatis vix qd qd qd qd qd
 libertatem impugnat. Superius dicitur qd qd qd qd qd qd qd qd qd
 ad qd, et ut illa subtrahi possit qd qd qd qd qd qd qd qd qd
 qd attemperacoe posterioritate ad qd qd qd qd qd qd qd qd qd
 vix inde sequeret pariter ex vix libertatis dicitur qd qd qd qd
 qd qd in id qd qd qd qd qd qd qd qd qd qd qd qd qd qd qd
 in eorum scia dicitur qd qd qd qd qd qd qd qd qd qd qd qd
 in huiusmodi cavallibus qd qd qd qd qd qd qd qd qd qd qd qd

habeat ut tendunt ad operandi, et etiam nulli relinquere locum casualitatis
sicut Dionisius, quod Deus unico decreto sua statuit circa effe-
ctum alium rei, quod credere posse non dubitari potest. Immo ali-
ter non potest contingere a pluribus legem, tamen hoc et alia ar-
gumenta minus facientia; quod opportunius alibi tractabuntur.

Probatur ista
abunde profusa ab ipso, et quidem per rationem instrumenta a Deo facta
aut 8. Sicut que e, et dicitur causa reay e sicut sua artificis creati,
In quo est operativa artefacti, ^{et} illa sua que artifex creatus videt
opus facti, id est illa que sonant motu operis faciendi e operativa
artefacti. et non sicut Dionisius, a simplici intellectu e causa-
rem. Dionisius e D^o hoc, et ibi, et D^o dicit U^o quod h^o non h^o ubi
sunt loquuta, sicut e causalitas artificis per artefactum, Ita videtur
e causalitas operis. Ita ex his, et ex ipsa experientia
dicitur e, et sonant videtur. Promoverit discursus experientia
sua, que inter se operis experientia videntur: nam artifex h^o res-
quit motu alio opere fieri et deinde se detinet ad illud op-
erandum, usque tandem manus et intra operis adhibet, et post via to-
dy non sicut fieri. hoc via non motu admittenda si in
D^o que proponit h^o videtur plenissime sciens via que fieri
quod non potest se fieri.

Deinde si ipse labor, docerit facere
sua, tunc tempore hoc, tunc illa via h^o, tunc illa ex illis inst-
mentis operis et facti tunc eod^o decreto, ut actione productiva, ut
placet ad operandi, tunc illa, ut verisimiliter e, res illa
requiritur in via operis, et sicut Dionisius post decretum
non sicut h^o sicut sicut tam venit, que oporteret
ad dirigendum in via operationis.

Peruadetur D^o id assumptum
Sicut dicitur ut facti non dicitur causam activam, ut loquitur D^o hoc quod videtur
dicitur est 4° in via a via unius procedit effectus nisi mediante motu
tunc que de via operis impeditur in via que in via, d^o dicitur precise dicitur
dicitur quodammodo in via rationali proponit h^o operabilis. et h^o illa h^o
non est h^o quod h^o via h^o que proponit h^o illi, motu h^o sicut
effe

propter illud e in illis, quod nobis deficiat plurimum rerum quod pro-
ferat.

Opponunt 2° multiplia s^u de testimonio: ut s^u Augusti-
nus de universis creaturis sic loquitur 1° de Civitate Dei, Cap 13, q^{uod}
n^{on} q^{uia} si idem videtur, id idem si q^{uia} videtur, sed t^{amen} de Civitate Dei,
Cap 10 sic habet, occurrit animo q^{uod} videtur, id est est verum, quod iste
mundus nobis nobis ee n^{on} potest, nisi est Deus, aut n^{on} mor-
tuus est, ee n^{on} potest; quibus solis sequi alias repetit, que ta-
men excipi n^{on} possunt scia simpliciter intelligentes. At loquas-
cedunt de notitia que Deus habet, de rebus et ipse factis;
ty 2° q^{uia} lib 13. operum Cap ultimo ita Deus alloquitur nos
ista que fecisti, videmus, q^{uia} si: ty aut q^{uia} vides ea si: et n^{on} desi-
mitur s^u de Civitate Dei Cap 1° voluntate n^{on} act, tantum
valent, quia Deus ea voluit, et potest; et ideo quid
quid valent certissime valent. 2° Gregorius Magnus 2° ma-
galy Cap 13 alia 2^a, inquit, que si n^{on} ab operante causi re-
debat, q^{uia} si; id idem si, q^{uia} videtur; et lib 3° Cap 6 addit,
n^{on} existentis videndo creat, existentia videndo dicitur, quid
quid est creati, n^{on} videt esse subsistendi caret. 3° deniq^{ue}
Boetius de solatione proa ultimo inquit, scia presentis pre-
sentanea nomine tanta spectans rebus oibus modis ipsa si-
stant nisi pro posterioribus debet: q^{uia} scia Dei d^{icitur} visioni
de qua ibi dicitur, n^{on} est in Deo, q^{uia} res exant, d^{icitur} potius res erunt,
q^{uia} illa est eadem causans, seu modis ipse operans

Despondeo pro-
fata de testimonio Greg^{orij}. intelligenda ee de scia simpliciter
intelligentes, ty q^{uia} alia, seu ipse scia, pugnant; ty q^{uia} ali-
ter n^{on} est tota solvendi in aliquo vero sensu locutionis eor^{um}
de apparenti res n^{on} idem ee futuras, q^{uia} Deus scit illas futu-
ras ee; ty deniq^{ue} q^{uia} plura ista testimonia optime adapta-
ta simpliciter intelligenti, que propriissime rebus sui notitia est
et insuper q^{uia} procedit aliq^{uando} rem scia d^{icitur} visioni d^{icitur}
d^{icitur} s^u s^u s^u 2° de Deo ad 3° ad 3° propter ex-
ting^{uit} illius claritatis, que maxime crevit q^{uia} adventu

hanc

illius, per quod splens in ee sciz dionis, prout hoc resque existenti
tqz talis hucqam in sciz.

Propterea scilicet sciz intendunt, sciz sciz n a
pe a rebus, nec ab alijs pendere, qd etiq de scia dionis hanc accep
reacionem e; ut etiq supra eo Damasceno observavimus, Deus in
rebus, d' impensio suo lumini debet, qd ab eterno videret illas in
tempore existentes, ut ad sic eo tunc eas intrinsecas sciz existit
ut nery alijs de foita, nitq in sciz sciz influent, potulet, et
qa notitia huc pendentia inclusa in scia dionis, ideo n in qm
hoc quoqz causa rexy appetari et modo appetatio n cadat in ill
ut intelligit resum stinguent ad ipas de productas; insuper qd
ut etiq n vel innuaty e, Decernendo et producendo res, effi
citi sciz videri, et videri ab eterno, ideo avertit a sciz illa produ
cere videri, sicuti potest dici eady videri producendo.

Hinc facile
est applicare apta uniuscuiusq ex profari, sciz sciz sciz, quam
aliquid exprimat, duplex illa in arguto inventa probatio: n quidq
1^a qa etiq scia simplicis intelligentie res existentes potulet, et
qa eady sciz e acta causa, ideo sciz sic loquebatur de notit
tia rexy existentis: n 2^a ut sciz eo sciz sciz in sciz sciz
eo quibus sciz potuere ab Dny sciz simplicis intelligentie sciz
no appellari, ut profertur modo potuere eady loqui de scia
dionis n adequate acceptis, d' inadequate, et prout includente sim
plicem notitiam eady rexy.

Sed Neglia: sciz affiant absolute res
ee qa illas videt Deus, que causalitas falsa foret, si loqueretur de scia
simplicis intelligentie, ut pote ex qua inferri nequit, res existere. Ne
fondeo, prout qd causalis n semper vim illatam preferere, et
tex n semper in vi sequentis ee intelligendq: sic sciz sciz
apud sciz sciz communicari, qa bonum e, producunt sciz sciz
qa opotens e, qd sciz sciz, qa sciz e, de nate hoc, sciz
sciz, qa sciz, in quibus sciz sciz sciz sciz sciz sciz sciz sciz
sciz sciz sciz sciz sciz sciz sciz sciz sciz sciz sciz sciz sciz sciz
sciz in sciz sciz sciz ad effectus sciz sciz, et sciz sciz

sufficienter agnoscere residere in scia simpliciter intelligenti
ab eis efficiendis. Vno solutionis, seu interpretatiōis obstat eo
ipsi testimonio nobis obvio, in quibus ista dicitur quae fecerit
videmus, qd n, et tamen nequeat legitime colligi qd aliquis vide
at a nobis eo eo, qd existat.

Proterea, et ee pot alius, scilicet agnoscendi
modum aliquo scilicet locuta n de causalitate proprie
dicta, aut physica, d de causalitate, quoad certitudines appaerit,
quatenus nequit n ee certu qd aliquis ee si Deus videat illu
ee, ut pote qui scilicet infalsibilis e, et e scia possit n ee res qd
nos illa, videtur nobis ipsi videatur, ut pote quorū oculi videntur
sicuti illatione dicitur n.

Proponunt 3: illud scriptum in scripturis,
et maxime 1° Genesii reperitur, dicit Deus fiat lux, et facta e
lux, et sic de ceteris 1° Dei operationibus, quidquid itaq habent
natura de obus. Psalms 104, ipse dixit, et facta n, ipse man-
davit, et creata n: propter qd Augustinus Sermone 107 de tempo-
re dicebat, Caelu, terrā, mare, et cetera n aliquo operis actu,
d. ubi dicitur creavit imperio; eo quidem statat Deus sua verbo
sua imperio sua facere. Imperio huiusmodi e actus intus
cujus sit determinata causa rei existit n ee scia. Divinis
scia enim simpliciter intelligenti nil determinate affiat, et nil
imperio imperat: 3.

Probata omnia, qua parte prefati imperio
collocati in actu intus ty qd videtur ex propria dicitur 1° Philo 1°
2° qd dicitur, aut 1° dicitur, imperare e actus ratiōis, presupon-
tū actu voluntatis, in cuius virtute ratio per imperio movetur ad
locum actus: ty qd in sacris litteris appellatur Verbu Dei,
atq dicitur, dicere autq Verbu facere potius e intus, qd volū-
tatis: ty 3°, qd imperare aliquid e quodammodo illud ordinare,
n ee qd eiq rationis e.

Confirmit 1° scia Dei soly causas in actu
1° ut determinata per voluntate, quia utiq autq determinata iq e scia
agnoscatur, qd dicitur, dicitur ut aliquid fiat ratio naturaliter manū
1°

scilicet, nec per magis apparet de futuro illud est iudicij eminenti-
 ter in ipso invenitur, quatenus id sonat, ac videtur aliud, hoc ita
 faciendum est, ut hoc, & illa norma facti invenitur, quod proinde
 totum videtur ac aliud aliud, hoc se factibile est, & ita fieri debet,
 sicut expressit de suo additione. Si autem id sonat pro facti iudicij
 ac aliud aliud, hoc detractum est fieri, nullatenus verum est, nisi quod
 admittente decreto intentionis, et executionis ut dicta; imo non in casibus,
 si in illis iudicij representantur per faciendum debentur servari. &
 ex lege Dei plenius procedere debet, ut executione debeat operari
 et subiectione ad alius voluntate.

Admiror pro posse scire ad se proprium
 adducit quod Deus potest rebus ratione cogitibus quidquid videri aut fieri
 omnibus rebus facere. Dicere igitur, et imperare in ipso est, videtur metha-
 physice usurpanda et legitime significans ex parte Dei facere, et fieri
 ex parte creaturarum.

Supponuntur 4° res in mensuram scilicet Dei, dicitur
 esse forma mensurandi, et se possumus docet. 1° hoc dicitur in mensura
 rebus dicitur mensurarent scilicet divisioni, si hoc videtur causa
 illius, hoc est mensurandi res. 2° scilicet a Deo per scilicet divisione, quod
 est in eorum res esse, quod per se scilicet quibus a Deo. Probatur de
 quibus 1° mensurandi res per se supponit existenter illius formam
 scilicet divisioni: inter duo autem ad iudicij mensurata illud men-
 surat, quod supponit alteri, cuius alteri formati. 2° quod videtur
 res operari et mensura ad iudicij mensurandi quod scilicet scilicet a re-
 bus quibus modo causatur, et quod ex hoc videtur quod ab iudicij iudicata,
 quod in ista re habet et se videtur, ut legitur. 3° hoc 1° ultra sententia
 hoc est scilicet.

Constat idem assumptum Galenus. Scilicet divisioni operari
 in ad res existenter sicut scilicet divisioni intelligentis ad res posse
 dicitur res sunt potes quod in apparet per scilicet divisioni intelligentis, prop-
 ter eam ad eam mensurandi. 3° est eam existenter, quod apparet per
 scilicet divisioni, ab eam mensurabunt, atque causabunt. Respondetur
 scilicet divisioni mensurari quibus a rebus, quatenus eam ad eam.

indivisiōis ex obliqua, in se fortiter vera, n̄ tam v̄, ut si a adequa-
to, seu mensura sit mensura, & regula p̄tionis illius, sicut
sigora adequata ex se possit, quin hoc adequatio sit regula, &
mensura p̄tionis ipsius, quae infinite maior e se ip̄, ab eod̄
p̄tione independens: quae propter decedimus sc̄ḡ p̄tionis n̄ mensura
n̄ a rebus; d̄ potius illa mensura n̄ mensura, q̄a tota sua
p̄tionis habet nexu, et a se, et ut p̄o terminare illa stringenti
se attemperet rebus, illḡ et̄ n̄ a rebus accipit, d̄ per anticipatōem
totius existenti, a semetip̄a quasi elicit ex attemperare ad id,
q̄d erit in tempore.

Ad 18° p̄basem sequente dicimus, res n̄ ita
presupponit existentes ut aliquo modo influant in sc̄ḡ p̄tionis
d̄ itaq̄ presupponit p̄tione attemperatōem per modū v̄, quae
illa sc̄a p̄tione, et hoc insufficiens e, ut a rebus mensura
tr̄, sicut sub plures effectus p̄tione product, eod̄q̄ utiq̄ produc-
tor illuminat, ipsaq̄ in hoc se attemperat, quin ideo ullo p̄o p̄tione
sensu ab illis mensura d̄ potius illas mensura. Ad 19° p̄basem
des, per se doctrina p̄tione q̄ sc̄a humana a rebus causata, et
insuper eo solū d̄tione ad eod̄ v̄tione in se fortiter vera, q̄
insuper eo h̄c v̄tione n̄ habet, q̄d res ita se habeant, sicut per
illḡ affant, et ideo, eo eo q̄d res ita se habeat certū effectū, q̄
q̄d ignitō illarū certa est, atq̄ vera.

Oppositū autē stringit in sc̄a
p̄tionis divina, quae nullo modo causata a rebus, et insuper per se
actualit̄ sc̄a e causa illarū, modūq̄ p̄tione, quae possunt acci-
pere ad op̄ta Dei: ac itaq̄ ut includit v̄tione, per q̄d d̄tione
in se p̄tionis ita eo se certa e vera radicaliter, ut necesse sit
metaphysicē, q̄d eo sicut per illḡ affant, p̄tione, si v̄tione
tercat Dei aliquid sc̄a, & affant, quibus illud stringens sit
metaphysicē certū, nemus de veritate, quin opus sit spectare l̄o
lexe essent̄ rei: et hoc, et p̄tione n̄l̄ contendit eod̄ p̄tione.

pro nobis e; n̄ sc̄a simpliciter intelligentia p̄tione speculativa resp̄
c̄t

ut res ut quae potest; ut si enim non fuerit, neque fieri possunt
 permanentes in sua possibilitate: & pariter censendum erit de
 scia divisione operante ad res creatas, atque existeres: ob id quod
 de scia simpliciter intelligitur erit operativa; quia si non faciat
 actus, et efficiens res esse potest, praestat tamen dirigens Deum
 ut fiant existentes, transcunt a possibilitate statum, ad sta-
 tum existentiae. Et in hoc sensu S. Thomas docet laudato
 cap. 10, Deum per se sic esse causam rerum, cuius scilicet est illarum
 mensura, sicut ars est mensura artificatorum. Praeterea vero in
 ut docet opus factum esse, et ostendens modum quo fieri potest
 aliud docuerunt, ut advertere poterit obiectum. Et nisi nimis
 cito nos docendi minus ipse didicerit in Dico 10. Praeterea.

Opponit 5.

Et, ut ipse iudicat, demonstrative conetur. Deus nil decrevit,
 nilque efficit, quod prius non ignorat; id non efficit, neque decrevit
 voluntate rerum, id eorum essentia: & illi prius ignorat, et quidem per se
 divisionem; quia scia simpliciter intelligitur definita igno-
 rantia, aut neque in, neque fuerunt, neque erunt. Et ventus non gerit
 imperium vel rerum essentiam; quia scia simpliciter intelligitur
 et scia divisione quod per se potest differunt, ut docet S. Thomas
 quod de deo, art. 2 ad 2. quod quia illa ad voluntatem, et hoc ad
 existentiam rerum transt.

Admirari utique argumentum, neque enim rerum
 essentia potest propriae quidditate gaudere; imo nil est in ipsa, quod ne-
 que non terminet scia simpliciter intelligitur, quo proinde licet non
 affert illi essentiae, signate tamen usque ad operans ionis penetras
 in seculum, ut esset rerum, et voluntate intricis, de qua etiam non affert
 consistere absolute, id fore si produceret; et hoc nilque ultra exi-
 git ut Deus decreverat, faciatur, sapientissime ne existeret.
 Definitio tradita a Tomaso penultima est, scia simpliciter intelli-
 gentis licet se procedat a non esse exercito, quod ad esse
 exercito rerum, id est stringent scia divisionis, licet esse rerum, licet
 esse essentiae prout Deus illas facere licet non facere libuerit.

Ang. Praeterea

ibi soly protendit; Scilicet Dei simplicitate, seu by generatione sua n
possunt per hoc qd igni adyगतं terminat. stans ad ee
rely, & hanc opposita ad n ee ipsam, qd res simplicitate appu
tentia dy de ee possibili, qd simplicitate ee n e ad ee existentia:
hinc auty ista assertio nq nll l probabilitate colligi pot.

1° Simlq in 14 dicit 38, qui v'ant l' dicente sicut e causalitas arti
fici' per acty sup ita dicitur e causalitas divina sic: est qd iste
processus in productione artificiali. 1° scia artificis intendit fing
2° volyat eiu intendit fing illy. 3° volyat imperat acty per
quy educat opus, ^{circa} itaqd opus scia artificis ponit. fing dicitur;
q esty in Deo scia subsequens ipsius volyat e quoad fing rei
producte, et sicut huius causa immediata est scia visionis.
Imperat Deus ab eterno sua decreta scegit, et in tempore operata
ad extra: q uy operata ad extra l producat nq aliquid, supponit
iq tota reia eternitate illy decrevit, atq vidit, et sicut egdy
ut videns producit.

Respondet testimonio istud optimy ee ad pro
bely ista aduersarios, imogene esty in creatis n ad acty d ad re
lytate spectare insufficiente tony ad inferre ista arguti: nq gra
cerus ille qui raro l nqny invenit in Deo qm ad ditione vo
lytate quany altery sit intentione finis, altera modis selectio
et alia deony applicativa facultate extery, univ'it ita aut
quendy e, ut Deo possit applicari; quatenus scia p' hanc aduuncy deca
ty dicitur exinde in ee scis approbatu, atq affective operante, et
per acty extery operans quasi affective, qd per illy itaqd phy
ponit in re opus qd by toty sui forly representat, p' hanc dicitur
in mente divina. Hanc vero toty cadit in scia simplici
intelligente.

Ad ista qd dicitur, visione Dei procedere duracione
nitatis acty extery Dei, n ver egdy procedit ordine causalitatis: qd
tota Dei eternitas sicut in aliquibus tempore se accomodat, qd factu
suis intelligit in presenti, qd causalitas Dei ad extra p' hanc nq
decreto illius, ad qd immediate sequit ordine causalitatis actis
co

esterna temporalis, et cy scia visionis illud decretum n procedat
n ingredia ex his hunc causalitatis ordinem, d illu potius sequitur,
sicut ex pleriq adversariory stringit in ead scia q no ut e
pura representao rexy creatary.

Opponunt **D** Deus modo rationalissi-
mo operatur, et senter oi scia instructus: q erig ut instructus scia visionis
que snt cy scia simplicis intelligentie aliqd hoc sola pectus e. Ne-
des, sciq sua deu dirigita, pectumq ee, ut pote que e de operabilibus
in quibz operabilia si ut loquitur **S** Thomas sui art 16, quin imo scia
Dei an fit pectus, ad vit scia visionis, ut sepius innuaty e, et ali-
unde scia ut operativa pectumq dicit quomdamq, ut ibidz advertit
S Thomas, pectumq ut operativa n dicit fontiter sciq visionis, neq dicere
pt ea dicit: imo alias inde probaretur sua adversario: sciq simpli-
ci intelligentie ee causq immediatq rexy cy scia visionis, et hinc
etiq ut e representao pura sponere hanc causq. Igitur pectus requi-
ta in scia ad rationalissime operandz snt in eo, qd q operabilz
pectissime detegat, qd usq ad apprehensionz parat simplicem intelli-
gentia.

Opponunt Deniq. quia intuitiva scia divini t e principij quo
vult fontiter se tenet ex parte principij ipsius scia, ut coiter docent var
scholoz sua scolar: q etiq scia visionis rexy creatary poterit, et etiq debe-
bit ee universim causalitatis. Vides, an ob hoc ipz arguti negari
ab scolar, et ne ipa ita difficile ee, ut no possit intelligi in eo infabuli
mysterio trinit, qd ut bene oberrat **D** **C** n debet parim etiq ad alia
divina paritate adduci. Probaretur inde inviper sua adversario, sciq
visionis pectum Dei decreti dirigere ad illud sciendz, et et scia visionis
rexy sub munere etiq representaoi ee causq eandz. Quomado-
dy facta illi hoc negabunt, ne sequat vortua pavoritas, t asse-
rata stringentia, seu libertas divini illius decreti, ita nos scisso
anti, negamus siq, qd scia intuitiva scia divini pectus ne-
ria e, sicut etiq verby diviny, et senter pt intelligi quo priori
originis, ut dicitur inter alia etiq ipz scia dicit: at re create,
si ad stringentes, et senter effectus causq **R** libere; unde ex
parte illaz eiusq ut illaz pectum operatq n debet intelligi
scia

Scandiam inuentione cy reay consistencia

[The remainder of the page contains extremely faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the document.]

Dispositio 1^a ^{operis} Tractatus de scia Dei
 et scia Dei — fol. 1
 Sec. 1^a fide, et ratione ea
 ostenditur — fol. eod. g.
 Sec. 2^a Compenditur, et pro
 certum ratio D. N. fol. 4
 Sec. 3^a procedit ad arguend. — u. o.
 Dispositio 2^a Qualiter comparat
 tua per inclinationem Dei ad
 eius inclinationem. fol. 10
 Sec. 1^a motus Divinus non est
 actus 1us realis physice res
 spectu inclinationis similis. Cot.
 Sec. 2^a procedit arguend. fol. 17
 Sec. 3^a Requiritur ratio ratio
 & fundamentum j se admittit
 Quis est j Deo actus primus
 intelligendi — fol. 20
 Sec. 4^a Duplex alia ratio
 includitur. ubi quid ratio
 admittit distinctione ratio in
 tale per motu, et intellect
 in rem Dei. fol. 25
 Sec. 5^a nota duo. fol. 28
 Sec. 6^a Quis j Deo hinc
 species intelligibiles, et ha
 bitus intellectuales. fol. 30

Dispositio 3^a De obto variis Di
 vini motus. — fol. 36
 Sec. 1^a De obto motu, et
 specificativo Divini mo
 tus. — fol. eod. g.
 Sec. 2^a An alibi creatura
 dici possit hinc motu
 inclinationis Divini cognitio
 nis. — fol. 40
 Dispositio 4^a De multiplici ha
 bitudine rerum a Deo cognita
 rum ad eorum cognitionem
 vel scientiam. fol. 46
 Sec. 1^a An genus Dⁱ cog
 noscat creaturas in se
 ipso. — fol. 47
 Sec. 2^a An Dⁱ cognoscat
 propria j se ipso. ubi non
 nihil de constantibus, atq
 futuris. — fol. 52
 Sec. 3^a De dythia aliquis
 questionibus. — fol. 55
 Dispositio 5^a Prima de
 ratione scie Dei an
 quia de necessitate
 coexistit rerum j ex
 istente, ut j ratione
 videtur a Deo. fol. 60

Sec. 1^a Invidiam sua Dei in
Communi. — fol. 60

Sec. 2^a Si D^{us} p^{ro}pter aliquid
non fructum res aliquam
de virtutibus maris in
coram phycis p^{ro}ptia insigna
Dei gerantur. fol. 65

Sec. 3^a Angra D^{ia}. fol. 67

Sec. 4^a Sec 2^a ab g^{er}no
e phycis co^ontin^{er} rebus
creatis, nec in^{er} cyt illi
phycis p^{ro}sentis, nec
co^oes^{er}entes. — fol. 70

Sec. 5^a Angra D^{ia}. fol. 77

Dir. N^o V^o scia v^onta
A caa xxy, seu q^o ideo nec
sunt futu^ore, quia p^{ro}xy
tux a Deo, q^o p^{ro}xy
tux a Deo, q^o futu^ore. fol. 80

Sec. 2^a P^{ro}xy^o D^o ead^o
s^o a^o suadetux. — fol. 84

Sec. 3^a V^onta suadetux
assumptum. — fol. 91

Sec. 4^a Angra D^{ia}. fol. 93

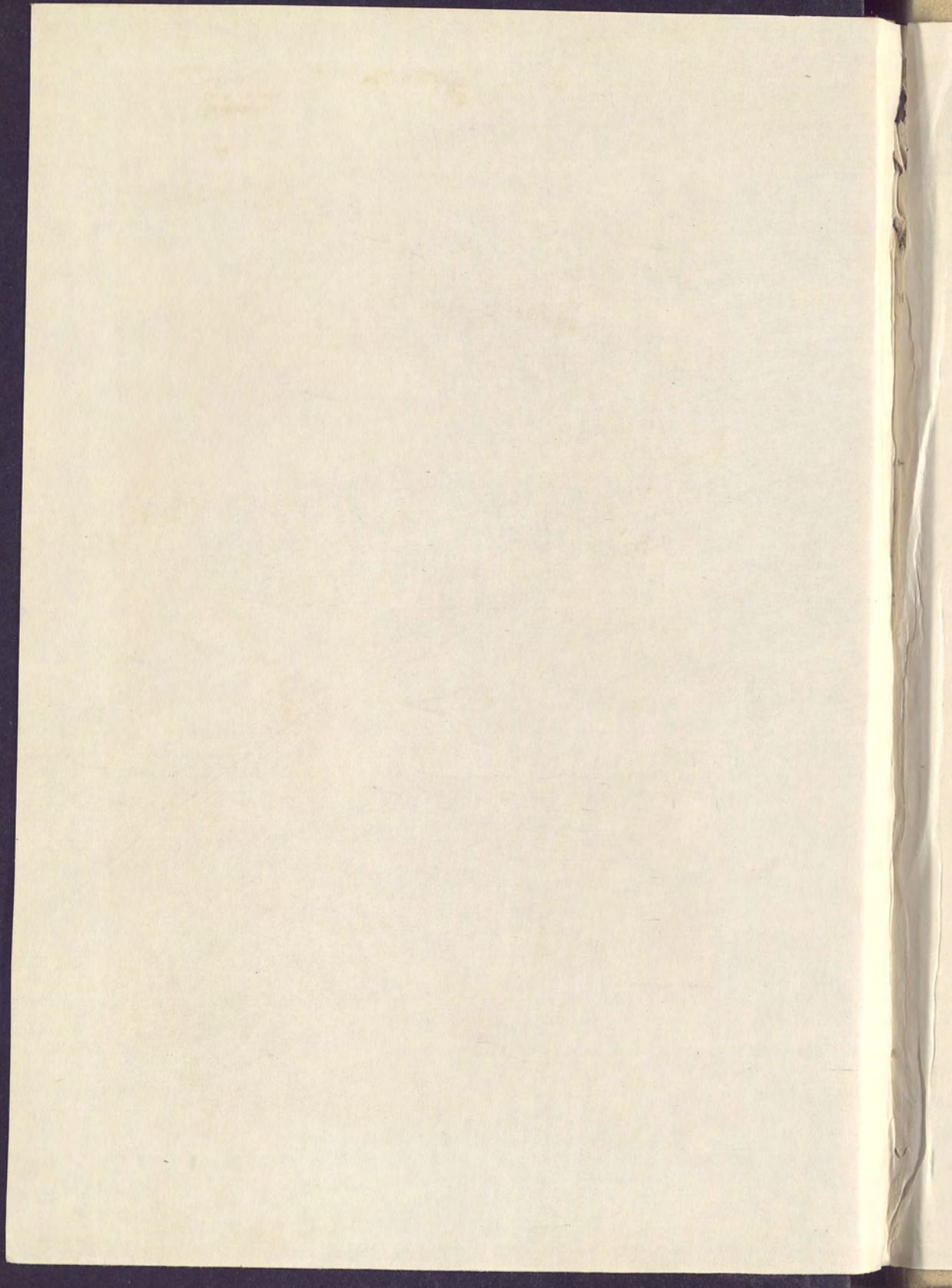
De el R^{mo} p^{ro}
Pedro An^o

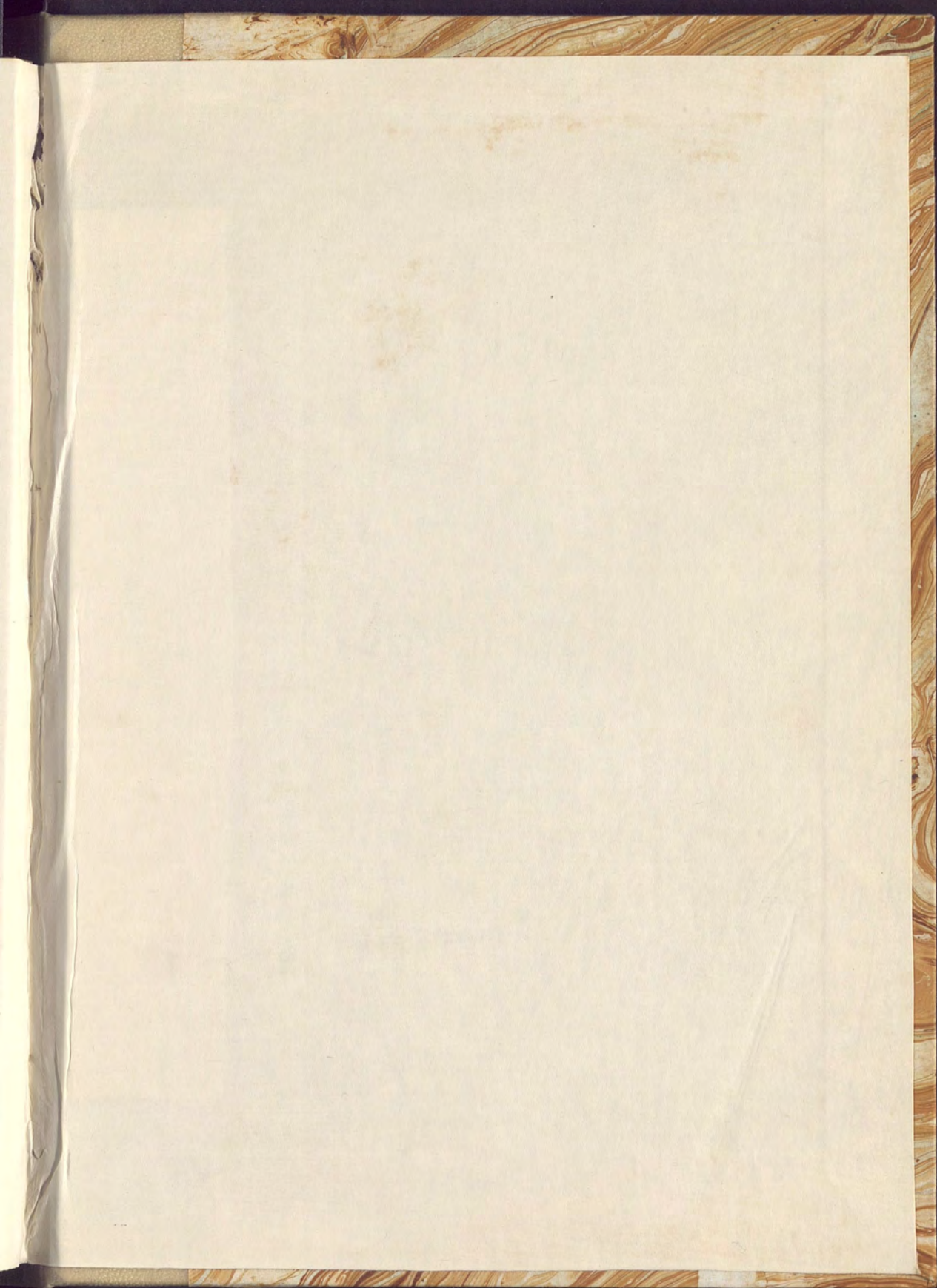

20

EX BIBLIOTHECA